

അരുണ

ഫെബ്രുവരി
1952

ARUNA

4 ന്

കേരളത്തിൽ രാജകുമാരി അമൃതകോർ കേരളത്തിൽ

രാജകുമാരിയുടെ കേരളസന്ദർശനം കേരളീയർക്കും രാജകുമാരിയ്ക്കും സന്തോഷപ്രദമായിരുന്നു. ക്ഷേത്രപ്രവേശന പ്രാർത്ഥനകൾക്കുശേഷം മഹാത്മജി യോടൊപ്പം കേരളത്തിൽ സന്ദർശനം നടത്തിയതിനു ശേഷം

അദ്ദേഹം യഥാസ്ഥാനം അവിടെ ഇപ്പോൾ കേരളത്തിൽ വരുന്നത്. കേരളത്തിൽ അവർക്കു ഏറ്റവും രുചികരമായിത്തോന്നിയ പാനീയം കരിക്കും വെള്ളം (ഇളനീർ) ആണ്. മലയാളമനോരമ സന്ദർശിച്ചപ്പോൾ കരിക്കും വെള്ളത്തിന്റെ രുചി വിശേഷതയെപ്പറ്റിയും ഗുണത്തെപ്പറ്റിയും അവർ സുദീർഘമായി സംസാരിച്ചു. ഈ നാട്ടിലെ സാധുക്കൾക്കു ഇതു വാനം ചെയ്യത്തക്ക വണ്ണം വിലക്കു വെണ്ടോ എന്നു അവർ അന്വേഷിച്ചു. വില കൂടും ക

വെല്ലെന്നു കേട്ടപ്പോൾ അവർക്കു നിരാശയായി. അതിനെത്തുടർന്നു കേരകർഷകർ മുൻപു അനുഭവിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന അവശതകളെപ്പറ്റിയും അവർ അന്വേഷണം നടത്തി. അമൃതകോർ കരിക്കു കുടിക്കുന്ന ചിത്രമാണ് ഈ പേജിൽ ചേർത്തിരിക്കുന്നത്. ധന്യവാദം. വലുവയോവുമായ ഒരു മലയാ

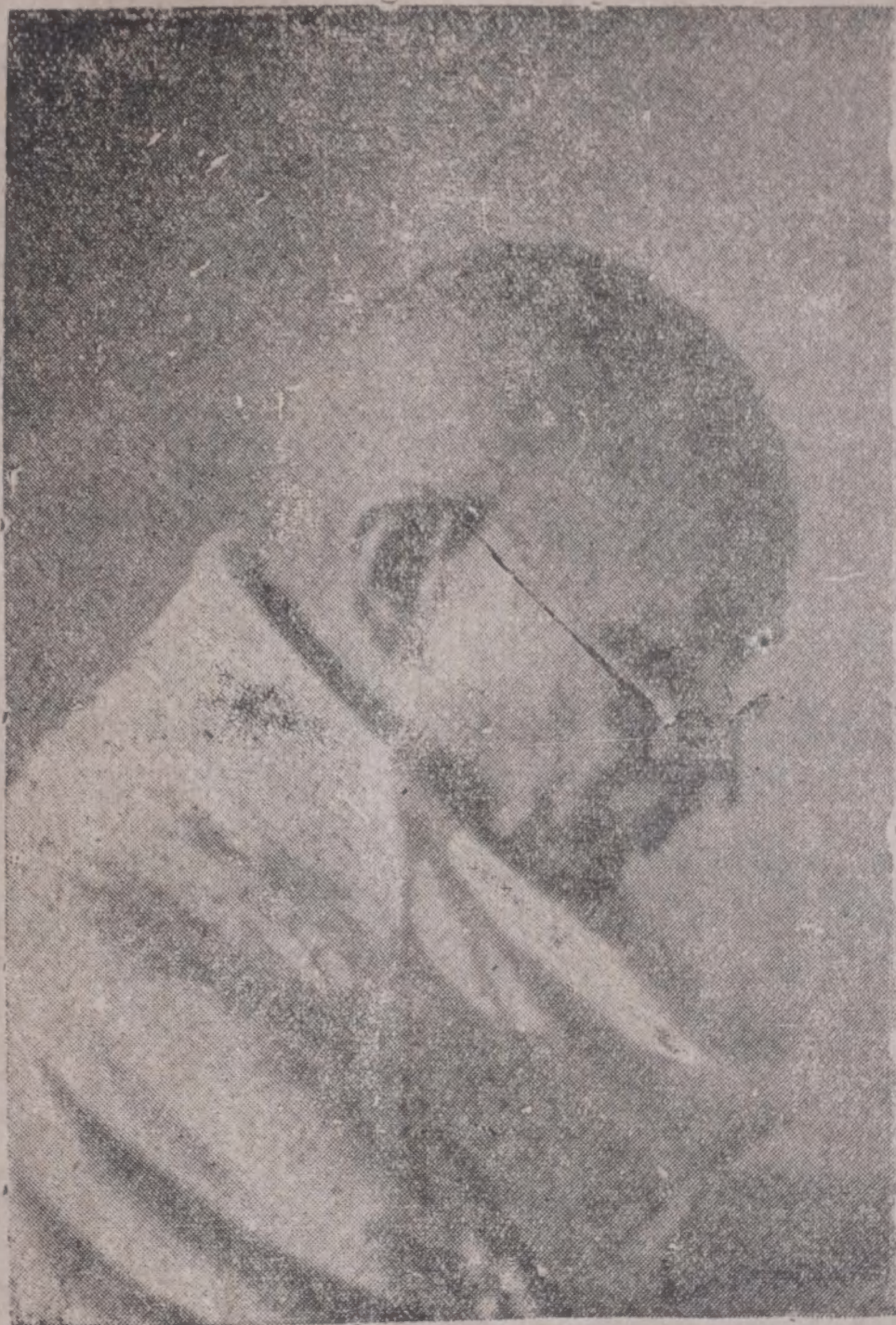
ളി മഹതിയുമായി സംഭാഷണം നടത്തണമെന്നു അവർക്കു ആഗ്രഹം തോന്നി. പക്ഷേ, ആ മലയാളി മഹതിക്കു ഇംഗ്ലീഷു ഫിനിഷോ അറിഞ്ഞുകൂടാ. അവർ ഒരു വിജയ ഫുട്ട്ബോളിലെത്തി. ഒടുവിൽ 'ധന്യവാദം' എ

ന്നു കൂപ്പുകൈയോടെ അവർ പറഞ്ഞു. അ വാക്കു Wel come എന്നതിന്റെ മലയാളമായി കരുതാമെന്നു രാജ കുമാരി സമാധാനിച്ച്.

ആദ്യമായിലെ ഒരു നേതാവിന്റെ വസതിയിൽ അവർക്കു ഒരു ചായസൽക്കാരം ലഭിച്ചു. ജപ്പാനിൽ നിന്നു മായ പകർന്നു കൊടുത്ത സൂപ്രസിദ്ധ ക്ഷയരോഗവിദഗ്ദ്ധനായ ഡോ. ബഞ്ചമിൻ ആയിരുന്നു. ജപ്പാൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൈയിൽ നിന്നു താമെ

വിനു തകർന്നുപോയി. അപ്പോൾ ആ വസതിയിലെ ഗൃഹനായിക തമാശയായി "ഈ പുരുഷനാണെ എന്നിന്നു കൊള്ളാം" എന്നു പറഞ്ഞു. അതു കേട്ടു രാജകുമാരി ഇങ്ങനെ പ്രസ്താവിച്ചു. "അതേ, അതു ശരിയാണ്, സ്ത്രീകളുടെ ജോലി ചെയ്യുവാൻ പുരുഷന്മാരെ കൊള്ളുകയില്ല."

അഷ്ടവിതാവായ മഹാത്മജിയുടെ മാർച്ചിൽ അന്തിമമായി ജനുവരി
30-ാം നു ഒരു മതഭ്രാന്തൻ ചെടിയുണ്ടകൾ വർഷിച്ചു. സമുദായ
സൗഹൃദത്തിനും മനുഷ്യത്വത്തിനും വേണ്ടി ഈ ലോകത്തു
ജീവൻ ബലിയർപ്പിച്ചു.

വിഷയവിവരം

	പേജ്
1. ഇന്ത്യൻ റിപ്പബ്ലിക്	3
2. സ്രീകർ അവശതയിൽനിന്നു അഭിവൃദ്ധിയു് ലഭിക്കു് മിസ്സിസ് ഹന്നാസെൻ	5
3. പാവം!...അവർ....(ചെറുകഥ)—മധു	7
4. ഇന്ത്യയും ചൈനയും തമ്മിലുള്ള സംസ്കാര-സൗഹാർദ്ദ- വാണിജ്യബന്ധങ്ങൾ —സർദാർ ചണ്ണിക്കർ	11
5. ഭഗവദ്ഗീതയുടെ (ചെറുകഥ) ഒ. കെ. ഗഗനൻ, ഇടപ്പള്ളി	15
6. വിവാഹം എന്നത് ഒരാളെ മററൊരാളുടെ കയ്യിൽ കൈയെല്പിക്കുകയാണോ? —സി. പാരുക്കുട്ടി അമ്മ	19
7. ബാലമണ്ഡലം	22
8. എം. എസ്സ്. സുബ്ബലക്ഷ്മി— വി. ഒ.	23
9. നീങ്ങൾക്കു വേദിയുണ്ടോ? ഉണ്ടെങ്കിൽ ഈ ലേഖനം വായിക്കുക	28
10. അടുക്കളയിൽ	29
11. ലിപ്യെഴുപ്പാറിനോ, എഴുത്തോ —കുറുപ്പൻ, കൊല്ലാട്ടു്	30

മുഖവിതരം

എം. എസ്സ്. സുബ്ബലക്ഷ്മി.

എഡിറ്റർ മിസ്സിസ് എ. വി. കുളത്തിൽ, മാതൃഭൂമി എഡിറ്റർ വെംഗിസ് കുളത്തിൽ എം. എ.

പുസ്തകം 2.

ബുധ്വര 1952

പേജ് 12

ഇന്ത്യൻ റിപ്പബ്ലിക്

സ്വാതന്ത്ര്യവും സ്വാതന്ത്ര്യവുമായ ഒരു ഭരണഘടനയോടുകൂടി നാം ഒരു സ്വാതന്ത്ര്യരാഷ്ട്രമായി പ്രഖ്യാപിച്ചതായ ഒരു ദിവസമാണ് ജനുവരി 26. ഇന്ത്യൻ സ്വാതന്ത്ര്യസമരത്തിൽ സജീവമായി പങ്കെടുത്ത നിരവധി നിരപരാധികളെ ബ്രിട്ടീഷ് സാമ്രാജ്യാധിപതികൾ നിഷ്കരുണം കൊന്നൊടുക്കിയതിന്റെ സ്മരകദിനമായ അന്നേ ദിവസം റിപ്പബ്ലിക് ദിനമായി ആഘോഷിക്കപ്പെടുന്നത് നമ്മുടെ സ്വാതന്ത്ര്യബാധത്തെ ചിരകാലം രട്ടിയുണർത്തുവാൻ പര്യാപ്തമാണ്.

നമ്മുടെ സ്വാതന്ത്ര്യസമരം ഇന്നും അവസാനിച്ചിട്ടില്ല. സാർവഭൗമികതയുടെ നാളിൽ ഇന്ത്യയുടെ വ്യക്തിത്വവും സ്വാതന്ത്ര്യവും നിലനിർത്താൻ ജവഹർലാൽ നെഹ്റു തീവ്രശ്രമങ്ങൾ ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. അതുകൊണ്ടു മാത്രമായില്ല. രാജ്യസഭയെ മാത്രം അശ്രയിച്ചല്ല നമ്മുടെ സ്വാതന്ത്ര്യം നിലനിൽക്കുന്നത്. നമുക്കു നമ്മുടെ നാട്ടിൽ തന്നെയാണ് ശത്രുക്കളുള്ളത്. ഒന്നാമത്തെ ശത്രു പട്ടിണിയാണ്. വസുക്കുമാരും, പാർപ്പിടമില്ലായ്മയും മറ്റും മറ്റും ഭയങ്കര ശത്രുക്കളാണ്. സാമൂഹികതാപം നമ്മുടെ പുരോഗതിക്കു വിരുദ്ധമായി നിലനിൽക്കുന്ന കൊടുംപിശാമാണ്. മുദ്രാവാക്യങ്ങൾക്കു വേണ്ടിയുള്ള വ്യർത്ഥനകളെല്ലാം പ്രസ്തുത പ്രശ്നങ്ങൾ. നാം ധീരതയോടെ അവയെ നേരിടേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

ഈ പേജിൽ ചേർത്തിരിക്കുന്ന ചിത്രം നോക്കുക. അതു ന്യായോർക്കു ഹാർബർലുള്ള ഒരു സ്വാതന്ത്ര്യപ്രാമുഖ്യമാണ്. കഴിഞ്ഞ 65 വർഷക്കാലമായി അമേരിക്ക സന്ദർശിച്ചിട്ടുള്ള നിരവധി ജനങ്ങൾക്കു സ്വാതന്ത്ര്യാവേശം നൽകിയ ഒരു പ്രതിമയാണിത്. അമേരിക്കയ്ക്ക് ഹാർബർസിലെ ജനത സമ്മാനിച്ച ഈ പ്രതിമ അമേരിക്കയിൽ സ്ഥാപിച്ചത് 1886 ഒക്ടോബർ 28-ാംനാണു്. 1924 ഡിസംബർ 2-ാംനാളെത്തന്നെ ദേശീയസ്തംഭപ്രതിമയായി അമേരിക്കൻ കോൺഗ്രസ് ആദ്യമായി പ്രഖ്യാപിച്ചു. അടിമത്വത്തിന്റെ ശൃംഖലകൾ പൊട്ടിച്ചുതെളിയിച്ച സ്വാതന്ത്ര്യദിവസമായി എഴുന്നേറ്റുനിൽക്കുന്ന ഈ രൂപം ലോകത്തിലെ സ്വാതന്ത്ര്യപ്രേമികളെ ആകമാനം വളകും കൊളുപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

ഇന്ത്യൻ സ്വാതന്ത്ര്യത്തെപ്പറ്റി സ്മരിക്കുമ്പോൾ മറ്റു രാജ്യങ്ങളെപ്പറ്റിയും നാം സ്മരിക്കേണ്ടതാണ്. എല്ലാ രാജ്യങ്ങളിലെയും ജനങ്ങളുടെ സ്വാതന്ത്ര്യസമരങ്ങളുടെ മുമ്പാകെ ഭാരതീയജനങ്ങൾ കൂപ്പുകൈ സമർപ്പിക്കുന്നു.

ഫാദർ യൂ. ഹബനേൽ വെമ്മോറിൽ ബാലജനവ. ഖ്യ., തോട്ടയ്ക്കാട്.

12_1_52_ൽ നടന്ന അർദ്ധവർഷികസമ്മേളനത്തിൽ എടുത്ത ഫോട്ടോ.

യു. എൻ. കമ്മീഷനിൽ അംഗം, അഖിലേന്ത്യാ വനിതാസംഘടനയുടെ പ്രസിഡണ്ട്, ന്യൂഡൽഹിയിലെ ലേഡി ഇൻഫൻ കോളജിന്റെ ഒന്നാമത്തെ പ്രിൻസിപ്പൽ എന്നീ വിവിധനിലകളിൽ സേവനമനുഷ്ഠിച്ചിട്ടുള്ള മിസ്സിസ് ഹന്നാസെൻ സുസ്ഥിതരൂപമുണ്ടാക്കി വിവരിക്കുന്ന കാര്യങ്ങൾ ശ്രദ്ധാർഹങ്ങളാണ്.

സ്രീകൾ അവശതയിൽനിന്ന് അഭിവൃദ്ധിയിലേക്ക്

പുതിയ പ്രസ്ഥാനങ്ങളും പുതിയ രാഷ്ട്രങ്ങളും യൂറോപ്പിൽ അടുത്ത കാലത്ത് ഉദയം ചെയ്തു. ഏഷ്യയിലും അങ്ങനെ തന്നെ.

സ്രീകളുടെ പദവി ഉയർന്നു തീരും സാമൂഹ്യനീതിയെ വളർത്തുന്നതിനും ഇതു സഹായിച്ചു. യുദ്ധത്തിന്റെ പേദനകൾ അനുഭവിച്ച സ്രീകൾ സമാധാനത്തിന്റെ വിജയവും ആസ്വദിക്കുകയെന്നതു സ്വാഭാവികം മാത്രമാണ്. യഥാർത്ഥ ജനാധിപത്യത്തിന്റെ മുൻ വ്യവസ്ഥയെന്ന വണ്ണം എല്ലാ പ്രയത്ന രംഗങ്ങളിലും സ്രീകൾക്കു പുരുഷന്മാർക്കു തുല്യമായ ഒരു സ്ഥാനം ലഭിച്ചു. ഈ ശതകത്തിന്റെ ഗതി പകുതിയായപ്പോൾ തന്നെ ലോകത്തിന്റെ മിക്ക ഭാഗങ്ങളിലും ഈ വസ്തുത സമ്മതിക്കപ്പെട്ടു. ഇന്ത്യയിലും പാക്കിസ്ഥാനിലും മാത്രം സ്രീസമത്വം ഭരണഘടനയിൽ എഴുതിത്തേർത്തിട്ടുണ്ട്. പുതിയ അവസരങ്ങൾ ലഭിച്ചതോടുകൂടി പുതിയ ഉത്തരവാദിത്വങ്ങളും പന്ന ചേർന്ന സ്രീകൾ അനൗപമങ്ങളിൽ നിന്നു പുറത്തേക്കു ഓടിക്കൊണ്ടു വരികയും ചെയ്തു. ഉദാഹരണം സ്വീകരിച്ചു കൂടട്ടെ. പുരോഗമനത്തിനു വേദം കാവായിരുന്നു വെങ്കിൽ, അതിനു കാരണം നിയമങ്ങളല്ല, പാരമ്പര്യത്തിന്റെ ശക്തി മാത്രമാണ്. നൂറ്റാണ്ടുകളായ

കള അവശതകൾ ഒരു ദിവസം കൊണ്ടു നിർമ്മർജ്ജനം ചെയ്യപ്പെടാവുന്നവയല്ല. എന്നാൽ നിയമം സ്രീകളുടെ പുരോഗതിക്കു വിചിത്രമായി നിൽക്കുന്നതിനേക്കാൾ കാര്യം സ്രീ സ്ഥിരരൂപം പൂർണ്ണമാക്കപ്പെടുവാനുള്ള പ്രയത്നങ്ങൾ ലക്ഷ്യമേറിയവയല്ല.

മിസ്സിസ് ഹന്നാസെൻ

മുൻപു രാജ്യങ്ങളിൽ ഭരണപരമായ സ്ഥാനങ്ങളിൽ സ്രീകൾ പ്രവേശിച്ചിട്ടുണ്ട്. പക്ഷെ, ദേശീയവും സാർവദേശീയവുമായ രംഗങ്ങളിൽ തങ്ങൾ വഹിക്കേണ്ട സുപ്രധാനമായ പങ്കിനെപ്പറ്റി അറിവില്ലാതെ ലക്ഷക്കണക്കിലുള്ള സ്രീകൾ ഇപ്പോഴുമുണ്ട്. ഇതേവരെ പഴയ ധാരണകളെ പ

രിഷ്കരിക്കുന്നതിനും, പുതിയ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കുള്ള വിദ്യാഭ്യാസം സ്രീകൾക്കു നൽകുന്നതിനുമുള്ള ഭാരം സ്രീകൾക്കു തന്നെ ആയിരുന്നു. എന്നാൽ സ്രീകളുടെ പദവി യെപ്പറ്റി അലോചിക്കുവാൻ യു. എൻ. കമ്മീഷൻ നിയമമേയർ നേട്ടേകൂടി സ്രീകളുടെ അവകാശത്തിനു വേണ്ടി പ്രവർത്തിക്കുകയെന്നത് എല്ലാ ഗവണ്മെന്റുകളുടെയും കർത്തവ്യമായിത്തീർന്നു.

ഐക്യരാഷ്ട്ര സംഘടനയുടെ (യു. എൻ.) ആവിർഭാവത്തോടു കൂടിയോ കളനതകൾക്കു പുതിയ അശക്തി അർജിച്ചു. പുരുഷന്മാർക്കും സ്രീകൾക്കും സമാവകാശം സ്ഥാപിച്ചു കൊണ്ടുള്ള തത്വം യു. എൻ. അംഗീകരിച്ചതോടുകൂടി സ്രീയുടെ പുരോഗതി ഒരു ശ്രദ്ധേയമായതായിത്തീർന്നു.

യു. എൻ. കമ്മീഷൻ ഈ വിഷയത്തിൽ കാര്യക്ഷമമായി പ്രവർത്തിച്ചിട്ടുണ്ട്. സ്ഥിതിവിവരക്കണക്കുകൾ ശേഖര

വാനും, അവശതകൾ അനുഭവിക്കുന്ന സ്ഥലങ്ങളിൽ കൂടുതൽ ശ്രദ്ധ പതിക്കുന്നതിനും കമ്മീഷൻ സാധിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഗവണ്മെന്റിന്റെ അനുബന്ധങ്ങളല്ലാത്ത സംഘടനകളും ഈ പ്രത്യേക രംഗത്തിൽ പ്രത്യേക ജ്ഞാനം നേടിയിട്ടുള്ള സംഘങ്ങളും സഹകരിച്ചതിനാൽ കമ്മീഷന്റെ തീരുമാന

ങ്ങൾ യഥാർത്ഥത്തിൽ പ്രാധാന്യമുള്ളതായിത്തീർന്നു.

അഞ്ചാറു വർഷത്തിനു മുമ്പ് ഈ കമ്മീഷൻനിയുക്തമായപ്പോൾ മുതൽ അതിനുണ്ടായിട്ടുള്ള പുരോഗതി ലോകത്തിന്റെ വിവിധ ഭാഗങ്ങളിലെ സ്ത്രീകളുടെ സ്ഥിതിയെ പ്രതിഫലിപ്പിക്കുന്നു. ഐക്യരാഷ്ട്രപ്രമാണത്തിലും മനുഷ്യാവകാശപ്രഖ്യാപനത്തിലും ഒപ്പുവച്ച രാഷ്ട്രങ്ങളിൽ പോലും സ്ത്രീകൾ ഗണ്യമായ അസമത്വങ്ങൾ അനുഭവിച്ചു വരുന്നുണ്ടെന്നു ഗവേഷണം തെളിയിച്ചുകഴിഞ്ഞു. അപ്രകാരമുള്ള അസമത്വങ്ങൾ നിലനിൽക്കുന്നിടത്തോളം കാലം ശാശ്വതമായ സമാധാനം ഉണ്ടാകയില്ല.

വോട്ടവകാശം, ഗവണ്മെൻറുദ്യോഗം സ്വീകരിക്കുവാനുള്ള അവകാശം പൊതുപ്രവർത്തനത്തിലേർപ്പെടുവാനുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യം എന്നിവയാണു സ്ത്രീകളുടെ അവകാശങ്ങളിൽ മുഖ്യങ്ങളായി കരുതപ്പെടുന്നത്. സ്ത്രീകളുടെ രാഷ്ട്രീയസ്ഥിതിയെപ്പറ്റിയും അതിന്റെ ആധുനികകാലത്തെ പുരോഗതിയെപ്പറ്റിയും പശ്ചാലോചിക്കുന്നപക്ഷം, 1945-ൽ ഐക്യരാഷ്ട്രപ്രമാണം ഒപ്പുവെച്ചതിന്റെ ശേഷമുള്ള കാലഘട്ടമാണ് ഏറ്റവും കൂടുതൽ പ്രയോജനകരമായിത്തീർന്നതെന്നു കാണാവുന്നതാണ്.

ഒന്നാം ലോകമഹായുദ്ധത്തിനു മുമ്പ് നാലു രാജ്യങ്ങളിൽ മാത്രമേ സ്ത്രീകൾക്കു വോട്ടവകാശമുണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. ആസ്ട്രേലിയ, ഫിൻലാണ്ട്, ന്യൂസിലാണ്ട്, നോർവേ എന്നിവയാണു പ്രസ്തുത രാജ്യങ്ങൾ. രണ്ടാം ലോകമഹായുദ്ധത്തിന്റെ അവസാനഘട്ടമായപ്പോൾ

മേക്കു മുമ്പത്തിന്നു രാജ്യങ്ങൾക്കു ടി ഈ അവകാശം അനുവദിച്ചുകൊടുത്തു. അതിനെത്തുടർന്നുള്ള അഞ്ചുവർഷത്തിനുള്ളിൽ മറ്റൊരു ഇരുപത്തൊന്നു രാജ്യങ്ങളിൽ സ്ത്രീകൾക്കു വോട്ടവകാശം അനുവദിച്ചു. ഇനിയും ഇരുപത്തൊന്നു രാജ്യങ്ങളിൽ സ്ത്രീകൾക്കു രാഷ്ട്രീയസമത്വം ലഭിക്കുവാനുണ്ട്. അതു വളരെവേഗത്തിൽ സാധിക്കുമെന്നു പ്രതീക്ഷിക്കാം.

സ്ത്രീകൾ അവശതകൾ അനുഭവിക്കുന്ന രാഷ്ട്രങ്ങളിൽ അവയ്ക്കു പരിഹാരമുണ്ടാക്കുന്നതെങ്ങനെയെന്നുള്ള വിഷയം അതതു രാജ്യങ്ങളിലെ വനിതാസംഘടനകളുടെ ഗാഢമായ പരിചിന്തനത്തിനു വിഷയമായിട്ടുള്ളതാണ്. വിദ്യാഭ്യാസവും പ്രചരണവുമാണു പ്രധാനപ്പെട്ട രണ്ടു മാർഗ്ഗങ്ങൾ.

യു. എൻ. കമ്മീഷൻ 1950-ലും 51-ലും സമ്മേളിച്ചപ്പോൾ സർവ്വരാജ്യബാധകമായ ഒരു പ്രമാണം ഉണ്ടാക്കുവാൻ പ്രവർത്തനം തുടങ്ങി. അങ്ങനെയൊരു പ്രമാണം യു. എൻ. സോഷ്യൽ ആൻഡ് ഇക്കണോമിക് കൺസിൽ അംഗീകരിക്കുമ്പോൾ എല്ലാ രാജ്യങ്ങളിലും രാഷ്ട്രീയമായ അവസരങ്ങളും, സേവനത്തിനു കൂടുതൽ വിസ്തൃതമായ രംഗങ്ങളും ലഭ്യമാകുന്നതാണ്.

വെറും വോട്ടവകാശംകൊണ്ടു മാത്രം ഒരു പ്രയോജനവുമില്ലെന്ന് അനുഭവം തെളിയിച്ചിരിക്കുന്നു. വിദ്യാഭ്യാസം അത്യന്താവേക്ഷിതമാണ്. യു. എൻ. തയ്യാറാക്കുന്ന റിപ്പോർട്ടു വളരെ പ്രയോജനമുള്ളതായിരിക്കുമെന്നു പ്രതീക്ഷിക്കാം. എന്നാൽ അതുകൊണ്ടു മാത്രം തൃപ്തിപ്പെടുകയോ. വിജയം സ്ത്രീകളെത്തന്നെ ആശ്രയിച്ചാണു സ്ഥി

തിചെയ്യുന്നത്. സ്ത്രീകളുടെ മനുഷ്യാവകാശത്തിനുവേണ്ടി അനേകവർഷങ്ങളായി നിരന്തരം പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന വനിതാസംഘടനകൾ, ഇനിയും അതേ ആവേശത്തോടുകൂടി സ്ത്രീകളുടെ സാംസ്കാരികമായ അഭിവൃദ്ധിക്കു വേണ്ടി അനവരതം പ്രയത്നിക്കേണ്ടതാണ്.

സ്വയംഭരണമില്ലാത്ത രാഷ്ട്രങ്ങളിലും, ട്രസ്റ്റിഷിപ്പിൽ കഴിഞ്ഞുകൂടുന്ന രാജ്യങ്ങളിലും ഉള്ള സ്ത്രീകളുടെ നില വളരെ ശോചനീയമാണ്. അന്ധകാരത്തിലും അജ്ഞതയിലും ദാരിദ്ര്യത്തിലും അവർ ആണ്ടു കിടക്കുകയാണ്. വനിതാസംഘടനകൾ പല അടിമത്വ ശൃംഖലകളെയും പൊട്ടിച്ചെറിഞ്ഞു. സാർവ്വദേശീയ വനിതാസംഘടനകൾക്കു കൂടുതലായി ഇനിയും പ്രവർത്തിക്കുവാൻ സാധിക്കും. ട്രസ്റ്റ് രാജ്യങ്ങളിൽ സഞ്ചരിക്കുന്ന മിഷ്യനുകൾ (സംഘങ്ങൾ) സ്ത്രീകളെപ്പറ്റി പ്രത്യേകം അന്വേഷിക്കണമെന്നുള്ള പ്രമേയം യു. എൻ. കമ്മീഷൻ പാസ്സാക്കിയിട്ടുണ്ട്. ഇത് അവശതാപരിഹാരത്തിനുള്ള ഒരു പുതിയ കവാടമാണ്.

സ്ത്രീവിദ്യാഭ്യാസത്തെപ്പറ്റി മാത്രം പശ്ചാലോചിക്കുന്നതിന് 1952-ൽ ഒരു സമ്മേളനം വിളിച്ചുകൂട്ടുവാൻ യു. എൻ. സോഷ്യൽ-ഇക്കണോമിക് കമ്മിറ്റി തീരുമാനിച്ചിട്ടുണ്ട്. സാർവ്വദേശീയ രംഗങ്ങളിൽ ഇത്രവളരെ ഉൽസാഹം കാണുന്നതു മംഗളസൂചകമാണ്. സ്ത്രീയും പുരുഷനും തമ്മിലുള്ള മാൽസമ്യം അവസാനിപ്പിച്ചു പൊതുനന്മയ്ക്കുവേണ്ടി സഹകരിച്ചു പ്രവർത്തിക്കുമ്പോൾ മാത്രമേ യഥാർത്ഥ സമാധാനമുണ്ടാകൂള്ളൂ.

ചെറുകഥ

‘പാവം!.....അവൾ.....’

“അയ്യോ ഹയ്യോ എനിക്കുവയ്യ—അവൾ—ഇം—അയ്യോ—അമ്മേ—ഇം”—നിശ്ചിതമായിട്ടുള്ള നിശ്ചിതമായ ഭേദിച്ചുകൊണ്ട് ആകർഷകമായ ഉയർന്നുവന്നുവരികയാണ്.

ഞാൻ ശ്രദ്ധിച്ചു. നിലവിളി കൂടെക്കൂടെ അധികമായി വരികയാണ്.

“ഹെർ എന്തൊരു കഷ്ടമാ ഇത്!”

“അവൾക്കു വേണം. അങ്ങനെയൊരു ഒരിടത്തിലുള്ളത്”

“എന്നാലും എന്തൊരു സങ്കടമാ ഇത്”

“ഒരു സങ്കടവുമില്ല. നമ്മളെക്കൂടെ കഴിക്കുന്നതിലാണ് സങ്കടം”

“എന്നാലും”.

“എന്തെന്നാലും. എന്താ ചെയ്യുമ്പോഴിതൊന്നുമായില്ലേ”.

“അതിങ്ങനെ അപകടമാക്കിയതാണ് അതിലേറെ സങ്കടമായത്”.

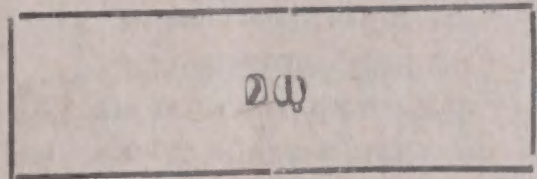
അവിടെനിന്നും ചില കുശകുശൽ വ്യക്തവും അപ്രകൃതവുമായി എനിക്കു കേൾക്കുവാൻ സാധിച്ചു.

അന്ന് ആ വീട്ടിൽ ആരും ഉറങ്ങിയിട്ടുണ്ടായിരിക്കുകയില്ല. എല്ലാവരും അസ്വസ്ഥരായപ്പോലെ തോന്നും, അവിടെനിന്നും പുറപ്പെട്ടു പോകാൻ കേട്ടാൽ. എന്താണ്? ഈ രാത്രിയിൽ ഇവരെല്ലാമിങ്ങനെ എന്തോ ഗ്രൂപ്പാലോ ചന്ത ചെയ്യുന്നവരെപ്പോലെ കുശകുശലും ഉറക്കമില്ലാത്തതുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്.

എന്തോ! എന്തായാലൊന്നും എനിക്കു?

അതു സാമാന്യം വലിയ ഒരു വീടാണ്. അതിന്റെ നടുവിൽ ഏകദേശം നടുമുറ്റത്തായി ഒരു ഇടച്ചുമ്പു വച്ച് അതിനെ രണ്ടായി ഭാഗിച്ചിരിക്കുകയാണ്. അതിലൊന്നിലാണ് ഞങ്ങൾ താമസിക്കുന്നത്.

മറ്റേറ്റിൽ വേറൊരു കുടുംബവും. നാണമേനോനും ഭാര്യ കല്യാണി അമ്മയും. അവർക്കു ചെറിയ ഒരു കുട്ടിയുമുണ്ട്. കല്യാണിയമ്മയുടെ അനുജൻ കേശവൻ നായരും അവിടെത്തന്നെയാണ് താമസിക്കുന്നത്. കേശവൻ നായർ ഉദ്യോഗമില്ലാത്തതിനാൽ ഒരു ശരിയായ “അളിയ”നാണ്. അവിടുത്തെ ഭാര്യയാണ് യശോദ. അവീട്ടിൽ ആകെയുള്ള വർ മേല്പാത്തവർ മാത്രമാണ്. അവരിനെയും ഉറങ്ങിയിട്ടില്ല. നടുമുറ്റത്തായുള്ള വൈദ്യുതവിളക്കിന്റെ പ്രകാശം ഞാൻ കിടക്കുന്നതിന്റെ ഒരറ്റം അടുത്തു നിൽക്കുന്നവരിൽ നിന്നുണ്ട്.

എന്താ അവരിനെയും കിടക്കത്തു്. മണി പന്ത്രണ്ടു കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ടായിരിക്കുമല്ലോ!

എന്തെങ്കിലുമായിക്കോട്ടെ. ഞാനെന്തിനായിരിക്കെ അന്വേഷിക്കുന്നു. ഓരോരുത്തർക്കും ഓരോ പ്രത്യേക കാരണങ്ങളാകട്ടെ ഉണ്ടാവാം. ഞാനെന്താക്ക അന്വേഷിക്കുന്നു?

ഞാൻ ഇടത്തോട്ടൊന്നു ചരിഞ്ഞു കിടന്നു കണ്ണുകൾ മറയ്ക്കുകയും ഉറക്കത്തെ ക്ഷണിച്ചുവരുത്താൻ ശ്രമിച്ചു.

ഞാനൊന്നു മയങ്ങി. സമയമേകദേശം രണ്ടുമണിയായിരിക്കുമ്പോൾ. ഞാൻ തെളിയില്ല. എന്തോ ഒരു വലിയ നിലവിളി.

“അയ്യോ—എനിക്കു സഹിക്കാ

ൻമേലൊന്ന—ഹാവു—അമ്മേ—അയ്യോ—എനിക്കു വയ്യലൊ—”

വീണ്ടും ആ നിലവിളി തന്നെ. അതിന്നു കുറച്ചു കൂടി ശക്തി കൂടിയിട്ടുണ്ട്. അവരുടെ ഭാര്യ യശോദയാണ് ആ നിലവിളിക്കുന്നത്. “യശോദയെപ്പറ്റി ഈ നടുമുറ്റത്തിനകത്തുള്ള നിലവിളിക്കാൻ. സന്ധ്യയല്ലേ ഞാനവളെ കണ്ടത്. അപ്പോഴവൾക്കു വരുന്നതാക്ക സൂക്ഷ്മപ്പെടുത്തണം ഞാൻ കണ്ടില്ലല്ലോ. അല്ലെങ്കിൽ ഞാൻ ഹവായി കണ്ടുപിടിക്കാൻ കഴിയാത്ത എത്ര സൂക്ഷ്മപ്പെടുത്തണം. അതിലേറെ കിടക്കുന്നവരിലും ഒന്നായിക്കൂടെ!”

വീണ്ടും ആ നിലവിളി.

കേശവൻ നായർ ആ ഇടച്ചുമ്പു തിന്നരിക്കെ വന്നൊന്നെത്തിനോക്കി. യശോദയുടെ നിലവിളിക്കൊണ്ടു ഞങ്ങൾക്കു വല്ല അസുഖവുമുണ്ടോ എന്നു നോക്കുവാനായിരിക്കാം.

“എന്താ യശോദയ്ക്കു?” ഞാൻ ചോദിച്ചു.

“ഹെയ്”, ഒന്നുമില്ല. അവൾക്കൊരു ഗുഹന്റെ സൂക്ഷ്മപ്പെട്ട്. അതിടയ്ക്കിടയ്ക്കൊക്കെ ഉണ്ടാകാറുണ്ട്. ഹെയ്, പേടിക്കുന്നൊന്നുമില്ല.”

“ഈ ഗുഹന്റെ സൂക്ഷ്മപ്പെട്ടു വന്നാൽ മഹാ സങ്കടം തന്നെ”. ഞാൻ വിചാരിച്ചു.

“ഇതിന്നു മുമ്പും ഗുഹൻസൂക്ഷ്മപ്പെട്ടുവെന്ന് ഞാൻ കണ്ടിട്ടുണ്ട്”. വക്ഷേ—ഇങ്ങനത്തെ നിലവിളിയൊന്നും അവരാരും ഉണ്ടാക്കിയിരുന്നില്ല. വേദനസഹിക്കാൻ കഴിയാത്തതായിരിക്കും ഇങ്ങനെ നിലവിളിക്കുന്നത്. എല്ലാവർക്കും ഒരുപോലെ സഹനശക്തി ഉണ്ടായി എന്നു വരില്ലല്ലോ.”

കേശവൻ നായരോടുള്ള എ

നത്തിലെത്താത്തുകൊണ്ട് ഇങ്ങിനെ ഇരിക്കാം. പിന്നെ പെയിലു കറച്ച കൂടെ ആറാതെ പുറത്തിറങ്ങാനും വയ്യ. എന്തൊരു ചൂടു!”

“ഏഴു ചൂടിനെപ്പറ്റിയൊന്നും പറയണ്ട.” കേശവൻനായർ ആ ഇടച്ചുർ ചാടിക്കടന്ന് എന്റെ അടുത്തുള്ള സ്റ്റാളിൽ ഇരിപ്പുറപ്പിച്ചു. “രാത്രി ഉറങ്ങാനും കൂടി കഴിയുന്നില്ല. ഒരു ചെറിയ കാരറ്റങ്ങാനും. ഫെ. ഫെ.”

കുറെ നേരം ഞങ്ങളെല്ലാവരും മൗനം ഭിക്കിച്ചങ്ങിനെയിരുന്നു.

കേശവൻനായർ ഒരു കോട്ടുപായിട്ടു, മുഖത്താകെ കയ്യൊന്നു നടത്തി, ഒന്നു കൂടെ കോട്ടുപായിട്ടു, ചുണ്ടൊന്നു കോട്ടി, മൂക്കൊന്നു ചൊരിഞ്ഞു, പഴയ പോലെതന്നെയിരുന്നു.

“എന്താ ഇന്നലെ ഉറങ്ങാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ടായിരിക്കുകയില്ല. അല്ലേ.” ഞാൻ വെറുതെ ചോദിച്ചു.

“ഏഴു. അതൊരുതൊന്തരവ് അങ്ങനെ. അല്ല. നോക്കണം. ഇന്നലെ സന്ധ്യവരെ ഒന്നുംണ്ടാർന്നില്ലെന്ന അടയാ. ഒരേതര ആയച്ചുക്കും തൊടങ്ങല്ലാ കൂടലും ഉള്ള ലെപാക്കും. ആർ നമ്മുടെ യശോദേ. അപർക്ക വയറിൽ വല്ലാത്തൊരു പേദന. കറച്ചു കഴിഞ്ഞപ്പോൾ തൊടങ്ങിലോ നെലോളി. ഒരേ നെലോളുനെ. നല്ലെങ്ങൊന്നും സുചായിട്ടൊടങ്ങിട്ടുണ്ടാവില്ലാന്ന് എനിക്കറിയാം. ഒരാൾക്ക് അത് സാധാരണ ഉണ്ടാവാറുള്ളതാത്രെ. ഏത് ആ ഗുരുന്റെ സുചക്കേടേ. എന്നാൽ കറച്ചു കഴിഞ്ഞാൽ അതങ്ങു മാറുന്നല്ലെ വിചാരിച്ചു. നട്ടപ്പാതിര കഴിഞ്ഞിട്ടും ഒരു ദേദോല്ല. പോയി ഞാൻ ഡോക്ടറുടെ അടുത്തുക്ക്. പിന്നെ പോകാതെക്കേടോ; ഒന്നിങ്ങിനെ വീട്ടിൽ കെടുന്ന നെലോളിച്ചാൽ. അതുണ്ടാകാൻ കെടുന്നൊടങ്ങണ്ട. ഒരു വിധം ഡോ

ക്ടർമാരായാൽ അത്ര വേഗൊന്നും പരില്ല. പക്ഷെ നമ്മുടെ വാസുഡോക്ടറുണ്ടല്ലോ. അയാളങ്ങിനെ യൊന്നല്ലാ. ആളു വളരെ നല്ലൊന്നാ. എന്തൊരു ചൊറുചൊറുക്കും ഉൽസാഹവുമാണെന്നോ. നിങ്ങളു വാസു ഡോക്ടറെ കണ്ടിട്ടില്ലല്ലോ. എന്നാലൊന്നു കാണണം. പരിചോ ആവണം. അത്ര നല്ലൊന്നാ. അയാളാ തന്നെ നോക്കു് സ്സ്സ് സൂക്ഷകാരനങ്ങു മനസ്സിലാകാ മതി സൂക്ഷിക്കാക്കെ മാറാർ. പക്ഷെ അപളുടേതുണ്ടല്ലോ.... ആ സ്സത്രീലു കൊണ്ടോണം നായല്ലോ ഡോക്ടർ. എന്താ ചെയ്യാ. കൊണ്ടോചാതൊക്കെ. ആളോളു എന്താ പറയാ അല്ലെങ്കിലു. ‘അവരോ.....അപർക്കൊരു വാലുക്കാരത്തിയുണ്ടായിരുന്നു. അപർക്കൊരീസം വലേവ വയറിപ്പേടനന്നു’ട്ടുഡോക്ടർ പറഞ്ഞിട്ടും കൂടി, അസ്സത്രീ കൊണ്ടുക്കോത്തൊരാ അവാന്നല്ലേ പറയാ. ഓടി ഞാൻ രിക്കുക്കു്. ആ നട്ടപ്പാതിരക്കു് എവിടുന്നു കിട്ടാനാ രിക്കു. ഒടുവുതേടിപ്പിടിച്ച് ഒരു ജഡുക്കുകൊണ്ടു് ഓളെ അതിലു കേറ്റി ആ നട്ടപ്പാതിരക്കു് ഓസ്സിററിലു അഡ്മിററു ചെയ്തു. അതന്നെ വാസുഡോക്ടറു് ഒരാളായിട്ടാ അല്ലോ അഡ്മിററു ചെയ്യാൻ തന്നെ കഴിഞ്ഞത്. അല്ലെങ്കിലും ണ്ടാവാർന്നില്ല. സാരല്ലാന്നാ ഡോക്ടർ പറഞ്ഞതു്. വയറിയിലൊന്നു കുട്ടിക്കൂടിണ്ടത്രെ കണ്ണിക്കണ്ടുപെള്ളൊക്കെ കുടിപ്പിട്ടായിരിക്കും. അല്ല. കറച്ചു വേണൊക്കെ വേണ്ടേ മനുഷ്യരായാലു്. അതോണ്ടാണു ഈ ഗുരുൻ ഇക്കണ്ടതകരാറൊക്കെണ്ടാക്കിതത്രെ. ചുരുക്കത്തിലു് നല്ലൊ ഓങ്ങാൻ കഴിഞ്ഞില്ലാൻ പറഞ്ഞാ മതിലോ”

ഞങ്ങൾ വീണ്ടും തെല്ലനേരം നിശബ്ദമായിരുന്നു. അടുത്തുള്ള ക്ലോക്ക് പർ ആടാ എട്ടും പിന്നെ അഞ്ചും അടിച്ചു. “ഓ മണി അഞ്ചു

ടിച്ച്” അടുത്ത വീട്ടിൽ നിന്നും കലാണിഅമ്മ പറഞ്ഞത് എന്റെ കാതുകളിൽ വന്നലച്ചു.

“ഞാൻ ബീച്ചിൽ പോകാൻ തന്നാ തീർച്ചാക്കീത് എന്താ വരുനോ?”

“ഇല്ല! ഞാനിന്നെങ്ങട്ടും ഇല്ല.”

“എന്നാൽ ഞാനൊന്നിറങ്ങിവരട്ടെ”

ബങ്കാള ഉൾക്കടലിനെതഴുകിവരുന്ന കളിർകാറ്റുമേറ്റു, മരീനാ ബീച്ചിലെ പഞ്ചസാര പോലത്തെ മണലിൽ, നക്ഷത്രങ്ങളേയുമെണ്ണി റേഡിയോവിൽ നിന്നു നിർഗ്ഗളിക്കുന്ന ‘എം എസ്സി’ന്റെ തരുന്നായിൽ ലയിച്ചങ്ങിനെ കിടന്നിരുന്നപ്പോഴും മടങ്ങിവന്ന സ്റ്റേഫിതന്മാരുമായി തമാശ പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നപ്പോഴും, ഉറങ്ങുകഴിഞ്ഞു കിടന്നപ്പോഴുമെല്ലാം എന്തൊ ഒരു സ്വസ്ഥത എന്നെ അലട്ടിക്കൊണ്ടിരുന്നു.

അപസാനം ഞാനൊടങ്ങി.

X X
വത്തുപത്രണ്ടു ദിവസം കഴിഞ്ഞാണു് യശോദയെ പിന്നെ ഞാൻ കണ്ടതു്. ഫെ. എന്തെത്തു മാറാങ്ങൊണു് അപളിൽ വന്നുചേർന്നിട്ടുള്ളതു്. മാസമമായിരുന്ന അപളുടെ ദേഹത്തിൽ ശോലതാളുങ്ങിക്കിടക്കുന്നു. പ്രകാശപൂർണ്ണമായിരുന്ന ആ കണ്ണുകളിൽ ഇന്നു് ഒരു നിർജീവതമാണു കാണുന്നതു്. സദാ പ്രസന്നമായിരുന്ന അപളുടെ മുഖം ഇപ്പോൾ വിഷാദമുകമായിരിക്കുന്നു. കേശവേശമെന്നേ ഏതു ജോലിയുമെടുത്തിരുന്ന അപർ തണ്ടടി നടക്കുമ്പോഴേക്കും കിതക്കുന്നു. ആ ശക്തി, ആ പ്രസന്നത, ആ പ്രസരിപ്പു്, ആ എന്തും ചെയ്യുവാനുള്ള ചൊടിയും മിടുക്കും ഉൽസാഹവും, എന്തിനു്, ആ ആകാര്യതെന്ന അപളെ വിട്ടുമാറിയിരിക്കുന്നു മുരുകിപ്പാഞ്ഞാൽ ഇന്നപർ യശോദയല്ല. യശോദയുടെ ഒരു പെ

റും പ്രേതം!

ഗുഹനും ഓരോളെയിങ്ങിനെ പ്രേതമാക്കി മാറ്റുവാനുള്ള ശക്തിയുണ്ടോ! എനിക്കു വലിയ അതിശയവും അതിൽ നിന്നുരട്ടുതമായ അകമഴിഞ്ഞ സഹിതാപവും തോന്നി.

X X

അന്നൊരു ഞായറാഴ്ചയാണു്. സമയം സന്ധ്യമയങ്ങിയിരിക്കും. ഞങ്ങളെല്ലാം അന്നെന്നോ ഏഴു് ഏഴരയായപ്പോഴേയ്ക്കും തന്നെ വീട്ടിൽ എത്തിയിരിക്കുന്നു. ഞങ്ങളുടെ “നളൻ” തിരപ്പുറപ്പാട്ടു കഴിഞ്ഞു് അരങ്ങത്തേക്കു വരണമെങ്കിൽ മണിക്കൂറൊന്നു് ഇനിയും കഴിയണം. ഞങ്ങൾ മുറ്റത്തു് ഓരോ “കിസ്സു”യും പറഞ്ഞങ്ങിനെയിരിക്കുകയാണ്. അപ്പോഴാണ് ഞങ്ങളുടെ “പ്രക്ഷേപണ” മന്ത്രിയായ മിസ്റ്റർ നായർ അതു പറഞ്ഞതു്.

മുറ്റത്തുള്ള അരയാൽ “കിലുകില”കരഞ്ഞു. (അതു കേട്ടിട്ടോ?) അതിപ്പോഴും നിന്നു വിറയ്ക്കുന്നു; ഒരുകുതിരിയെത്തോളം കൂടി. കുറച്ചു കലെയുള്ള ഇല്ലിക്കൂട്ടം “കരകര” എന്നു ഹൃദയഭേദകമാംവണ്ണം കരഞ്ഞു. അങ്ങകലെയുള്ള “ബി അൻഡ് സി”യിൽ “കേപാ റാ റാ....” എന്നു കരഞ്ഞു.

ഞങ്ങളുടേതസ്തിമിതരായി. “ഹെന്തു്?” ഞാനറിയാതെ തന്നെ ആ ശബ്ദം എന്നിൽ നിന്നും പുറത്തുവന്നു.

“എന്താവോ നിങ്ങളുടേതും വിട്ടുനത്തു്, പന്തം കണ്ടു പെരുച്ചപ്പോലേ.” നായർ കളിയാക്കി.

“എന്തു്! യശോദയോ!”

“അതെ, യശോദ തന്നെ.”

“അ പറയൂ. പറയൂ. മുഴുവൻ പറയൂ” എന്നിങ്ങനെയാൻ ധൂതിയായി.

“മുഴുവൻ പറയാനത്ര അധികമൊന്നുമില്ല. ഭർത്താവില്ലാത്ത യശോദയ്ക്കു് എങ്ങിനെയോ.....

.....അവൾ കുറെ ചുണ്ണാമ്പെടുത്തു വായ് പൊള്ളുന്നതൊന്നും കൂട്ടാക്കാതെ അങ്ങു കഴിച്ചു. വയറ്റിലാകപ്പോടെ ഒരേരി പൊരി സഞ്ചാരം. നിൽക്കാനും വയു, ഇരിക്കാനും വയു, കിടക്കാനും വയു എന്നായി. അവസാനം സഹിക്കാൻ വയ്യാതെ അവൾ നിലവിളിക്കാൻ തുടങ്ങി. അശുപത്രിയിൽ കൊണ്ടുപോയി. അങ്ങിനെ അവളെങ്ങിനെയോ രക്ഷപ്പെട്ടു് ഇപ്പോൾ മടങ്ങിവന്നിരിക്കുന്നു. കഥയും തീർന്നു.”

“ആരാ ആളു്?” ആരോ ചോദിച്ചു.

“അയാൾക്കുണ്ടോ ഇതോണ്ടു വലു കലുക്കോ. അയാളിപ്പോഴും വലിയ ആളെപ്പോലെ, കൊറിയ രക്ഷാധികാർയ്ക്കാരായ അമേരിക്കക്കാരോപ്പോലെ.....

“എന്താ അമേരിക്കയും കൊറിയയും?” എന്നു ചോദിച്ചുകൊണ്ടു് ഒരു പുളിങ്ങാച്ചിരിയുമായി കേശവൻ നായർ കടന്നുവന്നു.

മിസ്റ്റർ നായർ ഇടത്തെ കണ്ണാണിറുക്കി, തലയൊന്നു വെട്ടിച്ചു ഞങ്ങളെ നോക്കിയൊന്നു ചുണ്ടുകോട്ടി.

“വിശേഷമൊന്നുമില്ല,” മിസ്റ്റർ നായർ തുടർന്നു. “ഇന്നത്തെ പേപ്പറിൽ കണ്ടില്ലെ, കൊറിയൻ കലാപം ഇപ്പോഴൊന്നും തീരില്ലെന്നു തോന്നുന്നതു്”

“വാസ്തവമാ.” കേശവൻ നായർ പറഞ്ഞു. അതിപ്പോഴൊന്നും തീരുമെന്നു തോന്നുന്നില്ല. അല്ലെങ്കിലും അമേരിക്കക്കാരെങ്ങിനെ തന്നെ. “ഞാൻ പഠിച്ച മുൻപിന്നു കൊമ്പു നാലു്” എന്നു അവരുടെ ഭാവം. ഇപ്പോഴത്തെ അന്തർരാഷ്ട്രീയകാര്യങ്ങളെപ്പറ്റിയെല്ലാം പറയാൻ തുടങ്ങിയാൽ കൊഴുപ്പമാ. “അങ്ങനെ കേശവൻ നായർ അന്തർരാഷ്ട്രീയകാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് ഒരു വിദഗ്ദ്ധന്റെ നിലയിൽ അവ

ഗ്രഥനം ചെയ്യുവാൻ തുടങ്ങി.....

എന്റെ തലച്ചോറിൽ പൊട്ടാറായ ഒരഗ്നിവർവതം നിൽക്കുന്നപോലെ തോന്നി. ഒന്നും ശരിയായി കേൾക്കുവാനൊ കാരണവാനൊ കഴിഞ്ഞില്ല. എന്റെ ചിന്തകൾ എവിടെയൊക്കെയോ കാറ്റാത്തിട്ട പഞ്ഞിപോലെ ചിന്നിനടിനുമായി പാറിക്കളിച്ചു.

“കേശവാ” അടുത്ത വീട്ടിൽ നിന്നും കലയാണി അമ്മയുടെ വിളി.

“ഓ” കേശവൻ നായർ എഴുന്നേറ്റു് അങ്ങാട്ടുപോയി.

ആരോ ഒന്നു ചിരിച്ചു. പരിഹാസം സ്ഫുരിക്കുന്ന ഒരു ഒതുക്കിയ ചിരി.

“അന്തർരാഷ്ട്രീയം കടുക്കട്ടിയല്ലല്ലോ” ആരോ ഒരു “റിമാർക്ക്സ്” പാസാക്കി.

“ഇതിലെന്താണിത്ര അത്ഭുതപ്പെടുവാനുള്ളതു്. ഇതെല്ലാം സാധാരണമല്ലെ.” എന്നെക്കാൾ ലോകപരിചയമുള്ള നായർ പറഞ്ഞു.

ഞാനാലോചിച്ചു. “ആയിരിക്കാം ഇതൊക്കെ സാധാരണയായിരിക്കാം. എങ്കിലും ഇതേമാതിരിസംഭവങ്ങൾ കഥകളിലല്ലാതെ യാഥാർത്ഥ്യത്തിൽ വരുക, ഇത്ര അടുത്തു്, മൂക്കിന്നു താഴെവെച്ചു, നടക്കുക. എന്നിട്ടും ഞാനതൊന്നുമറിയാതിരിക്കുക!” എന്നിങ്ക് അതിലൊരത്ഭുതം.

എന്റെ ചുറ്റുപാടുകൂടേത്തന്നെ എനിക്കു വിശ്വസിക്കുവാൻ കഴിയുന്നില്ല. അപ്പോൾ ഗുഹന്റെ സുഖമേക്കട്ടു്!....ഗുഹൻ....!

എനിക്കുവളോടു സഹിതാപവുമനുഭവയുമാണു തോന്നിയതു്. അവളെ കുറ്റപ്പെടുത്താൻ എനിക്കു തോന്നിയില്ല. അവളുടെ അറിവിലായ് മ. അറിവുള്ളവന്റെ വിവരമേക്കട്ടു്! എന്തൊരു നീതി! അങ്ങിനെ വരുമ്പോൾ അവളെത്തുചെയ്യണം. എന്തോ എനിക്കതിന്നൊന്നും ശരി

അന്യോന്യം ആക്രമിക്കപ്പെടാതെ അനേക നൂറ്റാണ്ടുകളായി സൗഹാർദ്ദബന്ധം പുലർത്തിവന്ന രണ്ടു പുരാതന രാജ്യങ്ങളുടെ അതുതകരമായ ചരിത്രം പണ്ഡിതനായ സർദാർ പണിക്കർ (ചൈനയിലെ ഇന്ത്യൻ അമ്പാസഡർ) വിവരിക്കുന്നു.

ഇന്ത്യയും ചൈനയും തമ്മിലുള്ള സംസ്കാര-സൗഹാർദ്ദ-വാണിജ്യബന്ധങ്ങൾ

ഇന്ത്യയുടെയും ചൈനയുടെയും സുദീർഘമായ ചരിത്രത്തിൽ പ്രസ്തുത രണ്ടു രാജ്യങ്ങളും തമ്മിലുണ്ടായിരുന്ന ബന്ധം ഇപ്പോൾ പലരേയും ഗണ്യമായി ആകർഷിച്ചിരിക്കുന്നു. ക്രിസ്തുവിനു് അനേക ശതകങ്ങൾക്കുമുമ്പ് ഈ ബന്ധം ആരംഭിച്ചതാണ്. ചീൻ വംശത്തിന്റെ ഭരണകാലത്തിനുമുമ്പ് (അതായത് ക്രി.മു.221-നുമുമ്പ്) ഇന്ത്യയ്ക്കു ചൈനയേപ്പറ്റി പറയ

ത്തക്ക അറിവൊന്നും ഉണ്ടായിരുന്നില്ലെന്ന് അടുത്തകാലംവരെ യൂറോപ്യൻ പണ്ഡിതന്മാർ കരുതി വന്നു. സംസ്കൃതത്തിൽ 'ചീന' എന്ന വാക്കു കാണുന്നുണ്ട്. അതു ചീൻ വംശത്തിനേപ്പറ്റിയാണു സൂചിപ്പിക്കുന്നതെന്നും, അതിനാൽ ചീൻ വംശത്തിന്റെ മേധാവിത്വസ്ഥാപനത്തിനു ശേഷമാണു ചൈനക്കുതോപ്പാറി ഇന്ത്യക്കാർ അറിയുവാൻ ഇടയായതെന്നുമാണു ടന്നത്.

വാശാത്വരുടെ അനുമാനം. ചീൻ വംശത്തിന്റെ കാലത്താണ് ചൈന ആദ്യമായി ഒരു സാമ്രാജ്യമായി സംഘടിപ്പിക്കപ്പെട്ടത്.

ബൈബിളിലെ പഴയനിയമത്തിൽ Sinim 'ശിനിം' എന്ന വാക്കു കാണുന്നു. അതു 'ചീൻ' എന്നതിന്റെ മറ്റൊരു രൂപമാണെന്നു കരുതപ്പെടുന്നു. അതിനാൽ മുൻപറഞ്ഞ വാദം ഇപ്പോൾ മിക്കവാറും ഉപേക്ഷിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണ്.

ചീൻ വംശത്തിന്റെ കാലത്തിനു മുമ്പുതന്നെ ഇന്ത്യയും ചൈന

യായ ഒരുത്തരും കണ്ടു പിടിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. എന്റെ ചിന്താശക്തികൂടി മരവിച്ചിരിക്കുന്നുവോ! അവസാനമായി എനിക്കൊന്നാണു തോന്നിയത്. ലൈംഗികവിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ കാവാൺ ഇതിനെല്ലാം കാരണമെന്ന്. ശാരീരികശാസ്ത്രത്തിൽ ലൈംഗികശാസ്ത്രത്തിനുള്ള സ്ഥാനത്തെ വിസ്തരിക്കാനോ തിസ്തരിക്കാനോ സാധിക്കുമോ? ഞാനൊരു നിഗമനത്തിലെത്തി. ലൈംഗികവിദ്യാഭ്യാസമില്ലാത്തതിന്റെ കെട്ടുകളിൽ യശോദയാൽ ഒന്നുകൂടി കൂട്ടിച്ചേർക്കപ്പെടുവെന്നുമാത്രം.

സമയം വളരെ ചെലവിയിരിക്കുന്നു. ഞാനൊരിക്കലും എല്ലാവരും സ്ഥലം വിട്ടിരിക്കുന്നു.

എനിക്കു ചിന്തിക്കുവാൻ കഴിയുന്നില്ല. എന്റെ തലച്ചോറിൽ ഒരു ശൂന്യതയാണെന്നു കണ്ടുവെച്ചു

“അയ്യോഹയ്യോ....എനിക്കുവയ്യോ...ഹാ...അയ്യോ.. അമ്മ....ഹാ....” നിശ്ശിഥിനിയുടെ നിശ്ശബ്ദതയെ ഭേദിച്ചുകൊണ്ട് ആകർഷിച്ച് വീണ്ടും ഉയർന്നു വരുന്നുണ്ടെന്നെനിക്കു തോന്നി. അതെ. ഞാനു നിശ്ചിത വിധത്തിലും കേൾക്കുന്നു. അതെന്റെ ചെവികളിലൂടെയല്ല മുമ്പാണു കേൾക്കേണ്ടിയിരിക്കുകയാണ്.

അങ്ങനെയൊരു നക്ഷത്രം അടർന്നു വീണു.

“പാവം!...അവൾ....” ഞാനറിയാതെ പറഞ്ഞുപോയി.

(കഥാപാത്രങ്ങൾ തികച്ചും സങ്കല്പസൃഷ്ടികളാണ്. അവകാശം കാമികൻ—മദിരാശി കേരളസമാജം സാഹിത്യസമാവത്തിൽ വായിച്ചത്.)

സർദാർ പണിക്കർ

യും തമ്മിൽ അടുത്ത ബന്ധമുണ്ടായിരുന്നുവെന്നു തെളിയിക്കുവാൻ സാധിക്കും.

ചീൻ വംശകാലത്തിനു മുമ്പുതന്നെ സിംഹം എന്നുള്ള സംസ്കൃത പദത്തിൽ നിന്നുത്ഭവിച്ച ഒരു പദമാണു ചൈനീസ് ഭാഷയിൽ ഉപയോഗിച്ചുവന്നതെന്നും ആ കാലത്തിനു മുമ്പു മുതൽതന്നെ ഇന്ത്യയും ചൈനയും തമ്മിൽ സൗഹാർദ്ദബന്ധം പുലർത്തിവന്നുവെന്നും ഒരു അമേരിക്കൻ പണ്ഡിതനായ ഗുഡ്വിച്ച് അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു.

ബന്ധം എന്നു തുടങ്ങിയതായാലും

ശരി ക്രി.പി. ഒന്നാംശതകത്തിൽ ഇരു ലക്ഷങ്ങളും തമ്മിൽ കച്ചവടം നടന്നുകൊണ്ടിരുന്നു. അതിന് ആ വശമായ മാറ്റവും ഉണ്ടായിരുന്നു.

ഹാൻ എന്ന പുരാതന ചൈനീസ് സൈന്യാധിപൻ തന്റെ കാലംവരെ ചൈനക്കാർ പ്രാവശ്യം ചിട്ടില്ലാത്ത മദ്ധ്യേഷ്യയിൽ ആക്രമണം നടത്തിയപ്പോൾ അവിടെ ചൈനീസ് സാധനങ്ങൾ കണ്ടു. പ്രസ്തുത സാധനങ്ങൾ ഗംഗാതടത്തിൽനിന്ന് ഇന്ത്യയ്ക്കു വടക്കാർ മദ്ധ്യേഷ്യയിൽ കൊണ്ടുചെന്നതായിരുന്നു. മഗധയിൽ നിന്നു ചൈനീസ് സാധനങ്ങൾ മദ്ധ്യേഷ്യയിൽ എത്തിച്ചേർന്നുവെന്നുള്ള വസ്തുത പ്രാധാന്യമർഹിക്കുന്ന ഒന്നാണ്.

ഇന്ത്യയും ചൈനയും തമ്മിലുള്ള

ബന്ധം മദ്ധ്യേഷ്യയിൽ കൂടി സംഭവിച്ചതല്ലെന്നും, ആസാം, യൂനാൻ എന്നീ പ്രദേശങ്ങളിൽ കൂടി സംഭവിച്ചതാണെന്നു മുട്ടുങ്കുറിഞ്ഞു തെളിവാണത്. മഹാഭാരതത്തിൽ ചൈനക്കാരെ 'പ്രഗ്ജയാതിഷ്' (ആസാംകാർ) എന്നാണ് വിളിക്കുന്നത്. ചൈനയും ഇന്ത്യയും തമ്മിൽ നേരിട്ടു ബന്ധപ്പെട്ടിരുന്നുവെന്നുള്ളതിന് ഇതും ഒരു തെളിവാണു്. പ്രസ്തുത മഹാകാവ്യത്തിൽ ചൈനയേപ്പറ്റി പല സൂചനകളുമുണ്ട്. ആസാമിന്റെ അടുത്തുള്ള രാജ്യമായിട്ടാണ് ചൈനയെ ഇന്ത്യക്കാർ ഗണിച്ചുവന്നതെന്നാണ് പ്രസ്തുത സൂചനകൾ തെളിയിക്കുന്നത്.

ഇന്ത്യയും ചൈനയും തമ്മിൽ സമുദ്രമർഗ്ഗമായും ബന്ധ

പ്പെട്ടിരുന്നു. ഇന്ത്യയുടെ തെക്കേ അറ്റത്തെ തുറമുഖങ്ങളിൽ കൂടിയും ബങ്കാളിൽ താമ്രലിപിയിൽ കൂടിയും ഈ ബന്ധം പ്രധാനമായി വളർന്നുവന്നു. ഇൻഡോ ചൈന എന്ന പേരിൽ ഇപ്പോൾ അറിയപ്പെടുന്ന രാജ്യത്തിന്റെ തീരത്തു ക്രിസ്തുപർവ്വം ഒന്നാംശതകത്തിൽ ഇന്ത്യാക്കാർ കുടുംബേതരമായി സിദ്ധിച്ചു. ദക്ഷിണചൈനയിൽ തോങ്കിൻ പ്രദേശത്തുകൂടിയാണ് ക്രിസ്തുവർഷം ഒന്നാം ശതകത്തിൽ ബുദ്ധമതം ചൈനയിലേക്കു പ്രവേശിച്ചതെന്നുള്ളതിനും തെളിവുണ്ട്.

ക്രി. പി. 5-ാം ശതകത്തിലാണ് ഇന്ത്യയും ചൈനയും തമ്മിലുള്ള സാഹചര്യബന്ധം ദൃഢതരമാക്കപ്പെട്ടത്. അന്നുമുതലാണ് ബുദ്ധ

ചൈനയിലെ ഇന്ത്യാൻ അന്ധാസ് ഡർ സർക്കാർ കെ. എം. ലണിക്കർ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ പുത്രി ശ്രീമതി ദേവകി ലണിക്കർ, ചൈനീസ് പ്രതിനിധി ആദിയാചാര്യരെ ചിത്രത്തിൽ കാണാം.

മതം ചൈനീസ് ജീവിതത്തിൽ ഒരു പ്രധാന ഘടകമായിത്തീർന്നത്. ഒരു സഹസ്രാബ്ദക്കാലം ചൈനീസ് ജീവിതത്തിന്റെ വിവിധ തുറകളിൽ ഇന്ത്യൻ സ്വാധീനശക്തി പ്രബലമായിരുന്നു. അതിനെപ്പറ്റി ഇന്ത്യയുടെ ചൈനീസ് ആക്രമണം എന്നാണ് അധ്യയനിക ചൈനീസ് പണ്ഡിതനായ ഡോ. ഹോഷി പറയുന്നത്. ഇന്ത്യൻ മിഷ്യനറിമാരും പണ്ഡിതന്മാരും ചൈനയിലേക്കും, ചൈനീസ് തീർത്ഥാടകന്മാർ ഇന്ത്യയിലേക്കും നിരന്തരം പ്രവഹിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. ഹ്യൂവൻ സാങ്ങ് എന്ന സുപ്രസിദ്ധതീർത്ഥാടകൻ പുസ്തകങ്ങൾ, പ്രതിമകൾ, ഭൗതികാവശിഷ്ടങ്ങൾ എന്നിവ ഇരുപതു അശ്വതരളഗത്തിന്റെ മേൽക്കയറ്റി ഇന്ത്യയിൽ നിന്നു ചൈനയിലേക്കു കൊണ്ടുപോയി. തീർത്ഥാടകർ ഇവിടെ നിന്നു കൊണ്ടുപോയ പുസ്തകങ്ങളുടെ ചൈനീസ് പരിഭാഷ മാത്രമേ ഇപ്പോൾ ലഭ്യമായിട്ടുള്ളൂ.

ഇന്ത്യയിൽ ബുദ്ധമതം ക്ഷയിച്ചുപോയതിനാൽ ഇവിടെയും ബുദ്ധമതഗ്രന്ഥങ്ങൾ നശിച്ചുപോവുകയാണുണ്ടായത്. ക്ഷമാരജിവ, ബോധധർമ്മ, വജ്രബോധി മുതലായ പുരാതന ഇന്ത്യൻ ബുദ്ധമതനേതാക്കൾ വിദൂരപുരസ്കാരത്തോടു കൂടിയും ബഹുമാനിക്കപ്പെടുന്നു. ഫാഹിയാൻ, ഹ്യൂവൻ സാങ്ങ് മുതലായ ചൈനീസ് നേതാക്കളും ബുദ്ധമതചരിത്രത്തിൽ പ്രസിദ്ധന്മാരാണ്. ഹ്യൂവൻ സാങ്ങ് ഇന്ത്യയിൽ നിന്നു മടക്കി എത്തിയതിന്റെ സ്മാരകമായി സിയാൻ എന്ന സ്ഥലത്തു റോങ്ങ് ചക്രവർത്തി പണികഴിപ്പിച്ച ഭീമമായ സൂര്യം ചൈനയിലെ ഉത്തരങ്ങളായ കെട്ടിടങ്ങളിൽ ഒന്നാണ്. 1100 വർഷങ്ങൾക്കു മുമ്പു നിർമ്മിച്ച ഈ സൂര്യം ഒരു കേടും കൂടാതെ ഇപ്പോഴും നിലനിൽക്കുന്നു. ഒരു നമുക്ക് സ്വന്തം സമരവിജയത്തിന്റെയും, സ്വന്തം മഹത്വ

യുടെയും സ്മാരകമായിട്ടല്ല അതു പണികഴിപ്പിച്ചത്. സ്വരാജ്യത്തെ പണ്ഡിതന്മാർ യഥാർത്ഥമായ ഒരു രാജ്യത്തെ ബഹുമാനിക്കാൻ ഇത്ര വമ്പിച്ച ഒരു സ്മാരകം നിർമ്മിക്കുകയെന്നുള്ളത് അസാധാരണമായ ഒരു നടപടിയാണ്.

സിക്രിയാങ്ങ് ലെ കാഷ്ഗർ എന്ന സ്ഥലത്തു നിന്നു തുടങ്ങുന്ന ഒരു സ്ഥലം പാത യഥാർത്ഥമായ നവനഗരം, യുദ്ധ മർദ്ദത്തിൽ പല സ്ഥാനങ്ങളിലും ബുദ്ധനാണ്ഡിമാർ ഗുഹാക്കേന്ദ്രങ്ങളും, വശ്രാമന്ദിരങ്ങളും പണികഴിപ്പിക്കുകയും അവയെ ശിൽപ്പവലകളാലും മൂവർ ചിത്രങ്ങളാലും അലങ്കരിക്കുകയും ചെയ്തു. സൂര്യസ്മാരകവേഷകനായ സമരാത്സ്യൻ അവയ്ക്ക് വലതിനെയും കണ്ടുപിടിക്കുകയും അവയെ കലാപരമായ വെശിഷ്ടം വെളിപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ഇങ്ങിനെയാണ് ചൈനയിലെ ഒരു ലൈബ്രറിയാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഏക

അന്തരിച്ചുപോയ വൈദ്യരത്നം വി. എസ്. വാഴുരുടെ

ആയുർവൈദ പ്രശാല

ഹെഡ് ആഫീസ്. — കോട്ടയ്ക്കൽ, തെക്കേമലപ്പാർ.

ബ്രാഞ്ചുകൾ — കോഴിക്കോട്, പാലക്കാട്, തിരൂർ & തൃശ്ശൂർ.

ഇവിടെ ചിരവരിചയം സിദ്ധിച്ച വിദഗ്ദ്ധന്മാരുടെ മേൽനോട്ടത്തിൽ ആയുർവേദ വിവിധ പ്രകാരമുള്ള മരുന്നുകൾ നിർമ്മിച്ചുവരുന്നു.

ധാര, വിഴിച്ചൽ, വൈരക്കിഴി മുതലായ പ്രത്യേക ചികിത്സകൾ പ്രധാന വൈദ്യൻ ശ്രീ. വി. എം. വാഴുരുടെ മേൽനോട്ടത്തിൽ കോട്ടയ്ക്കൽ വെച്ച് നടത്തുന്നുണ്ട്.

സർപ്പവിഷം മുതലായ വിഷങ്ങൾക്കുള്ള ചികിത്സയ്ക്കും ഇവിടെ പരിചരിക്കുന്നു.

അധിക വിവരങ്ങൾക്ക് ഹെഡ് ഓഫീസിലേക്ക് എഴുതിയോദിക്കുക, ഔഷധപട്ടിക സൗജന്യം.

എസ്. മാണേജർ.

വും വിലയേറിയ കണ്ടുപിടുത്തം. അപ്രത്യക്ഷമായിപ്പിടഞ്ഞതും മദ്ധ്യേഷ്യയിലുണ്ടായിരുന്നതുമായ ഒരു ചൈന-ഇന്ത്യൻ സംസ്കാരം രൂപംകൊണ്ടിരിക്കുകയുണ്ടായിരുന്നുവെന്നു ഞങ്ങളുടെ അഭിപ്രായം. സഹസ്രാബ്ദങ്ങളായിട്ടുള്ള ചൈന-ഇന്ത്യൻ സംസ്കാരം രൂപംകൊണ്ടിരിക്കുകയുണ്ടായിരുന്നുവെന്നു ഞങ്ങളുടെ അഭിപ്രായം. സഹസ്രാബ്ദങ്ങളായിട്ടുള്ള ചൈന-ഇന്ത്യൻ സംസ്കാരം രൂപംകൊണ്ടിരിക്കുകയുണ്ടായിരുന്നുവെന്നു ഞങ്ങളുടെ അഭിപ്രായം.

അതായത് ശതകത്തിലെ "ചൈന" വംശക്കുടുംബം 13-ാം ശതകത്തിലെ "യുവാൻ" വംശക്കുടുംബത്തോടു കൂടിയ ചൈന-ഇന്ത്യൻ സംസ്കാരം രൂപംകൊണ്ടിരിക്കുകയുണ്ടായിരുന്നുവെന്നു ഞങ്ങളുടെ അഭിപ്രായം. സഹസ്രാബ്ദങ്ങളായിട്ടുള്ള ചൈന-ഇന്ത്യൻ സംസ്കാരം രൂപംകൊണ്ടിരിക്കുകയുണ്ടായിരുന്നുവെന്നു ഞങ്ങളുടെ അഭിപ്രായം.

മതപരമായ രംഗത്തു മാത്രമല്ല, ചൈന-ഇന്ത്യൻ ബന്ധം ഉണ്ടായിരുന്നു. ക്രിസ്തുവർഷം ഒന്നാം ശതകത്തിൽ ചൈനയിൽ സിദ്ധർ ഉണ്ടായിരുന്നുവെന്നു ഞങ്ങളുടെ അഭിപ്രായം. സഹസ്രാബ്ദങ്ങളായിട്ടുള്ള ചൈന-ഇന്ത്യൻ ബന്ധം ഉണ്ടായിരുന്നുവെന്നു ഞങ്ങളുടെ അഭിപ്രായം.

പത്താം ശതകത്തിൽ ഗാന്ധാര പ്രദേശം മുസ്ലിംകളുടെ അക്രമണത്തിനു വിധേയമാവുകയും, അഫ്ഗാൻ അതിർത്തിയിൽ കൂടിയ

ഉള്ള ആക്രമണപരമ്പരയാൽ ഉത്തരേന്ത്യൻ ജനസമുദായം ശിഥിലമാക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തതിന്റെ ഫലമായി കരമാറ്റമുള്ള ഗതാഗതത്തിന് വിഷ്ണു നേരിട്ടു. എന്നാൽ സമുദ്രമാർഗ്ഗമുള്ള കച്ചവടം നിർവ്വിഷ്ണു നടന്നുവന്നു. അത് പെട്ടെന്നു ഒരു മുട്ടുശാന്തിയെന്ന നിലയിലല്ല, സംഘടിതമായ രീതിയിൽ തന്നെയാണ് നടത്തിയത്. ചൈനയിലേക്ക് യാത്ര ചെയ്തിരുന്ന യൂറോപ്യന്മാർ ലേബർ തീരങ്ങളിൽ നിന്നാണ് കപ്പൽ കയറിയിരുന്നത്. ചൈനയിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ട മാക്കോ പോളോ മലബാർ തീരം വഴിയാണ് യാത്ര ചെയ്തതെന്നുള്ള വസ്തുത പ്രസ്താവനയാണ്.

എന്നാൽ ഇന്ത്യൻ പണ്ഡിതന്മാർ 1405-മാണ്ടു ചൈന സന്ദർശിച്ചു. യങ്ങ് ലോ ചക്രവർത്തിയുടെ മുമ്പാകെ അഞ്ചു ബുദ്ധപ്രതിരോധം ബുദ്ധഗായകേന്ദ്രത്തിന്റെ വംശമായ ഒരു പട്ടാണി പ്രസ്തുത പണ്ഡിതന്മാർ നൽകിയിട്ടുണ്ട്. ഉടൻ തന്നെ അത്തരം അഞ്ചു ക്ഷേത്രങ്ങളുണ്ടാക്കി അവിടെ അഞ്ചു പ്രതിമകളും പ്രതിഷ്ഠിക്കുവാൻ ചക്രവർത്തി ഉത്തരവിട്ടു. പെക്കിങ്ങിനു സമീപം ഈ ക്ഷേത്രങ്ങൾ ഇപ്പോഴും കാണാവുന്നവയാണ്. ചൈനീസ് ചുറ്റുപാടിൽ ഒരു തനി ഇന്ത്യൻ വാസ്തുവിദ്യാ പ്രകടനമാണത്.

ഈ കാലഘട്ടം ചൈനീസ് ചരിത്രത്തിൽ നാവിക പ്രാധാന്യം അർഹിക്കുന്നതാണ്. ഇക്കാലത്താണ് സുപ്രസിദ്ധ ചൈനീസ് നാവികനായിരുന്ന ചെങ്ങ് ഹോ ഇന്ത്യൻ തുറമുഖങ്ങളിൽ അദ്ദേഹം വശം സന്ദർശനം നടത്തുകയും, ഏഡ്വൈസ് അർഹിക്കാൻ കരവരെയും കപ്പൽയാത്ര ചെയ്യുകയും ചെയ്തത്.

പോർട്ടുഗീസുകാരുടെ ആഗമനത്തോടുകൂടി സമുദ്രസഞ്ചാരം വിഷ്ണുപ്പെട്ടു. ചൈന-ഇന്ത്യൻ സമുദ്രവ്യവസ്ഥയിന്റെ വളർച്ച അവസാനിക്കുകയും ചെയ്തു.

1912-ലെ വിപ്ലവത്തോടുകൂടി ചൈനയിലെ സാമ്രാജ്യാധിപത്വം ശിഥിലമായി. വിന്നിട്ട്, ചില യുദ്ധനേതാക്കൾ അതതു പ്രദേശത്തു അധികാരം സ്ഥാപിക്കുവാൻ ശ്രമിച്ചു. മുഗൾ വംശക്കാരും, മൊത്തക്കാരും ഇന്ത്യയെ വിഭജിച്ചുപോലെ ചൈനയെ പതിനഞ്ചു കൊല്ലത്തിനുള്ളിൽ അവിട്ടു തെ യുദ്ധനേതാക്കൾ വിഭജിച്ചു.

ഡോ. സുങ്യാറ്റ് സെനിയുടെ കാലം മുതൽ ഇന്ത്യയിലേയും ചൈനയിലേയും ദേശീയപ്രസ്ഥാനങ്ങൾ തമ്മിൽ കൂടുതൽ അന്യോന്യ ധാരണയിൽ എത്തിച്ചേരുവാൻ സാധിച്ചു. ചൈന-ഇന്ത്യൻ യുദ്ധകാലത്തു ഒരു മെഡിക്കൽ മി

വസ്തുങ്ങൾക്കു ശുഭ്രതയും ഉറപ്പും നീലനിറത്തിനു

315 (Regd)

സ്പെഷ്യൽ സോപ്പ് ഉപയോഗിക്കുക.

അനുഭവപരമായവർക്കു സൂക്ഷിക്കുക.

പുതിയ സോപ്പ് വർക്കുസ്, പുതിയ

ചെറുകഥ

വീട്ടിലെ ശല്യമൊഴിയട്ടെയെന്നുവെച്ചു പ്രതാപനെ അവന്റെ അമ്മ അങ്ങുളയുടെ വീട്ടിലേക്കയച്ചു. അവൻ പോയി. പക്ഷെ,.....

ആ ഗ്രാമത്തിലെ കുട്ടികളുടെ തലവനാണ് പ്രതാപൻ. അന്നൊരു ദിവസം ആ കൂട്ടുകാർ എല്ലാവരും കൂടി ഒരു പുതിയ കളി കണ്ടുപിടിച്ചു. അവർ സാധാരണ കളിക്കുവാൻ കൂടാറുള്ള നദീതീരത്ത് ഒരു വലിയ തടി വഞ്ചിയുണ്ടാക്കുവാൻ ആരോ കൊണ്ടുവന്നിട്ടിരുന്നു. അതെടുത്തു വെള്ളത്തിൽ എറി

ച്ചുനെ ചെയ്യുന്നതിലേക്ക് അയയ്ക്കുവാൻ ഇന്ത്യൻ നാഷണൽ കോൺഗ്രസ്സ് പ്രേരിതമായി. കഴിഞ്ഞ യുദ്ധകാലത്ത് ചൈനീസ് നേതാക്കൾ ഇന്ത്യൻ ദേശീയ പ്രക്ഷോഭത്തെപ്പറ്റി ഉള്ളറിഞ്ഞ ആനുകൂല്യം പ്രകടമാക്കി.

ഇന്ത്യാ-ചൈനാ ബന്ധത്തിന് 2000 വർഷത്തെ പഴക്കമുണ്ടെങ്കിലും, അത് ഒരിക്കലും രാഷ്ട്രീയമായിരുന്നില്ല. അത് സാംസ്കാരികവും വാണിജ്യപരവും ആയിരുന്നു. ഒരിക്കലും പ്രസ്തുത രാജ്യങ്ങൾ അന്യോന്യം ആക്രമിച്ചിട്ടില്ല. ഏഷ്യയിലെ മറ്റുരാജ്യങ്ങളിൽ ചൈനാക്കാരും ഇന്ത്യാക്കാരും ധാരാളമുണ്ടെങ്കിലും ഇന്ത്യയിൽ ചൈനാക്കാരെ എണ്ണം പതിനായിരത്തിൽ അധികമില്ല. ചൈനയിൽ ഇന്ത്യാക്കാരെ എണ്ണം ഏകദേശം അയ്യായിരം മാത്രമുണ്ട്.

കഴിഞ്ഞകാലത്തുപ്പോലെ സന്തോഷകരവും പ്രയാജനകരവുമായ ഒരു സൗഹൃദബന്ധം ഭാവിയ്ക്കും ഇരു രാജ്യങ്ങൾതമ്മിൽ പുലർത്തിപ്പോകാൻ കാരണമൊന്നും കാണുന്നില്ല.

ഞാൻ അവിടെ ഉടമസ്ഥനാ ഭക്ഷണം വരുമല്ലോ! അപ്പോൾ അവർക്കു സന്തോഷിക്കുകയും ചെയ്യാം. ഇരായിരുന്നു അവരുടെ അന്നത്തെ പര്യാപ്തി. എല്ലാവരും അതിനോടു യോജിച്ചു.

അവരുടെ കളി തുടങ്ങുവാൻ സമയമായപ്പോൾ പ്രതാപന്റെ ഇളയ സുഹൃദനായ ഗോപി, അരോടും ഒന്നും സംസാരിക്കാതെ, ആ തടിയിൽ വന്നിരിപ്പുറപ്പിച്ചു. അല്പനേരത്തേക്ക് എല്ലാവരും കൂടി ബഹുളമുണ്ടാക്കി. എന്നിട്ടു തടിയിൽനിന്ന് എഴുന്നേൽക്കുവാൻ ഗോപിയെ പ്രേരിപ്പിച്ചു. അവനെ

ഒ.കെ ഗഗനൻ, തുടപ്പുള്ളി

നങ്ങിയില്ല. കളിയിലെ വിഫലതയെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കുന്ന ഒരു തപജ്ഞാനിയെപ്പോലെ ഗോപി അവിടെയിരുന്നു.

പ്രതാപനു ഭക്ഷണം കയറി വാൻ അവിടെ. "നീ ഇപ്പോൾ ഇതിൽനിന്നും ഇറങ്ങിയല്ലേകിൽ നിന്നെ ഞാൻ പിടിയിറക്കും".

ഗോപി അതുകേട്ടു ഭാവം പോലും നടിയില്ല. പ്രതാപൻ അവന്റെ അനുജനായിരുന്നുമുള്ള ഈ അപമാനം സമീകിച്ചാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. അവനെ അതിൽനിന്നും പിടിച്ചിറക്കുവാൻ പ്രതാപൻ ശ്രമിച്ചു. അതും നടന്നില്ല. ഒടുവിൽ അപമാനം കൂടി ആ തടിതളി വെള്ളത്തിലിടുവാൻ പ്രതാപൻ കൂട്ടുകാരോടു വാങ്ങു.

ഒഴിവു ദിവസങ്ങൾ

കുട്ടികൾ എല്ലാവരും കൂടി ആത്മവിട്ടായി. ഒന്നു, രണ്ടു, മൂന്ന് എന്നെണ്ണിക്കൊണ്ടു് അവർ ആ തടി വെള്ളത്തിലേക്കു തള്ളിയിട്ടു. അരോട് കൂടി ഗോപിയുടെ തന്ത്രജ്ഞാനവും വെള്ളത്തിലായി.

എല്ലാവരും സന്തോഷത്താൽ തിരുന്ന ശബ്ദമുണ്ടാക്കി. പക്ഷെ പ്രതാപനു മാത്രം അത് പാപേടിയുണ്ടായിരുന്നു. അപമാനം ഇതിൽനിന്നു വന്നു. അത് ഒന്നാണ്.

ഗോപി അതിൽനിന്നു രക്ഷപ്പെട്ടു കരയ്ക്കു കയറി. പ്രതാപന്റെ നേരെ തിരിഞ്ഞു അവനെ പിടിച്ചു ഇടിക്കുകയും, മാന്യതയും ചവിട്ടുകയും മറ്റും ചെയ്തിട്ട് അവസാനം കരഞ്ഞുകൊണ്ടു വീട്ടിലേക്ക് ഓടുകയും ചെയ്തു.

കൂട്ടുകാരെല്ലാം വരിഞ്ഞു. പ്രതാപൻ മാത്രം അനദീതീരത്തു തന്നെ ഒരു പുല്ലും ചവച്ചുകൊണ്ടു് ഇരിപ്പുറപ്പിച്ചു. തൽസമയം ഒരു വഞ്ചി അവിടെക്കു വന്നു. അതിൽനിന്ന് ഏതാണ്ടു നരച്ച മുടിയും കറുത്ത മീശയുമുള്ള ഒരു മദ്ധ്യവയസ്സൻ രാമമായിരുന്നു.

പ്രതാപൻ അവിടെ പെട്ടെന്ന് ഇരിക്കുന്നതു കണ്ടു് അയാൾ അടുത്തു വന്നു ചോദിച്ചു.

"ചക്രവർത്തികുടുംബം രാമസിംഹനാത് എവിടെയാണെന്ന് അറിയാമോ" എന്ന്.

പ്രതാപൻ അത്ര ശ്രദ്ധിച്ചതെ "അവിടെയെങ്ങോ ആണ്" എന്നു പറഞ്ഞു കൈ എടുത്തു തൂങ്ങിക്കാണിച്ചു. അതിൽനിന്നു സ്വലം കണ്ടുപിടിക്കുവാൻ സാധ്യത

ല്ലായിരുന്നു. അയാൾ വീണ്ടും ചോദിച്ചു. അവൻ കല്പ മാതിരിക്കാണോ അലക്ഷ്യമായി പിന്നെയും പറഞ്ഞു. “ചോയി കണ്ടുപിടിക്കൂ”. അവൻ ആ പുല്ലു കടിക്കുന്ന രുജാലിയിൽ തന്നെ ചുർപ്പെട്ടു. അയാൾ പോവുകയും ചെയ്തു.

അത്ഭവം കഴിഞ്ഞു ഒരു വേലക്കാരൻ വീട്ടിൽനിന്നും വന്നു. അമ്മ അവനെ വിളിക്കുന്നു. പ്രതാപനോടു പറഞ്ഞു. അവനയ്ക്കു കൂട്ടിക്കിയില്ല. പക്ഷേ വേലക്കാരൻ ഒരു യജമാനന്റെ അധികാരത്തോടു കൂടി പ്രതാപനെ പൊക്കിയെടുത്തുകൊണ്ടു നടന്നു. അവൻ കൈയിൽ ഇരുന്നു കൂറുകയും വേലക്കാരനെ ചവിട്ടുകയും മറ്റും ചെയ്തു.

വീട്ടിൽ നിന്നും അമ്മ കോവിഷ്ഠയായി നിൽക്കുകയാണ്. അവർ ചോദിച്ചു. “നീ ഗോപിയെ ഇടിച്ചല്ലേ?”

പ്രതാപൻ പറഞ്ഞു “ഞാനിടിച്ചില്ല. ആരാണ് പറഞ്ഞത്?”

അമ്മ പിന്നെയും അലറി. “നല്ല പറയരുത്. നീ തന്നെയാണിടിച്ചത്?”

അവൻ പറഞ്ഞു “ഞാനൊന്നും അവനെ ചെയ്തല്ല. യല്ലെങ്കിൽ ഗോപിയോടു ചോദിച്ചു നോക്കൂ.”

അപ്പോൾ ഗോപി കയറിച്ചറഞ്ഞു “ഉച്ചയ്ക്കു. അവൻ എന്നെ ഇടിച്ചു.”

പ്രതാപൻ ക്ഷമ അന്വദിച്ചു. അവനു ദേഷ്യം കൂടി. അവൻ ഗോപിയെ ഞ്ഛിടിച്ചു ഇടിക്കുകയും മറുതുകയും മറ്റും ചെയ്തു.

അമ്മ അപ്പോഴും ഗോപിയെ ഭാഗംതന്നെ നിന്നുകൊണ്ടു പ്രതാപനെ വിളിച്ചു അകലെത്തള്ളി. അവൻ കൈകൊണ്ടുവന്ന അടിച്ചു. പ്രതാപൻ അമ്മയെ നോക്കി. അവർ ദേഷ്യത്തോടെ പറഞ്ഞു. “നീ നിന്റെ അമ്മയെ തല്ലുകയോ?”

ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞുകൊണ്ടു നിൽക്കുമ്പോൾ ആ നരച്ച മുടിക്കാരൻ അവിടെയുറപ്പിച്ചു. അയാൾ ചോദിച്ചു, എന്തെന്നിതിനെല്ലാംകാരണമെന്നു. പ്രതാപൻ അല്പം ഉറപ്പോടുകൂടി അമ്മയെ നോക്കി.

അമ്മ അപ്പോഴും തീർത്തു നോക്കിയപ്പോൾ അവളുടെ കോപം അതിശയമായി മാറി. അവർ ചോദിച്ചു “ചോട്ടോ? എവിടെനിന്നു വരുന്നു” ഇതു പറഞ്ഞുകൊണ്ടു വൾ അപ്പോഴത്തെന്റെ കാൽകൊടുനിറുകയിൽ വെച്ചു.

ഇവളുടെ സഹോദരനാണ്. സഹോദരിയുടെ വിവാഹം കഴിഞ്ഞു കടന്നു അയാൾ കൽക്കട്ടയ്ക്കു പോയതാണ്.

പിറ്റേദിവസം ആ കുടുംബം ഉൾപ്പെടെ സഹോദരത്തോടുകൂടി കഴിഞ്ഞു. അപ്പോഴും കുട്ടികളുടെ ഓരോത്തത്തേയും മറ്റും പറവി അന്വേഷിച്ചു. അവർ പറഞ്ഞു. പ്രതാപൻ വളരെ ഉപദ്രവിയാണ്. മടിയനും, അനുസരണമില്ലാത്തവനും കോപിയും കൂടിയാണ്. ഗോപിയാണെങ്കിൽ തകുംപോലെയുള്ള സ്വഭാവമാണ്. പഠിക്കുവാനും മിടിക്കുവാനും സാധ്യമാണ്.

വിശ്വാസരൻ — അതായിരുന്നു അപ്പോഴത്തെന്റെ വാർത്ത — സഹോദരിയോടൊത്തു ചെല്ലു പ്രതാപനെ ക

ൽക്കട്ടയ്ക്കു കൊണ്ടുപോയി തന്റെ കുട്ടികളെ മോശമായി പഠിപ്പിച്ചുകൊള്ളട്ടെയെന്ന്. അവർക്കു സമ്മതമായിരുന്നു. പ്രതാപനെ ഈ വിവരം അറിയിച്ചപ്പോൾ അവന്റെ സഹോദരത്തിന് അതിരണ്ടായിരുന്നു. അവനും അമ്മയെ അതു സമ്മതിച്ചു.

ഇതു അവന്റെ അമ്മയ്ക്കു അളവില്ലാത്ത ഉപകാരമായിരുന്നു. ഈ സഹോദരന്മാർ എന്നും തല്ലുവിട്ടുത്തമാണ്. അവർക്കു സംശയമായിരുന്നു അവൻ ഗോപിയെ വെള്ളത്തിൽ മുക്കിവിടിക്കുകയോ? വേറെവല്ല വലിയ ഉപദ്രവങ്ങൾ ചെയ്യുകയോ ഉണ്ടായേക്കുമെന്ന്. എങ്കിലും പ്രതാപനെ പിരിയുന്ന കാര്യത്തിൽ അവർക്ക് അല്പം വിഷമം തോന്നി.

ഉൾപ്പെടെ തീരുമാനിച്ചു കഴിഞ്ഞതിനുശേഷം പ്രതാപൻ ഓരോ നിമിഷത്തിലും അമ്മാവനോടു ചോദിക്കും എപ്പോഴാണ് അവർക്കു പോകേണ്ടതെന്ന്.

ഇതു കഴിഞ്ഞിട്ടു അവൻ വളരെ വിഷമിച്ചാണ് അവിടെ കഴിച്ചുകൂട്ടിയിരുന്നത്. അവനു ഉറക്കം പോലുമില്ലായിരുന്നു.

ഈ സമയത്ത് അവനു ഗോപിയോടുള്ള സ്നേഹം അതിരറ്റമായിരുന്നു. അവന്റെ കളിനാശം

ആരോഗ്യവേദി ഫാർമസി

കല്പ മാതാൾ, മാലപ്പുറം P. O.

കോഴിക്കോട്.

Prop. & Chief Physician N. Raghava Variar,

റാഗ്ഗവാരി വർമ്മ.

മുക്കുരു, മുക്കുരുണ്ടകുന്ന കുറുപ്പുവർണ്ണം, കത്തപ്പക

(Razor Poison) മുക്കുരുണ്ടകുന്ന വശേഷം.

കാറ്റിലോം നെടുമുടി.

മാറ്റേജർ.

ജെല്ലാം അവൻ സന്തോഷത്തോടു കൂടി ഗോവിക്കുകൊടുത്തു.

അവർ അങ്ങിനെ കൽക്കട്ടയിലെത്തി. അമ്മായിയും കുട്ടികളുമായി പരിചയപ്പെട്ടു. അവരുടെ മൂന്നു കുട്ടികളെത്തന്നെ അവൾ വിഷമിച്ചു വളർത്തിക്കൊണ്ടു വരുമ്പോൾ പ്രതാപന്റെ ഈ വരവ് അവർക്കു തീരെ രസിച്ചില്ല.

പതിനാലു വയസ്സിലേയ്ക്കു കടക്കുന്ന ഒരു ബാലൻ ലോകത്തിന് എല്ലായ്പ്പോഴും ഒരു പദവിയാണ്. അവൻ ഒരു കുടുംബത്തിന് ഒരലങ്കാരമോ ഒരുപകാരിയോ ആയിരിക്കയില്ല.

പ്രതാപൻ അവിടെ ആരും ഒരു സ്ഥാനവും കല്പിച്ചിരുന്നില്ല അമ്മായി എന്തെങ്കിലും ഒരു ജോലി പ്രതാപനോടു പറഞ്ഞാൽ അവനതുസന്തോഷത്തോടു കൂടി ചെയ്തു തീർക്കും. എന്നാൽ കൂടിയും അവൾ അവനോടു ദേഷ്യപ്പെടുമായ തന്നെ.

അമ്മാവന്റെ വീട്ടിലുള്ള ജീവിതം ആ കുട്ടിക്കു തീരെ ഇഷ്ടമായില്ല. അവനവിടെ ഒരു ശ്വാസംമുട്ടലാണ് അനുഭവപ്പെട്ടത്. അവിടെ നിന്നു വിജനമായ ഒരു സ്ഥലത്തു് ഓടിപ്പോയി ഒന്നു നേരെ ശ്വാസം കഴിക്കുവാൻ അവൻ തോന്നി. പക്ഷെ അങ്ങിനെ ഒരു സ്ഥലം അവനുണ്ടായിരുന്നില്ല.

ഗ്രാമത്തു ലൂളു തന്റെ വീടു നിരപ്പും പ്രതാപൻ സ്വപ്നം കണ്ടു ഉടങ്ങി. അങ്ങോട്ടു തിരിച്ചു പോകുവാൻ അവന്റെ ഹൃദയം കൊതിച്ചു. വീട്ടിലു യിരുന്നപ്പോൾ പട്ടം പറ്റിക്കുവാൻ ഉപയോഗിച്ചിരുന്ന ആ പാൽക്കുടിയെപ്പറ്റിയും, അവൻ ചുറ്റി സഞ്ചരിക്കാറുള്ള ആ നദിതീരത്തെയും, അവൻ ഭ്രമിക്കുന്നതായതെല്ലാം വേരായിക്കളിക്കുകയും ന്നു കയും ചെയ്യുന്ന ആ ചെറിയ അരുവിയെപ്പറ്റിയും അവൻ സദാ ചിന്തിച്ചു കൊണ്ടിരുന്നു. ചിന്തെ അ

വന്റെ പ്രിയ മാതാവിനെപ്പറ്റിയായി അലോചന. ഉടങ്ങാ അ വൻ ഉറങ്ങുവാൻ കഴിഞ്ഞിരുന്നില്ല.

ഇതെല്ലാം ഇങ്ങനെ ചിന്തിച്ചു മനസ്സു പുണ്ണാക്കുകയല്ലാതെ അരോടും ഒന്നും പറഞ്ഞില്ല. ആരും അതത്ര ശ്രദ്ധിച്ചിരുന്നില്ല.

സ്ത്രീലാണെങ്കിൽ അവനെ പോലെ മടിയൻ വേറെയാരുമുണ്ടായിരുന്നില്ല. അദ്ധ്യാപകൻ എന്തെങ്കിലും ചോദ്യം ചോദിച്ചാൽ മൂകനായി അവൻ എഴുന്നേറ്റുനിൽക്കും. ഒരു കഴുരുങ്ങുപോലെ കിട്ടുന്ന തല്ലുകളെല്ലാം അവൻ സഹിച്ചു കൊണ്ടിരുന്നു. മാറു കുട്ടികൾ പുറത്തു കളിക്കുമ്പോൾ അവൻ ജനലിനടുത്ത് വന്നു നിൽക്കുകയോ അവൻ നോക്കുന്നതു് അങ്ങകലെക്കുണ്ടെന്ന ചില വീടുകളുടെ കൂരയിലായിരിക്കും. പിന്നെക്കുളിയിലേക്കെങ്ങാൻ അവന്റെ ശ്രദ്ധ വന്നാൽ വീട്ടിലെ അവന്റെ കൂട്ടുകാരെപ്പറ്റിയാകും ചിന്ത.

ഒരു ദിവസം അവൻ വളരെ പ്രയാസപ്പെട്ടു് അമ്മാവനോടു ചോദിച്ചു “എനിക്ക് വീട്ടിൽ പോകാൻ സാധിക്കും.”

അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു “സ്ത്രീ പുട്ടു

നതു വരെ താമസിക്കു നവംബർ മാസംവരെ.” സ്ത്രീ പുട്ടു എന്നിട്ടും വെട്ടു നീല്പു. ഇനിയും കുറെയധികം നാൾ താമസിക്കണം.

ഒരു ദിവസം പ്രതാപന്റെ പാറുപ്പുറം നഷ്ടപ്പെട്ടു. പുറംകു മുട്ടുപ്പോൾ തന്നെ അവൻ പറ്റിക്കുവാൻ വളരെ വിഷമിച്ചിരുന്നു. ഇപ്പോൾ ഒട്ടുംതന്നെ സാധ്യമല്ലെന്നായി. നിത്യവും അദ്ധ്യാപകൻ ഭയ ചില്ലാതെ അവനെ അടിക്കും. അവന്റെ അമ്മാവന്റെ കുട്ടികൾക്കു തന്നെ അവൻ സ്വന്തക്കാരനാണെന്നു പറയുവാൻ മടിയായിരുന്നു. മാറു കുട്ടികളെക്കാൾ ഇവരായിരുന്നു അവനെ കൂടുതൽ ഉപദ്രവിച്ചു കൊണ്ടിരുന്നത്. ഒടുവിൽ അവൻ വളരെ വിഷമത്തോടുകൂടി അമ്മായിയുടെ അടുത്തു ചെന്നു പുറംകു നഷ്ടപ്പെട്ടു വേ.യെന്നു പറഞ്ഞു. അമ്മയി ദേഷ്യംകൊണ്ടു ലവി “നിനക്കു മാസത്തിൽ അഞ്ചു പുറംകു വീതം വാങ്ങിച്ചു തന്നാൽ എന്റെ കുടുംബം മുഴുവൻ എനിക്കെങ്ങനെ കഴിക്കുവാൻ സാധിക്കും.”

പിറ്റേദിവസം സ്ത്രീയിൽ നിന്നു മടങ്ങി വരുമ്പോൾ അവനൊരു രാലപേദനയുണ്ടായി. ഒരു ചെറിയ

വിറയലും, ഒരു മലമ്പനിയുടെ ആരംഭം പോലെ അവൻ തോന്നി. അമ്മായിക്ക് ഇതൊരു വലിയ ഉപദ്രവമായി തീരുമല്ലോ എന്നായിരുന്നു അവന്റെ പേടി. അടുത്ത ദിവസം നേരം വെളുത്തപ്പോൾ പ്രതാപനെ വീട്ടിൽ കണ്ടില്ല. നാലു വശത്തും അന്വേഷണമായി. നല്ല മഴയുള്ള ദിവസമായിരുന്നു അന്ന്. പോയവരെല്ലാം മഴകൊണ്ട് വിറച്ചു. ഒരു ഫലവുമുണ്ടായില്ല. ഒടുവിൽ വിശ്വംഭരൻ പോലീസിന്റെ സഹായം ആവശ്യപ്പെട്ടു.

അന്ന് വൈകുന്നേരം ഒരു പോലീസു വണ്ടി അവരുടെ പടിക്കൽ വന്നുനിന്നു. അപ്പോഴും മഴയുണ്ടായിരുന്നു. രണ്ടു പോലീസുകാരു കൂടി പ്രതാപനെ എടുത്തു കൊണ്ടു വന്നു വിശ്വംഭരന്റെ മുൻപിൽ കിടത്തി. അവൻ അടിമുടി നന്നെത്തിരുന്നു. വസ്ത്രങ്ങളെല്ലാം ചളിയിൽ കുളിച്ചിരിക്കുകയാണ്. കണ്ണും മുഖവും പനിയുടെ ശക്തി കൊണ്ട് ചുവന്നിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. ചുണ്ടുകൾ വിറയ്ക്കുന്നുമുണ്ടായിരുന്നു. വിശ്വംഭരൻ അവനെ താങ്ങിയെടുത്ത് അകത്തു കൊണ്ടുവന്നു കിടത്തി. അവന്റെ അമ്മായി ഇതുവന്നു കണ്ടപ്പോൾ പറയുകയാണ് "ഇവനെത്തൊരു പദ്രവമാണ് നമുക്കു ചെയ്യുന്നത്. ഇവനെ വീട്ടിലേക്ക് അയച്ചുകൂടേ?"

ഇതു പ്രതാപൻ കേട്ടു. അവൻ നിലവിളിച്ചുകൊണ്ട് പറഞ്ഞു "അമ്മവാ ഞാൻ വീട്ടിലേക്കു തന്നെ പോകുകയായിരുന്നു, അപ്പോഴാണ് അവർ എന്നെ വിടിച്ചു കൊണ്ടു പോയത്."

പാടി വളരെ കൂടി. എല്ലാ രാത്രിയിലും അവൻ വിളിച്ച് വേയും പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നു. വിശ്വംഭരൻ ഡാക്ടറെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടു വന്നു. പ്രതാപൻ പനി കൊണ്ട് ജ്വലിക്കുന്ന കണ്ണു തുറന്നു. എന്നിട്ടു വെ

ളിവില്ലാത്തവനെപ്പോലെ പറഞ്ഞു. "അമ്മാവാ ഒഴിവുദിവസങ്ങൾ വന്നോ? എനിക്കു വീട്ടിൽ പോകാമോ?"

വിശ്വംഭരൻ കണ്ണുനീർ തുടച്ചുകൊണ്ട് അവന്റെ പൊള്ളുന്ന കൈയെടുത്ത് അമർത്തിപ്പിടിച്ചുകൊണ്ടു രാത്രി മുഴുവനും അടുത്തു തന്നെ ഇരുന്നു. അവൻ പിന്നെയും എന്തൊക്കെയോ പറഞ്ഞുതുടങ്ങി. അവസാനം ഏതാണ്ടിപ്രകാരം വ്യക്തമായി കേട്ടു. "അമ്മേ, എന്നെ ഇതുപോലെ അടിക്കല്ലേ. ഞാൻ പറയുന്നതു സത്യമാണ്"

പിറ്റേ ദിവസം അവൻ അൽപം ബോധമുണ്ടായിരുന്നു. അവൻ തല തിരിച്ചു മുറിയിലേക്കു നോക്കി, ആരെയോ പ്രതീക്ഷിച്ചുകൊണ്ടെന്ന പോലെ ഒടുവിൽ നിരാശയോടെ തല തിരിച്ചു തലയിണയിൽ ഉറപ്പിച്ചു. നിരാശയോടെ ആ കണ്ണുകൾ എവിടേയ്ക്കോ നോക്കി. വിശ്വംഭരൻ കാര്യം മനസ്സിലായി. അദ്ദേഹം തല ചായിച്ചുകൊണ്ട് പറഞ്ഞു, "പ്രതാപാ ഞാൻ അമ്മയ്ക്ക് ആളയച്ചിട്ടുണ്ട്"

ഒരു ദിവസം അങ്ങിനെ കഴിഞ്ഞു. ഡാക്ടർ പറഞ്ഞു, കുട്ടിയുടെ കാര്യം വളരെ വിഷമത്തിലാണെന്ന്.

പ്രതാപൻ തലയ്ക്കു തീരെ ലക്കില്ലാതെ കരയുവാനും പലതും വിളിച്ചു പറയുവാനും തുടങ്ങി.

അടുത്ത ദിവസം പ്രതാപന്റെ അമ്മ ഒരു കൊടുങ്കാറ്റു പോലെ അവൻ കിടക്കുന്ന മുറിയിലേക്കു കയറിവന്നു. അവൾ മകന്റെ നില കണ്ടു വാവിട്ടു കരയുവാൻ തുടങ്ങി. വിശ്വംഭരൻ അവളെ സമാധാനിപ്പിക്കുവാൻ വളരെ ശ്രമിച്ചു. അവൾ കട്ടിലിലേക്കു ചാഞ്ഞുകൊണ്ടു നിലവിളിച്ചു. "പ്രതാപാ എന്റെ മോനേ..."

പ്രതാപൻ അവന്റെ വിളിയ്ക്കും പേയും പറയൽ ഒരു നിമിഷത്തേക്കു നിറുത്തി. അമ്മ വിളിച്ചു വിളിക്കുന്നതുപോലെ അവൻ ഞെങ്ങി. "...ഏ..."

അവൾ പിന്നെയും നിലവിളിച്ചു. "എന്റെ പ്രതാപാ! എന്റെ മോനേ!..."

പതുക്കെ തല ഒന്നു തിരിച്ചെങ്കിലും ആരേയും കാണാതെ ശൂന്യതയിലേക്കു മിഴിച്ചുനോക്കിക്കൊണ്ടു പറഞ്ഞു. "അമ്മേ,.... എന്റെ.... ഒഴിവുദിവസങ്ങൾ വന്നോ..."

(ടാഗോറിന്റെ Home Coming എന്ന കഥയെ ഉപജീവിച്ചു എഴുതിയത്.)

പ്രദീപ്ത വൈദ്യശാല കോഴിക്കാട്, പുതിയറ.

അഭയാമൃതം.

മൂലക്കുരുവിന് ഓപ്പറേഷൻ ആവശ്യമില്ല. മൂലത്തിൽ നിന്നു ചോര വരിക, ചൊരിച്ചിൽ, പുകച്ചിൽ, കഠിനമായ വേദന, മൂലം പുറത്തു വരിക, മലമ്പന്ധംകൂടാതെ മൂലക്കുരു സംബന്ധമായ സർവ്വവിധ രോഗങ്ങളും അഭയാമൃതം സുഖപ്പെടുത്തും. കൂടാതെ ആയുർവേദ വിധിപ്രകാരം രജാർചനയ്ക്കിട്ടുള്ള എല്ലാ ഔഷധങ്ങളും ഇവിടെ കിട്ടും.

രോഗവിവരങ്ങൾ എഴുതി അറയ്ക്കുക. 24 നേരം സേവിക്കാനുള്ള മരുന്നിന് 5 ക. അഡ്വാൻസുസഫിതം ആവശ്യപ്പെടുക.

പല യുവാക്കളാൽ ഒരു നിലയുയർന്നതിനു മുമ്പു വിവാഹം ചെയ്യുവാൻ മടിക്കുന്നു. കാരണം അറിയേണ്ടതല്ലേ?

വിവാഹം എന്നാൽ ഒരാളെ മറ്റൊരാളുടെ കഴുത്തിൽ കെട്ടിയേല്പിക്കുകയാണോ?

കേരളചരിത്രകയുടെ ജനയിതാവു. ഒന്നാമത്തെ പത്രാധിപരുമെന്ന നിലയിൽ അഖിലകേരള പ്രശസ്തി സമ്പാദിച്ചിരുന്ന പരേതനായ ചെങ്ങളത്തു കുഞ്ഞിരാമമേനോന്റെ കുടുംബത്തിൽ ഇന്നും എഴുത്തുകാരുടെ പാരമ്പര്യം നിലനിർത്തിക്കൊണ്ടുപോകുന്ന ലേഡി വിദഗ്ദ്ധൻ ചെങ്ങളത്തു പാറക്കുട്ടി അമ്മയുടെ ചിന്താസന്താനമാണ് ഈ ലേഖനം.

ഒരു കാലമുണ്ടായിരുന്നു, സ്ത്രീകൾ വീട്ടിനകത്തിരുന്നു വീട്ടുകാരുടെ മുമ്പായി കഴിഞ്ഞാൽ മതിയെന്നും പുറത്തിറങ്ങുന്നത് കൂടി അഭിമാനക്കുറവുവെന്നും വിചാരിക്കുന്നതായിട്ട്. പണ്ടു വീട്ടിൽ ഒരാൾ വന്നാൽ നേരിട്ടു ചെന്നു അയാളോടു കൂടെ പഠിക്കുന്നതിനു പകരം ഉമ്മർവാതിൽപൊളിക്കൊണ്ടു പകുതി വെളിച്ചത്തിൽ സംസാരിക്കുന്നതാണ് തറവാടിത്തം. ഇന്നത്തെ വിചാരഗതി അതേതുപത്തിൽ പുറത്തു പറയുവാൻ അതും ധൈര്യപ്പെടുന്നില്ല. പരമ്പരാസിദ്ധമായ ആ ധാരണയിൽനിന്നു രക്ഷ നേടുവാൻ നമ്മുടെ ആളുകൾക്ക് ഇന്നും സാധിച്ചിട്ടില്ല. തന്മൂലം അവർ സമുദായസേവനത്തിനും മറ്റുമായി പുറത്തിറങ്ങി നടക്കുന്ന സ്ത്രീകളെ അപമാനിക്കുവാനും ആക്ഷേപിക്കുവാനും മടിക്കാറില്ല. ഭവഭൂതി പറഞ്ഞതുപോലെ “യഥാവാചം തഥാസ്മിണം സാധുതേ ദുർജ്ജനാജനഃ” സ്ത്രീകളെപ്പറ്റി നല്ലതു പറയുന്നതൊന്നും സംബന്ധിച്ചുടത്തോളം എല്ലാ ആളുകളും ദുർജ്ജനങ്ങളാണ്. നമ്മുടെ മദിരാശി നിയമനിർമ്മാണസഭയിലെ അന്തസ്സുള്ള അന്തരീക്ഷത്തിൽ സ്ത്രീകളെ സംബന്ധിച്ചു എന്തെങ്കിലും പ്രസ്താവം

വന്നാൽ ഉടനെ ഉൽസവപ്പാമ്പുകളിലെ വിനോദരംഗങ്ങളിൽനിന്നെന്നപോലെ കൂമ്പിയിട്ടിട്ടു ഫലിതച്ചോദ്യങ്ങളും ചിരിയും വിളിയും പുറപ്പെട്ടു പതിവായിരിക്കുന്നത് നിങ്ങൾ പത്രങ്ങളിൽ വായിക്കാറുണ്ടല്ലോ. അതേ! യഥാവാചം തഥാസ്മിണം സാധുതേ ദുർജ്ജനാജന പുരുഷന്മാരുടെ ഈ മ

സി. പാറക്കുട്ടി അമ്മ

നോഗതിയുടെ കാരണത്തെപ്പറ്റി നമുക്കിപ്പോൾ ചിന്തിക്കേണ്ട. അതിനെ പകുതിയൊക്കെ നാം നമ്മുടെ വന്ദിതവുമായ കാണിച്ചു നീട്ടിയ പന്മാവില്ലെങ്കിലും പോയി നമ്മുടെ ധർമ്മം നിറവേറ്റേണമെന്നു പറയുവാനാണ് ഞാൻ ഭാവിക്കുന്നത്. നൂറ്റാണ്ടുകളായി അന്തഃപുരങ്ങളിൽ അടച്ചിടപ്പെട്ടിരുന്ന ഭാരത സ്ത്രീകൾ പുറത്തിറങ്ങി സമുദായ പരിഷ്കാരരംഗത്തിലും രാഷ്ട്രീയ രംഗത്തിലും പ്രവർത്തിച്ചു തുടങ്ങിയതു ഗംഗാജിയുടെ ആഹ്വാനം കേട്ടിട്ടാണ്. നമ്മൾ പലപ്പോഴും തെറ്റിദ്ധരിക്കുവാൻ ഇടമുണ്ട്. പാശ്ചാത്യരാജ്യങ്ങളിൽ വ്യാപരിച്ചിരിക്കുന്ന സ്ത്രീ സമാരന്ത്ര പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ അലയടിയായ ഇതിനെല്ലാം

കാരണമെന്ന്. അല്ല അല്ല പുറത്തുനിന്നു വരുന്ന ഏതു കാറ്റിനും വെളിച്ചത്തിനും കടക്കുവാൻ കഴിയാത്തവിധം അത്ര ഭദ്രമായി മൂടി അടയ്ക്കപ്പെട്ടതായിരുന്നു നമ്മുടെ അന്തഃപുരങ്ങൾ. സംസ്കൃതത്തിൽ അന്തഃപുരസ്ത്രീകൾക്ക് “അസൃയം പശ്ചാദ്” സൂര്യനെ കാണാത്തവർ എന്നു പേർ പറയാറുള്ളതു തികച്ചും അർത്ഥത്തായതാണ്. അത്രയും കനം കൂടിയ ആ അന്തഃപുരഭിത്തികളെ ഭേദിച്ചു ചെല്ലുവാൻ സാധിച്ചതു ഗാന്ധിജിയുടെ സത്യാഗ്രഹാഹ്വാനത്തിനാത്രമാണ്.

സമുദായ സേവനമെന്നതു പുരുഷന്മാരുടെയെന്നപോലെ സ്ത്രീകളുടേയും ഒരു രണ്ടാം ധർമ്മമല്ല ഒന്നാം ധർമ്മം തന്നെയാണ്. അഥവാ ഒന്നാം ധർമ്മത്തിന്റെ ഒരു ഭാഗം മാത്രമാണ്. സ്ത്രീകളുടെ ഒന്നാമത്തെ ധർമ്മം ഗൃഹഭരണവും കുടുംബപരിചയ്യുമാണെന്നു പ്രസിദ്ധമാണല്ലോ. നല്ല സ്ഥിതിയിലുള്ള ഒരു കുടുംബത്തെ വളർത്തിക്കൊണ്ടു വരികയാണു താനും അതിന്റെ ഫലം. എന്നാൽ നമ്മുടെ കുടുംബത്തിനു ചുറ്റുമുള്ള മറ്റൊന്നേകം കുടുംബങ്ങൾ അതായതു സമുദായം ഹിന്ദുസ്ഥിതിയിലിരിക്കുമ്പോൾ അതിന്റെ നടുക്കുവെച്ചു നമ്മളിലൊരാളുടെ കുടുംബത്തെ

മാത്രം ഉന്നതസ്ഥിതിയിലെത്തിക്കുവാൻ സാധിക്കുമോ? ദരിദ്രരും സാധിക്കുകയും ചെയ്തു. നമ്മുടെ കുടുംബം സമുദായത്തിന്റെ ഭാഗമാണ്. സമുദായം വളരുന്നതിനു സരിച്ച മാത്രമേ നമുക്കും വളരൂവാൻ സാധിക്കുകയുള്ളൂ. സമുദായം ക്ഷയിച്ചു പോകുകയാണെങ്കിൽ അതിനോടൊപ്പം നമുക്കും ക്ഷയിച്ചു പോകുന്നതിനാൽ സാധ്യമല്ല. പ്രത്യക്ഷത്തിൽ ഒരു ഉദാഹരണം പറയാം. അടുത്ത വീട്ടിൽ വല്ല സാംക്രമികരോഗവുമുണ്ടെങ്കിൽ നാം കരുതിയിരുന്നാൽ കൂടി അതു നമ്മുടെ വീട്ടിലേയ്ക്കു പകരുന്നതാണല്ലോ. നാം നമ്മുടെ വീട്ടിൽ എത്ര ശുചിത്വം പാലിച്ചാലും അതു വകുർന്നേയ്ക്കാം. നോക്കിയിട്ടു നാം അയൽവീട്ടിൽ ചെന്നു് അവിടുത്തെ ശുചിത്വത്തിനു വേണ്ടി ഉപദേശം കൊടുക്കുകയും ഏർപ്പാടു ചെയ്യുകയുമാണെങ്കിൽ തൊട്ടുള്ള ഒരു വീട്ടിലേയ്ക്കും അതു പകരുന്നതെങ്കിലും എളുപ്പം കൂടും. ഈ ഉദാഹരണം വ്യത്യസ്തമായി സമുദായം സമ്പന്നവും കുടുംബദാരുവും വ്യത്യസ്തമായ മണ്ണുണ്ടാണോ, അതെങ്കിൽ അതിലേതാണ് പ്രധാനം എന്നു മനസ്സിലാക്കും. ഈ നിയമം ഇതുപോലുള്ള മുരുകക്കായ്ക്കുകളിലേ ബാധകമാകുന്നു എന്നു വിചാരിക്കേണ്ട. സൂക്ഷിച്ചുനോക്കിയാൽ എല്ലാ വിഷയത്തിലും ഇതു ശരിയാണെന്നു കാണാം. മറ്റൊരു ഉദാഹരണം നോക്കുക. അടുത്ത വീട്ടിലെ കുട്ടികൾ വിദ്യാഭ്യാസമോ സംസ്കാരമോ ഇല്ലാതെ വൃത്തികെട്ടു വളരുകയും നമ്മുടെ കുട്ടികൾ പലപ്പോഴും അവരുമായി ഇടപെടുവാൻ ഇടവരുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ നാം നമ്മുടെ കുട്ടികൾക്കുമാത്രം വിദ്യാഭ്യാസവും ശുചിത്വവും നൽകിയിട്ടു വലിയ പ്രയത്നമുണ്ടാക്കുന്നതാണല്ലോ. എന്തു കാരണത്താൽ “സംസ

ക്രജാ ദോഷഗുണം ഭവന്തി” സംസർഗ്ഗത്തിൽനിന്നാണ് അതായതു പാതി:സ്ഥിതിയിൽനിന്നാണ് മനുഷ്യനിൽ നന്മയും തിന്മയും വേർപെട്ടുപോകുന്നത് എന്നതെ ആപ്തവാചനം. ഇതിനു പരിഹാരമായി സ്വാർത്ഥം മാത്രം കാണുന്ന ആളുകൾ വിചാരിച്ചേക്കും നമ്മുടെ കുട്ടികളെ അന്യരുടെ മക്കളായി ഇടപെടുവാൻ വിടാതെ വളർത്തിയാൽ മതിയെന്നു്. പക്ഷെ, അതു നടക്കുന്ന കാര്യമല്ല. നടന്നാൽ തന്നെ പ്രയോജനകരവുമാണ്. അന്യരുമായി ഇടപെടാതെ അടച്ചിട്ടു സൂക്ഷിക്കുന്ന ഒരു കുട്ടിക്കു കാര്യം വെളിച്ചവും മുൽക്കാത്ത ചെടിയില്ലെന്നുപോലെ ശരിയായ വളർച്ചയേ ഉണ്ടാവില്ല. ഇതുപോലെ എത്രയെങ്കിലും ഉദാഹരണമെടുത്തുനോക്കും. ഏതു ഉദാഹരണമെടുത്തുനോക്കിയാലും സമുദായസമ്പന്നമെന്നതു് മനുഷ്യന്റെ മുഖ്യധർമ്മമാണെന്നു സൂചിക്കു സംബന്ധിച്ചുത്തോളം അതിനു പ്രാധാന്യം കൂടുകയല്ലാതെ കാഴ്ചയല്ലെന്നും വ്യക്തമായി തെളിഞ്ഞുകാണാം. നിങ്ങൾ ആലോചിച്ചുനോക്കുക. നമ്മുടെ മുറുമുട്ടിയ വീടുകളിൽ ഗർഭിണീത്തൃശ്ശിയെ സംബന്ധിച്ചു് വേണ്ടുന്ന വിവരമില്ലാതെ പ്രസവദുഃഖങ്ങളനുഭവിക്കുന്ന എത്രയെത്ര അമ്മമാരുണ്ടായിരിക്കും. അവർക്കു

തിന്നെ സംബന്ധിച്ച ഉപദേശങ്ങൾ കൊടുക്കുകയും അടുത്തു മുരുകങ്ങളിലായിലേകിലും ഒരു പ്രസവകേന്ദ്രം ഏർപ്പെടുത്തിക്കൊടുക്കുകയും ചെയ്താൽ അതത്രപലിയൊരുപകാരമായിരിക്കും. ഒരു നാട്ടിൽ വിദ്യാഭ്യാസം സിദ്ധിച്ച ഒന്നോരണ്ടോ സ്ത്രീകൾ ഇത് നായി ഇറങ്ങിവേല ചെയ്താൽ മാത്രംപോരാ. സൗകര്യമുള്ളവരെക്കൂടി ഇറങ്ങി ഈ ദുരസമാജനങ്ങൾ മുഖേന പ്രവർത്തിച്ചാൽ അതു ആ നട്ടേനു എത്രവലിയ ഒരു ഗുഹമായിരിക്കും. മറ്റൊരു ഉദാഹരണം പറഞ്ഞാൽ വീട്ടിൽ ധാരാളം ഒഴിവു സമയമുണ്ടായിട്ടും എന്തു ചെയ്യേണ്ടുവെന്നറിയാതെ അന്യരുടെ കുറവും കുറവും പറഞ്ഞുനരകമുണ്ടാക്കുന്ന എത്ര സ്ത്രീകളുണ്ടായിരിക്കും. അവർ അക്ഷര ജ്ഞാനമില്ലാത്തവരാണെങ്കിൽ അവർക്കു് ആ സമയങ്ങളിൽ എഴുതുവാനും വായിക്കുവാനും പഠിപ്പിക്കുകയും അടുത്തൊരു വായനശാല സ്ഥാപിച്ചു് അതിൽനിന്നു കൊള്ളാവുന്ന പുസ്തകങ്ങൾ വായിക്കാൻ കൊടുക്കുകയും ചെയ്യാം. അവരെ നുൽനുൽപ്പു്, തന്നൽ മുതലായ കൈവേലകൾ പഠിപ്പിച്ചു വേണമെന്നുള്ളവർക്കു് അതിൽനിന്നു ചിലവു സമ്പാദ്യമുണ്ടാകുവാനും സഹായിക്കും. പൊതുവേ പറഞ്ഞാൽ ഓരോ സ്ത്രീയുടെയും ജീവിതഭാരം മുഴുവ

ഇതാ ബാദ്ഷാ സ്റ്റോർസിൽ
(കോഴിക്കോട്)
വിശേഷപ്പെട്ട കല്യാണച്ചരക്കുകൾ, എല്ലാ തരക്കാർക്കും പറ്റിയതു്. Wedding സാരി, ചോലി പീസ്, സിൽക്ക് റോത്തി, വേഷ്ടി മുതലായവ ഹരിപ്പാട്ടുതരീതിയിൽ തയ്യാറുണ്ടു്.

ൻ വിവാഹമണ്ഡപത്തിൽവെച്ചു മലയിടുമതോട്ടുകുടിപുരത്തു കഴുത്തിൽ സമർപ്പിക്കപ്പെട്ടുകഴിഞ്ഞു എന്നൊരു ധാരണ നമ്മുടെ നാട്ടിൽ വേരൂന്നിയിട്ടുണ്ട്. പുരത്തു പൂർത്തു ആ ചുമതലയേൽക്കുന്ന ഭാഗമാണിപ്പോൾ ഉള്ളത്. ഈ ഭാരം ചുമത്തൽ സമ്പ്രദായം മൂലമാണു പല യുവതിമാരുടെയും വിവാഹത്തിനു കാലതാമസം വന്നുപോകുന്നത്. പല യുവാക്കളാരും ഒരു നിലയുറപ്പുള്ളതിനുമുമ്പു വിവാഹം ചെയ്യുവാൻ മടിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. വിവാഹം എന്നുവെച്ചാൽ ഒരു രാജ്യ മഹാരാജാവിന്റെ കഴുത്തിൽ കെട്ടിയെല്പിക്കുകയാണെന്ന ഈ ധാരണ മൗനമൊഴുത്തുവോക്കുകയും സ്വതന്ത്രതും സ്വന്തംനിലയിൽ ജീവിക്കാൻ കഴിവുള്ളവരുമായ രണ്ടു

വേരൂടെ സഹജീവിതം മാത്രമാണു ഭാവനയാണെന്ന ബോധം ഉറപ്പുകയും ചെയ്താലേ നമ്മുടെ നാട്ടിലെ വൈവാഹിക വിഷമങ്ങൾ പലതും തീർന്നുകിട്ടുകയുള്ളൂ. ഇതിനുള്ള ഉപായമായി നമ്മുടെ ആളുകൾ കണ്ടുവെച്ചിട്ടുള്ളത് സ്ത്രീകളും കുറെ പഠിച്ചു ഉദ്യോഗം നേടുക എന്നതാണ്. പക്ഷേ അതു വളരെ ചുരുക്കം ആളുകൾക്കു മാത്രം സാധിക്കുന്ന കാര്യമാണ്. ഇപ്പോൾ തന്നെ ഉദ്യോഗാർത്ഥികളെക്കൊണ്ട് ആപ്തസായ ആപ്തസുകൾ മുഴുവനും വിഷമിക്കുകയാണ്. അതുകൊണ്ട് ഒരു നല്ല ജീവിതം വേണമെന്നൊഗ്രഹിക്കുന്ന ഏതൊരു സ്ത്രീയും സ്വന്തം ഉപജീവനത്തിനു വേണ്ടു വല്ലതൊഴിച്ചു പഠിച്ചിരിക്കുകയാണാവശ്യം. ഇതിനു ന

മ്മുടെ നാട്ടിലെ ചെറുമക്കളും മുസ്ലീംകളും മറ്റും നല്ല ഭ്രഷ്ടന്മാരുമാണ്. അപരങ്ങളെ ഇടയിലെ ദമ്പതിമാർ രണ്ടു പേരും പാടത്തും പറമ്പിലും പ്രവർത്തിക്കുന്നു. "ണ്ടുപേർക്കും കടിയുണ്ടാകുന്ന ചില്ലാ സമ്പാദ്യംകൊണ്ടു സ്വസ്ഥമായി കഴിഞ്ഞുകൂടുന്നു. പക്ഷേ ഇതൊക്കെ ബോധപൂർവ്വമായ പാരമ്പര്യംകൊണ്ടാണു നടന്നുവരുന്നതു. അതാണ് അതേ സ്ത്രീയും ബോധപൂർവ്വം ചെയ്യുവാൻ സാധിക്കണം. അതു സ്ത്രീകൾക്കു ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കേണ്ടതു വിശ്വസമുജ്ജ്വല കർമ്മമാണ്. അതുകൊണ്ടു സ്ത്രീയും ഇതിനായി തന്നാൽ ആവുന്നതു ചെയ്യുണ്ടതാണെന്നുമാത്രം പറഞ്ഞുകൊള്ളട്ടെ.

THE ARRON SPINNING & WEAVING MILLS LTD.

PAPPINISERI, N. MALABAR.

MANUFACTURERS OF:-

SUPERIOR MULLS (Bleached & unbleached)
LONGCLOTHS, SHIRTINGS Etc.

Suitable for Export Markets.

Enquiries for export trades solicited.

ബാലമണ്ഡലം

(അരുണയുടെ ആരംഭം മുതൽ ഇതിൽ ഒരു ബാലമണ്ഡലം ഉണ്ടായിരുന്നു. കോഴിക്കോട്ടനിന്ന് ശ്രീ. വർഗീസ് കളത്തിലിന്റെ പത്രാധിപത്യത്തിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയ ഒരു 'ഹിന്ദു' ദിനപത്രം നിർമ്മിച്ചപ്പോൾ മുതൽ ആ പത്രത്തിലെ ബാലമണ്ഡലം അരുണ മാസികയിലേക്കു മാറ്റുകയാണുണ്ടായത്. കഴിഞ്ഞ ലക്കത്തിൽ ബാലമണ്ഡലം ഉൾപ്പെടുത്തുവാൻ സാധിച്ചില്ല. അതിൽ പല ബാലജനങ്ങളും പരിഭവിച്ച് എഴുതിയിരിക്കുന്നു. കോഴിക്കോട്ട നിന്ന് കോട്ടയത്തേക്കു പ്രസിദ്ധീകരണം മാറ്റുന്ന ഘട്ടത്തിൽ വന്നുപോയ ഒരു വീഴ്ചയാണിത്. ബാലജനങ്ങൾ ദയവു ചെയ്തു ക്ഷമിക്കണം—പത്രാധിപർ)

ലല്ലലല്ല, ലല്ലലല്ല

പ്രിയപ്പെട്ട കുട്ടികളേ,

കേരളക്കരയിൽ ബാലജനങ്ങളുടെയിടയിൽ ഏതൊരു പ്രചാരം സിദ്ധിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു പാട്ടാണ് "ലല്ലലല്ല". ഞാൻ ഒരു കുട്ടിയായിരുന്നപ്പോൾ എന്നെ ഏറ്റവും കൂടുതൽ ആകർഷിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു പാട്ടാണിത്. കൊല്ലവർഷം 1084-ൽ ഞാൻ ചങ്ങനാശ്ശേരി കോൺവെന്റിൽ താഴത്തെക്ലാസ്സിൽ പഠിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു. മാതൃസാഹകാര (പ്രിൻസിപ്പിൾസ് കെ. എം. ചെറിയാൻ, മനോരമ കോട്ടയം) മണിയുന്നാട്ട് സാരമേ, കോഴിക്കോട്ടയിലെ ബേബി അപ്പോത്തിക്കരിയുടെ രണ്ടു പുത്രന്മാർ മുതലായവരായിരുന്നു എന്റെ സഹപാഠികൾ.

കോൺവെന്റിൽ ഞങ്ങളെ പഠിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നത് കത്തോലിക്കാസിസ്റ്റർമാരാണ്. തീവണ്ടികണ്ടിട്ടുള്ളവർ എഴുന്നേറ്റു നിൽക്കുവാൻ ഒരു ദിവസം സിസ്റ്റർ ആജ്ഞാപിച്ചു. ഞങ്ങൾ അധികപക്ഷവും തീവണ്ടികണ്ടിട്ടില്ലാത്തവരായിരുന്നു. ആത്തുരയന്ത്രത്തെപ്പറ്റി അറിയുവാൻ ഞ

ങ്ങൾക്ക് വലിയആഗ്രഹമുണ്ടായി. ഞങ്ങളുടെ ക്ലാസിൽ ബേബി അപ്പോത്തിക്കരിയുടെ രണ്ടു പുത്രന്മാർ മാത്രമേ തീവണ്ടികണ്ടിട്ടുള്ളവരായി ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. തീവണ്ടിയെപ്പറ്റി ശരിയായ ഒരു വിവരണം ലഭിക്കുവാൻ ഞങ്ങൾ അഭിലഷിച്ചു. ഏതായാലും ഞങ്ങളെ രൂപപ്പെടുത്തുന്നതിനു വേണ്ടി സിസ്റ്റർ ഞങ്ങളെ ഒരു പാട്ടു പഠിപ്പിച്ചു.

ഇ. അതാണ് "ലല്ലലല്ല". ഈ പാട്ടിന്റെ ജനയിരായ ആരാണെന്നറിയാമില്ല. അത് ആരാണെന്ന് ഈ മാസികാപംക്തികളിൽ കൂടി വെളിപ്പെടുത്തിയാൽ നന്നാണ്. ഏതായാലും ആ പാട്ട് ഇവിടെ ചേർത്തുകൊള്ളുന്നു.

സ്റ്റേഫൻപൂർവം
മിസ്സസ് അച്ചാമ്മ ചാക്കോ.

പാട്ട്

ലല്ലലല്ല—ലല്ലലല്ല—ലല്ലലല്ല—ലല്ലലല്ല
 ലല്ലലല്ല വെച്ചുകൊണ്ടു തീവണ്ടിയിൽ ഓടുന്നു
 എൻ്റെ ജീൻ മുമ്പിലും വണ്ടികൾ വിമ്പിലും കൂട്ടിക്കൊള്ളത്തിയിട്ടിട്ട്
 ചങ്ങലമോടെ ചിട്ടകൾ വാങ്ങി കയറുന്നാളുകൾ വേഗമോടെ
 ഗാർഡ് എന്ന പനും വിസിലും ഉരുതി പച്ചക്കൊടിയടയാളം കാട്ടി
 ഗ്രാഡുഷ്കിയുള്ളഡ് റൈവർ താനും തട്ടുതി തുടങ്ങുന്നു.
 എട്ടോ പത്തോ പെരിയവണ്ടികൾ എൻ്റെ ജീൻ വലിച്ചുകൊണ്ടോടുന്നു
 കേട്ടുകൊൾ ബാലരേ എന്തൊരു രൂപം വന്നു കരക്കുപ്പൽ എന്നു തോന്നും
 അളകളെട്ടാപത്തോ കയറും മുറികൾ അനവചിയുണ്ടല്ലോ
 പൊളിയല്ലനത്ത് മൂന്നാം ക്ലാസിൽ തിക്കും ഞെക്കും വാപെച്ചു.
 ഒന്നരണ്ടും ക്ലാസ്സുകളിൽ ഹാജരമാനന്ദം സഞ്ചാരം
 വന്നതുവന്നു, പോയതുപോയി കൂലിയത്തേറ്റം കൊടുക്കണം
 ലല്ലലല്ല, ലല്ലലല്ല, ലല്ലലല്ല, ലല്ലലല്ല
 ലല്ലലല്ല വെച്ചുകൊണ്ടു തീവണ്ടിയിൽ ഓടുന്നു.

എം. എസ്സിന്റെ സംഗീത മധുരമധുരമായ തേനിന്റെ ഒഴുക്കാണ്. കേരവിക്കാരെ ബ്രഹ്മസുഖാനുഭൂതിയിൽ വിലയിപ്പിക്കുന്ന ആ ഗാനകോകിലത്തിന്റെ ഗാനസാമർത്ഥ്യത്തെപ്പറ്റി സംഗീതശാസ്ത്രപട്ടവായ ശ്രീ പി. ഒ.സ്റ്റു പായാനുള്ളത് എന്താണെന്നു നോക്കുക.

എം. എസ്സി.

സുബ്ബലക്ഷ്മി

(അരുണയ്ക്കു പ്രത്യേകം)

ഏതാണ്ട് ഒരേഴുവർക്കുമായി ക്കാണം. മദ്രാസിൽവച്ചാണ് ഞാൻ ശ്രീമതി എം. എസ്. സുബ്ബലക്ഷ്മിയുടെ പാട്ടുകേൾക്കുകയും ആദ്യമായി കേട്ടത്. ഒരിക്കലും മറക്കാൻവയ്ക്കാത്ത ആ രംഗം എന്നും വിടരുന്ന് പുതുക്കയോടെ എന്റെ സ്മരണയിൽ അവശേഷിക്കുന്നു. അതിനുശേഷം ശ്രീമതി "എം. എസ്."ന്റെ സംഗീതസദസ്സ്, വലിയ പ്രയാസം കൂടാതെ ചെന്നൈത്താവുന്ന ഏതു ദിക്കിൽ ഉണ്ടെന്നു കേട്ടാലും ഞാൻ പോയി കേൾക്കാറുണ്ട്. തെക്കേക്കരയിലെ പേരെടുത്ത സംഗീതവിദ്യാലയം ആദ്യം കേൾക്കുകയും ചെയ്തപ്പോൾ, ചെന്നൈയിലെ മദ്രാസിലെ മദ്രാസിലെ ശ്രീനിവാസൻ, മുസ്ലിം സമൂഹത്തിൽ ജി. എൻ. ബാലസുബ്രഹ്മണ്യം, മധുരയിൽ ആദിയായ പല സംഗീതസാമർത്ഥ്യമുള്ളവരുടെയും പാട്ടുകേൾക്കുകയും ചെയ്തപ്പോൾ കേട്ടിട്ടുണ്ട്. സംഗീതശാസ്ത്ര പൈതൃകത്തിന്റെ അപാരഗാമിത്വം നോക്കിയാൽ അങ്ങനെയുള്ള മഹാഗാമിത്വം പക്ഷേപിച്ച് ശ്രീമതി എം. എസ്. സുബ്ബലക്ഷ്മിക്കു, പ്രസിദ്ധ സിനിമകളിലും നല്ലൊരു ഗായകനായ

എം.കെ. ത്യാഗരാജഭാഗവതർക്കു വലിയ സ്ഥാനമുണ്ടെന്നു പറയാൻ നിവൃത്തിയില്ല. രണ്ടുകൂട്ടരും രണ്ടു പ്രസ്ഥാനങ്ങളുടെ പ്രതിനിധിയും വഹിക്കുന്നു എന്നുള്ളത്. സംഗീത വിഷയത്തിൽ ആദ്യം കേൾക്കുകയും ചെയ്തപ്പോൾ, കേരളവർമ്മ വലിയകോയിത്തമ്പുരാനെയും ചങ്ങമ്പുഴയെയും തമ്മിൽ താരതമ്യപ്പെടുത്തുന്നതു പോലെയാണിരിക്കുന്നത്. നമ്മുടെ സാഹിത്യത്തിൽ ഉള്ളൂർ, വള്ളത്തോൾ, കുമാരനാശാൻ, സാഹിത്യകുശലൻ സി.വി.രാമൻപിള്ള, ആദിയായ പ്രൗഢനേതാക്കൾക്കുള്ള സ്ഥാനത്തോടു, സംഗീതത്തിൽ മേല്പാഞ്ഞമഹാവിദ്യാലയങ്ങൾക്കുള്ള സ്ഥാനം സാമ്യം വഹിക്കുന്നു. എങ്കിലും, ചങ്ങമ്പുഴയ്ക്കും തങ്കപ്പിള്ളിയിലും കേൾവേദവിനും ബഷീറിനും മറ്റും ഇന്നത്തെ സാഹിത്യലോകത്തിൽ അപ്രതിമമായ ഓരോ സ്ഥാനം സമ്പന്നമാണെന്നുള്ള സംഗതിയും ആർക്കും നിഷേധിക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ലാത്ത ഒരു പരമാർത്ഥമാണ്. അതുപോലെതന്നെ ഇന്നത്തെ ദക്ഷിണേന്ത്യൻ സംഗീത

ലോകത്തിൽ അതുപോലെ ഒരു സ്ഥാനം ശ്രീമതി എം. എസ്. സുബ്ബലക്ഷ്മിക്കുണ്ട്. മറ്റൊരാൾക്കു മില്ലാത്ത, സാക്ഷാൽ ദിവ്യമെന്നു തന്നെ പറയപ്പെടാവുന്ന, നാദാധിപതിയാണതിന്റെ പ്രധാനഗുണം.

ഒരു ഡിസംബർ മാസത്തിലാണ് ഞാനുണ്ടായത്. സുപ്രസന്നമായ ഒരു സന്ധ്യയായിരുന്നു. മദ്രാസിലെ ഏ

പി. ഒ.

റ്റവും വലിയ ഒരു ഹാൾ. വൈകുന്നേരം അഞ്ചരമണിക്ക സംഗീതസദസ്സ് ആരംഭിക്കുന്നതായി വാർത്താപത്രം ചെല്ലിയിരുന്നു. ഏതാണ്ട് നാലരമണിയായപ്പോഴേക്കു തന്നെ അതിവിശാലമായ ഹാളും പരസങ്ങളും ശ്രോതാക്കളേക്കൊണ്ടു നിറഞ്ഞുകഴിഞ്ഞു. 50 രൂപ, 25 രൂപ, 15 രൂപ, 10 രൂപ, 5 രൂപ, എന്നിങ്ങനെ ഏതാണ്ട് 10 മണലായിരുന്നു കിടന്നുകിടന്നു. എന്താണിതിന്റെ കാരണം. മദ്രാസിലെ ഏതാണ്ട്

മാർ, റിട്ട.ജഡ്ജിമാർ, അവരുടെ കുടുംബാംഗങ്ങൾ, മറ്റു പല വകുപ്പുകളിൽപ്പെട്ട ഉയർന്ന ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ(കുടുംബസമരം), അഭിഭാഷകന്മാർ, ഡാക്ടറന്മാർ, പത്രാധിപന്മാർ, പൊതുജനസന്താനന്മാർ എന്നിവർക്കു ജനസമുദായത്തിന്റെ പല പടികളിൽപ്പെട്ട ഒരു വമ്പിച്ച മഹാസദസ്സ് കൂടലുകൂട്ടി അവരവരുടെ ഉരിപ്പിടങ്ങളിൽ സ്ഥലം പിടിച്ചുകഴിഞ്ഞു. ഹാളിനു സമീപമുള്ള റോഡിന്റെ ഇരുവശങ്ങളും, വളരെപ്പുറം, പെട്ടിത്തിട്ടുള്ള ഒന്നാണു മോട്ടോർകാറുകൾകൊണ്ടു പ്രളയിതമായി. മുൻനിരയിലുള്ള പ്രധാന ഇരിപ്പിടങ്ങളുടെ പക്കലായിട്ടു കിടന്നിരുന്നതിനാലായിരിക്കണം മിക്ക സിനിമാ താരങ്ങളും ഉപവിഷ്ടരായിരുന്നു. അക്കൂട്ടത്തിൽ ത്യാഗരാജഭാഗവതർ, വി.യു.ചിന്നപ്പ, എൻ.എസ്. കൃഷ്ണൻ, ശ്രീമതിമാരായ ടി.ആർ. രാജകുമാരി, കണ്ണാബ, വസന്തകോകിലം, ആദിയായ പല നടനടന്മാരും ഉൾപ്പെട്ടിരുന്നു. ഇവർക്കു സദസ്സു മുഴുവൻ ഏകാഗ്രമായ ഒരു സൂക്ഷ്മതയോടെ സൂചിമുന്നയിൽ രംഗംവെച്ചായി ലഭ്യമായിരിക്കുന്നതു വേല കഴിയുന്നു. ഹാളിന്റെ ഒരു ഭാഗത്തായി തയ്യാർ ചെയ്തിരിക്കുന്ന വശാലമായ ഗാനവേദിക അതിമനോഹരങ്ങളായ പട്ടി കറുത്തുവെച്ചു മറ്റും വിരിച്ചിട്ടിരിക്കുന്നു. ഉച്ചഭാഷിണിയും ഫിഷ്ചീച്ചിട്ടുണ്ട്. മലി അഞ്ചു കാൽ ആയുസ്സോടെ ഒരു മഹാസദസ്സു പ്രത്യാശനീർഭരമായ അക്ഷമ കൊണ്ടു ത്രസിക്കുന്നതു കാണുമായിരുന്നു. നമ്മുടെ മലയാള നാട്ടിൽ "വെറും" ഒരു പാട്ടുകച്ചേരി കേൾക്കാൻ ഇത്ര വളരെ വിശിഷ്ടരായിരിക്കട്ടെ ഒരു മഹാജന സദസ്സു വന്നു ചേരുകയോ, അഥവാ വന്നുചേർന്നാൽ തന്നെ സദസ്സർ ഒരുപോലെ ഇത്ര ശ്വാസമടക്കിയ പ്രതീക്ഷാ പരവശം പ്രദർശിപ്പിക്കുകയോ ചെയ്യുന്ന കാഴ്ച പരമദുർല്ലഭമാണ്. ഇന്നാട്ടിൽ, വല്ലവരുടെയും നിർബന്ധം കൊണ്ടു ഒഴിയാൻ വയ്ക്കാതെ മുന്നിട്ടു മറ്റൊരു ഒരു പാട്ടുകച്ചേരികേൾക്കാനോ ഡ്രാമ കാണാനോ സ്വയം ശ്വിച്ഛിക്കാൻ മുൻനിരയിൽ വന്നിരിക്കുന്ന ചില നേതാക്കന്മാർ, ഹാളിൽ വന്നിരിക്കുന്ന നിമിഷം മുതൽ മറ്റൊരാൾ ലോകവാത്കളെപ്പറ്റിയുള്ള സംഭാഷണ വിമർശന കോലാഹലങ്ങളിൽ നിമഗ്നരായിരിക്കുകയും, കലാപരിവാടി കയ്യിട്ടു വകുതിയാകുമ്പോഴേക്കു കോട്ടുവാ വിട്ടുകൊണ്ടു ഹാളിൽ നിന്നിറങ്ങിപ്പോകുകയും ചെയ്യുന്ന കാഴ്ച സുലഭമാണ്. ഈ നിസ്സാര കാര്യത്തിനു ചെലവഴിക്കാൻ തങ്ങൾക്കു സമയമില്ല എന്നൊരു അഭിമാന ഗൗരവം നടിച്ചുകൊണ്ടുവരുന്നവരുടെ വരവും, ഇരുപ്പും, ഇറങ്ങിപ്പോക്കും, അതാണു കയ്യിടം. പാർശ്വമെന്താണെന്നു വെച്ചാൽ, സംഗീതം ആദിയായ സുന്ദര കലകളിലുള്ള ഗന്ധമില്ലായ്മ മാത്രമാണ്. അല്ലാതെ ജോലിത്തിരക്കു കൊണ്ടാണു മല്ല. എന്നാൽ അജ്ഞാത വിഭവസമൃദ്ധമായ ഈ വകുത്തത്തി

ന്നു ചന്ദ്രസൂര്യമായി തമിഴരെ സംബന്ധിച്ചു ഒരു വിശേഷതയുണ്ട്. സംഗീതത്തിൽ ഏറെക്കുറെയെങ്കിലും വാസനയും താല്പര്യവുമില്ലാത്തവർ അവരുടെ ഇടയിൽ തുലോംകുറവാണ്. സംഗീതം അവരുടെ ജാത്യസംസ്കാരത്തിൽ അത്ര ശാശ്വതമായി അലിഞ്ഞു ചേർന്നിട്ടുണ്ട്. മദ്രാസിലെ "ഹിന്ദു" പത്രത്തിന്റെ പത്രാധിപരും പ്രസിദ്ധനുമായ മി. കെ. ശ്രീനിവാസൻ ബി.എ. സംഗീതകലാ വിഷയത്തിൽ അഗാധജ്ഞാനവും അഭിനിവേശവുമുള്ള ഒരു മികച്ച സഹായനാണെന്നുള്ള പരമാർത്ഥപലരും അറിഞ്ഞിട്ടുണ്ടോ എന്നു സംശയമാണ്. ഇന്നാട്ടിലെ നേതാക്കന്മാരിൽ സംഗീത കൗതുകമുള്ളവർ ഏതുപേർ കാണും? ഇപ്പോഴത്തെ തിരു-കൊച്ചി മുഖ്യമന്ത്രി ശ്രീ സി. കേശവൻ ഒരു നല്ല ഗായകൻ കൂടിയാണെന്നറിയുണ്ട്. പീണെ ആരെങ്കിലുമുണ്ടോ, ഏതോ?

കൃതം മണി അഞ്ചരയടിച്ചപ്പോൾ, ജനനിബദ്ധമായ ആ ഹാളിന്റെ ഒരു വശത്തുള്ള വാതിൽക്കുലേക്കു സദസ്സിന്റെ ദൃഷ്ടി തിരിഞ്ഞു. കാഴ്ചയിൽ സമൃദ്ധിയെങ്കിലും വളരെ അനാഡംബരമായി വസ്ത്രധാരണം ചെയ്തിരിക്കുന്ന അടക്കമൊക്കുമുള്ള ഒരു യുവതി (ഒരു മുപ്പത്തിയഞ്ചു വയസ്സു പ്രായം തോന്നിക്കും) ചെർവസ്ത്രധാരിയും സമൃദ്ധനുമായ സ്വദത്താവിനാൽ അനുഗതയായി, സദസ്സിന്റെ മദ്ധ്യേയുള്ള ഇടവഴിയിലൂടെ മന്ദസ്ഥിരം പെഴിച്ചുകൊണ്ടു തൊഴുകുകയോടെ മെല്ലെ നടന്നു യോഗവേദിയിൽ കയറി ഉച്ചഭാഷിണിക്കു പിമ്പിൽ ചന്ദ്രം പടഞ്ഞിരുന്നു. സുപ്രസിദ്ധ വിവിധവിഭാഗംവന്നു രാജമാണിക്കും പിള്ളയായിരുന്നു അന്നത്തെ പക്ഷമേളക്കാരിൽ ഒരുവനെ

രമോഹരമായ
തലമുടി
വളരുവാൻ!
പ്രസിദ്ധണ്ട്
വെജിനബിൾ
ഹെയർഡ്രെയിംഗ്
ഉപയോഗിയ്ക്കുവിൻ
RATHOO TRADING CO.
BOW CARPET

ന്നു തോന്നുന്നു. മൃഗങ്ങൾക്കു ആരായിരുന്നു എന്ന് അർത്ഥമില്ല. അതാ “എം. എസ്.” പാടാൻ ആരംഭിക്കുന്നു. സഭാകമ്പത്തിന്റെ ലവലവശബ്ദം. എത്രവമ്പിച്ച സഭസ്തീനെയും ഞൊടിയിടയിൽ നാദബ്രഹ്മത്തിന്റെ ദേഹതലങ്ങളിലേക്ക് ഉയർത്തിയെറിഞ്ഞു! അമ്മാനമാടാനുള്ള അൽഭുതകരമായ കഴിവു മനുഷ്യരൂപമെടുത്തിരിക്കുന്നതാണ് അ കൊച്ചു സ്ത്രീയെന്ന്, വിനിതമായ ഇരുപ്പും ഭാവവും കണ്ടാൽ ആർക്കും തോന്നുകില്ല. നല്ല വെളുത്ത നിറം, ഒരു പാട്ടുകാരിയെന്നതിനേക്കാൾ, തറവാടിത്തറയും അന്തസ്സും അതിനു ചേർന്ന അടക്കമൊക്കെയും തികഞ്ഞ ഒരു ഗൃഹനായികയുടെ പ്രതീതിയാണ് ആ ഗാനദേവത സഭസ്വരീൽ ഉളവാക്കുന്നത്. അതാ, തംബുരുശ്രുതി മിട്ടിക്കഴിഞ്ഞു. അന്തരീക്ഷം സംഗീതമയമായി. സഭസ്തു ശ്വാസമടക്കി, സമാധിയിലെത്തുമ്പോലെ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു. ദിവ്യസംഗീതമൃതത്തിന്റെ ഗംഗാപ്രവാഹം, ആദ്യമാദ്യം നേരിയ നാദനിർമ്മലതയോടെ പൊട്ടിയൊഴുകിത്തുടങ്ങുന്നു. ആദ്യമായി “ഹംസ്വധനി” എന്നു പറയപ്പെടുന്ന ഒരു രാഗമാണ് ഉതിർന്നുപിണുത്ത്. പഴയകാലം മുതൽക്കു നമ്മുടെ ഭാഗവതരന്ദർ, സാധാരണയായി, പാട്ടുകച്ചേരികളിൽ ആരംഭിക്കാറുള്ള ഒരു രാഗമാണിത്. നാദപിന്ദാസത്തിന്റെ കിഴക്കാമ്പുക്കായ കോട്കുളങ്ങൾക്കൊണ്ടു മാറു ചില പ്രശാന്തരാഗങ്ങളെപ്പോലെ ചിലർക്ക് അത്ര തന്നെ ശ്രവണസുഖപ്രദമായി തോന്നാത്ത ഒരു രാഗമാണിത്. പോരെങ്കിൽ, പണ്ടേ, പാട്ടുകച്ചേരികളുടെ മാമുൽച്ചിതയനുസരിച്ചുള്ള നാദിയെന്ന നിലയിൽ കേട്ടു കേട്ടു തഴമ്പിച്ച ഒരു രാഗവുമാണ്. എങ്കിലും ഇരുമ്പു, കിടന്നു വിടിച്ചു ജീർണ്ണപ്രായമായി കപ്പയിൽ

കിടന്ന ഒരു ലോഹക്കുപ്പിനോടൊക്കെപ്പോലെ ഉലയിൽവെച്ചു കാച്ചി മുവക്കെപ്പഴുപ്പി ചെട്ടുക്കു നോർ കാണപ്പെടുന്ന നവജാജ്ജപലുതയും തിളക്കവും ആ രാഗത്തിനു കാണപ്പെട്ടു. ആ രാഗത്തിന്റെ മാമുൽച്ചിതയോടൊക്കെപ്പോലെ തോന്നി. എന്നാൽ രാഗത്തിന്റെ ജീവനായ “ഭാവം” രനിരൂപത്തിൽ ആ നാദജ്ജപലകൾക്കുള്ളിൽനിന്നു തന്തിക്കുളിച്ചു ശോഭിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. അതാണ് അനുഗൃഹീതമായ കലാകർമ്മകൗശലത്തിന്റെ അത്ഭുതസിദ്ധിവൈഭവം! സാധാരണക്കാർ സാധാരണരീതിയിൽ കൈകാര്യം ചെയ്തു സാധാരണവലങ്ങളെമാത്രം ഉല്പാദിക്കാൻ ഉപയോഗിക്കുന്ന സാധാരണസാമഗ്രികൾ, പ്രതിഭാശാലിയായ ഒരു കലാശില്പിയുടെ വിദഗ്ദ്ധതയെ അതിൽ കിട്ടുമ്പോൾ, മായാവിദ്യ കൊണ്ടെന്നപോലെ, അവ, ഒരേ സമയത്തു് അനേക രൂപങ്ങൾ കൈക്കൊള്ളുന്ന അൽഭുതസാധനങ്ങളായി രൂപാന്തരപ്പെടുന്നു. ശ്രീമതി എം.എസ്. സുബ്ബലക്ഷ്മിയുടെ നാദം (“ശാരീരം”)പോലെ ഇത്ര കറ തീർന്ന—കരടറ—ഒരു ഉച്ചനാദം വേറെയാർക്കും കണ്ടിട്ടില്ല. അതിനോടു് അടുത്തേകിലും വരുന്ന നാദഗുണം ശ്രീമതി

കെ. ബി. സുന്ദരാംബാളിനുണ്ട്. ഈയിടെ പരേതനായ ശ്രീമതി വസന്തകോകിലത്തിന്റെ നാദവും ഏതാണ്ട് ഈയിനത്തിൽപ്പെട്ടതായിരുന്നു എന്നു പറയാം. പക്ഷേ അവരുടെയിരുവരുടെയും നാദഗുണത്തിലും മെച്ചമാണ് എം. എസ്.—ന്റെ നാദം. അതിനു തുല്യമായി അതു മാത്രമേയുള്ളൂ എന്നുല്ലാതെ മറ്റൊന്നും പറയാനില്ല. ദീർഘകാലം നാടകവേദിയിൽ പരിചയിച്ചതുകൊണ്ടാ യിരിക്കാം, ശ്രീമതി സുന്ദരാംബാളിന്റെ സംഗീതത്തിൽ, പ്രത്യേകിച്ചു രാഗാലാപനങ്ങളിൽ, നാടകവേദിയിലെ സംഗീതരീതിയുടെ ഒരു മുഖകലർന്നു കാണാറുണ്ട്. “ഭാവർണ്ണിധി” അഥവാ അനവധാനരായാണതിന്റെ ഒരു പ്രത്യേകലക്ഷണം. ഭാവർണ്ണിധിയിലും അത്യുച്ചശ്രുതിയിലുമുള്ള ആലാപനത്തിൽ പലപ്പോഴും സംഗീതത്തിന്റെ അതിസൂക്ഷ്മതയുള്ള നാദസൗന്ദര്യങ്ങളെ അവിഷ്കരിക്കാൻ എളുപ്പമല്ല. മണിക്കൂറിൽ നൂറോ ഇരുനൂറ്റോ മൈൽ ദൂരത്തിലുള്ള വേഗതയിൽ ചാഞ്ഞുപോകുന്ന ഒരു തീവണ്ടി വെട്ടുന്നു ബ്രഹ്മക്കിട്ട നിറുത്താൻ എളുപ്പമല്ലല്ലോ. സുപ്രസിദ്ധ രമി ഹുടനും ഗായകശ്രേഷ്ഠനുമായിരുന്ന പരേതനായ എസ്. ജി. കി

പട്ടാമ്പോയിൽ ചാത്തുക്കുട്ടി വൈദ്യരുടെ
ഉഷ്ണരോഗവിനാശനതൈലം
(എ. വി. ഭായൽ)

എല്ലാവിധ ഉഷ്ണരോഗങ്ങൾക്കും ഒരു സിദ്ധൗഷധം

വില	8 ഔൺസ് കുപ്പി ഒന്നു് 3 ക. 4 ണ.
	4 ഔൺസ് കുപ്പി ഒന്നു് 1 ക. 12 ണ.

ചാത്തുക്കുട്ടി വൈദ്യരുടെ ധർമ്മസ്തൂതി
 ബ്രാഞ്ച് നമ്പർ 1. കോഴിക്കോട്.

കുറ്റായുടെ സംഗീതരീതിക്കും, പലപ്പോഴും, “ഓവർസ്റ്റീഡ്” എന്ന ഈ ഞായറു സൂക്ഷ്മതയായ ലഘുനൃത്യനായുണ്ടായിരുന്നു. എങ്കിലും ശ്രീകീട്ടപ്പായുടെയും ശ്രീമതി സുന്ദരാംബാളിന്റെയും സംഗീതത്തിനു സ്വതസ്സ് ഉമായ ഒരു ഹൃദയവും, സാധാരണക്കാരായ ശ്രോതാക്കളെ പെട്ടെന്ന് അനന്ദിപ്പിക്കാനുള്ള അനന്യസുലഭമായ ഒരു വശ്യതയും ഉണ്ടെന്നു സമ്മതിച്ചേ തീരൂ.

ശ്രീമതി എം.എസ്. സുബ്ബലക്ഷ്മിയുടെ നാദം അത്യുഷ്ണമായിരിക്കുമ്പോൾ അതിനില്ല. അതിനാൽ, അതു ചെന്നെത്തുന്നിടത്തോളം ദൂരത്തിൽ ശുദ്ധമായ സംഗീതരീതികളിൽനിന്നു വ്യതിചലിക്കാറില്ല. നാടകവേദികളിലെ സംഗീതപാക്കങ്ങളുടെ മുഖവും “എം.എസ്.”ന്റെ സംഗീതത്തിൽ കലരാറില്ല. ശ്രീമതി കെ. ബി. സുന്ദരാംബാളിന്റെ സംഗീതരീതിയെ പശുവിൻനെ യോടു് ഉപമിക്കുമെങ്കിൽ, എം.എസ്.ന്റെ സംഗീതം മധുരമധുരമായ തേനിന്റെ ഓഴക്കാണ്. അതിനു ചരിയായി ഒരു ശബ്ദമധുരവും ഭാവനചെയ്യാൻ സാദ്ധ്യമല്ല. ആദ്യമാദ്യം നേരിയ വെള്ളിക്കമ്പികൾപോലെ നീളനീളെ മുരളിപ്പോലുള്ള ആ നേർത്ത നാദശലാകൾ, ക്രമേണ, ഘനം കൂടി, വളർന്നു, ശക്തിമത്തായി, വൈദ്യുതപ്രസരം കൊണ്ടെന്ന പോലെ അന്തരീക്ഷത്തെ നിറയ്ക്കും. പിന്നെ കേഴ് വിക്കാരായ നാം തന്നെ നാദബ്രഹ്മസുഖാനുഭൂതിയിൽ വിലയം പ്രാപിച്ചുപോകുന്നു. പ്രാവഞ്ചികങ്ങളായ ഇതരചിന്തകളെല്ലാം തന്നെയെ കറെ നേരത്തേക്കു നമ്മെ വിട്ടുമാറിനിൽക്കുന്നു. സർവ്വം സം

ഗീതമയം! വെറുതെയല്ല ഈശ്വരനെ നാദരൂപമായി മനസ്സിലാക്കുവാൻ ഉൽപ്രേക്ഷിച്ചിട്ടുള്ളത്. രാഗത്തിന്റെ വിവിധ ഘട്ടങ്ങളെ തരണം ചെയ്ത് കീർത്തനാലാപത്തിലേക്കു പ്രവേശിക്കുന്നു. പാറപ്പുറത്തു വീണു ചിന്നിച്ചിതുന്ന ജലകണങ്ങൾ പ്രഭാതസൂര്യന്റെ ഉജ്വലവെയിൽ തട്ടി പളകുലണികളെന്നവണ്ണം തിളങ്ങുന്നതുപോലെയാണു, ചില ഘട്ടങ്ങളിൽ ആ അപ്സരനാദം കിലകിലെ ചിന്നിച്ചിതുന്ന നമ്മുടെ ശ്രവണപ്പടങ്ങളിൽ മറ്റൊരാളെ കൊള്ളുന്നത്. ഇനി മറ്റൊന്ന്. സാധാരണയായി നമ്മുടെ ചില മേലേക്കിട ഭാഗവതരന്മാരെപ്പോലും, അപരരുടെ പാട്ടുകച്ചേരിക്കിടയിൽ ഒരുനോക്കു കാണുന്നതു നമുക്കു പ്രാണസങ്കടകരമാണ്. ഒരു പ്രസവവേദനയുടെ അപസ്മാരഗോഷ്ടികളോടെയാണ് മിക്ക പാട്ടുകാരും സംഗീതപ്രയോഗം ചെയ്യാറുള്ളത്. ചിലരെ സംബന്ധിച്ച് ഇതു കേവലം ദുരഭ്യാസത്തിന്റെ ഫലം മാത്രമാണ്. എന്നാൽ എല്ലാവരെ സംബന്ധിച്ചും അങ്ങനെ വിധികല്പിക്കുന്നതു ശരിയായിരിക്കുകയില്ല. ചിലരുടെ മനസ്സിലുള്ള സംഗീതകലാശില്പരൂപങ്ങളെ അതേപടി ചെളിയിൽ ആവിഷ്കരിക്കത്തക്ക കായികമായ ആയാസലാഘവം അവർക്കുണ്ടാ

യെന്നു വരികയില്ല. സ്വതേ നല്ലൊരു വാഗ്മിക്ക് കഠിനമായ ജലദോഷബാധയാകാണ്ടോ മറ്റോ ഒച്ച കെട്ടിയടച്ചുപോകുന്നതുപോലെയുള്ള ഒരു കായികപരിമിതിയാണത്. അതേസമയം തന്നെ, സ്വയം ചെളിയിൽ വിടേണ്ട കലാരൂപങ്ങളെപ്പറ്റി അവർക്ക് ഉള്ളിൽ സൂചകമായ ബോധവും അറിവും ഉണ്ടായിരിക്കുകയും ചെയ്യും. പക്ഷേ ആ പാവാം എന്തുചെയ്യും? ഉള്ളിലുള്ള ആശയങ്ങൾ എത്രതന്നെമെച്ചപ്പെട്ടവയായാലും, അപായ ചെളിയിൽ പ്രകാശിപ്പിച്ചു ഫലിപ്പിക്കണമെങ്കിൽ, മാംസനിബദ്ധമായ ശരീരത്തിന്റെ സഹായം കൂടാതെ ആരെക്കൊണ്ടും സാധ്യമല്ല. അങ്ങനെ ഉള്ളിലുള്ള ആശയങ്ങളെ ചെളിയിലേക്കു മാറ്റിക്കാൻ ചെയ്യുന്ന തീവ്രശ്രമവും, അതിനുള്ള കായികമായ കഴിവുകളുടെ പരിമിതിയും തമ്മിലുള്ള ഒരു ഏറ്റുമുട്ടലിന്റെ ദുശ്ശ്രവ്യതയെയാണ് പല പാട്ടുകാരിലും നാം കാണാറുള്ള അംഗവിക്ഷേപഗോഷ്ടികൾ? അപാരവിഭാവനയ ഒരു സംഗീതജ്ഞനെ എനിക്കറിയാം. ഭൂതയെങ്ങുമല്ല, നമ്മുടെ മലയാളക്കരയിൽ തന്നെ. പക്ഷേ സ്വന്തം കണ്ഠം സ്വാധീനമല്ല. മഹാസദസ്സുകളുടെ മുമ്പിൽ, ഗാനവേദിയിലിരുന്നു, ആ കലാഭക്തൻ സംഗീതപ്രയോഗത്തിനുചെയ്യുന്ന പ്രാണപരാക്രമങ്ങൾ കണ്ടാൽ ഹൃദയമുള്ളവർ കരഞ്ഞുപോകും. ഈശ്വരനെ ധ്യാനിക്കു ആർക്കും അദ്വൈതത്തെ ഈ ജന്മത്തു സഹായിക്കാൻ സാദ്ധ്യമല്ല. ചിറകടിച്ചു പറന്നുയരാൻ സാധിക്കുന്ന പ്രതിഭയും, അതിന്റെ താൽക്കാലികപഞ്ചരമെന്നു പറയാവുന്ന, പഞ്ചഭൂതനിർമ്മിതമായ മനുഷ്യശരീരത്തിന്റെ പരിമിതിയും തമ്മിലുള്ള ഭയനീയമായ ഒരു സംഘട്ടനമാണത്.

"PUSHPA"
Dental Powder
and
Dental Drops
PUSHPA MODEL
STORES,
KOZHIKKODE.

എന്നാൽ പറയത്തക്ക യാതൊരു ശരീരചലനവും കൂടാതെ, മിക്കവാറും നിശ്ചലമായ ഒരു ശിലാപ്രതിഷ്ഠപോലെ നാലും അഞ്ചും മണിക്കൂർനേരം തുടർച്ചയായി ഒരേ ഇരുപ്പിലിരുന്നുകൊണ്ടാണ് ശ്രീമതി എം. എസ്. സുബ്ബലക്ഷ്മി പാട്ടുകച്ചേരികൾ നടത്തുന്നത് എന്ന് ഉള്ളതാണ് അവരുടെ സംഗീതപ്രയോഗരീതിയുടെ ഒരു വിശേഷത. പാടിക്കൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ മുഖഭാവം എപ്പോഴും അന്തർമുഖമായ ഒരു മന്ദസ്ഥിരതയോടെ പ്രസന്നമായിരിക്കും. ഏറ്റവും അനായാസമായിട്ടാണ് ആ കൃശകണ്ഠത്തിൽ നിന്നു അമൃതനിഷ്പന്നമായ സംഗീതനിർദ്ധാരകൾ അനുസ്മരണനിർഗ്ഗമിക്കുന്നത്. ഒരു രാഗത്തിൽ നിന്നു മറ്റൊന്നിലേക്കും, കീർത്തനത്തിൽനിന്നു കീർത്തനത്തിലേക്കും, ഇങ്ങനെ അഞ്ചു മണിക്കൂർ നേരം, ഒരു വനാന്തരത്തിലെ ഉയർന്ന മലരച്ചിലുകളിൽ ചാഞ്ചാടിക്കളിക്കുന്ന ഒരു യുവവാനത്തോളം ഉന്മേഷത്തോടും ചുരുചുരുക്കോടും നിഷ്പ്രയാസമായ ചലനലാഘവത്തോടും കൂടി ആ ഗായിക സദസ്യാരെ തന്റെ അനുപമമായ സംഗീതസുഖാനന്ദവിചികളിൽ ആന്ദോളനം ചെയ്തിട്ടു. ശാസ്ത്രീയമായ പ്രൗഢരാഗാലാപനങ്ങളുടെയും കീർത്തനമാലകളുടെയും വലിയ ഊഞ്ഞാലിൽ കയറിനിന്നു, ആ സംഗീതവനദേവത, കൈവിട്ടു, ബഹുദൂരം ആഞ്ഞാടിക്കളിക്കുമ്പോൾ, സദസ്യാരിൽ ആരെങ്കിലും ഒന്നോ രണ്ടോ പേർ. ഓണുസ്സദയത്തിൽ മിറയ്ക്കി ചോദിക്കുന്നതുപോലെ ചില ലാഘ്യതയുള്ള നാടാടിപ്പാട്ടുകൾ കേൾക്കണമെന്നു കടലാസുതുണ്ടുകളിൽ കുറിച്ചുകൊടുക്കും. മറ്റു ചില സംഗീത വിദ്യാർത്ഥികൾക്കായി അറിയിക്കുന്നതുപോലെ യാതൊരു ഊർഷ്യവും കാണിക്കാതെയെന്നു

പ്ര, സന്തോഷപൂർണ്ണമായ സന്നദ്ധതയോടെ ആ ഗായിക, അപ്പോൾ പാടിക്കൊണ്ടിരുന്ന ഭാഗം ഉപസംഹരിച്ചയുടൻ, സദസ്യാരിൽ ചിലർ ആവശ്യപ്പെട്ട ചില നാടാടിപ്പാട്ടുകൾ ഭാഗ്യമായി പാടിക്കേൾപ്പിച്ചു. സുമാർ അഞ്ചു മണിക്കൂർ നീണ്ടുനിന്ന ആ സംഗീതമഹോത്സവം കഴിഞ്ഞിട്ടും ആ സ്ട്രീക്ക് യാതൊരു ക്ഷീണഭാവവും കണ്ടില്ല. ഇനി വേണമെങ്കിൽ അഞ്ചോ എട്ടോ മണിക്കൂർ നേരംകൂടി തുടർച്ചയായി നിഷ്പ്രയാസം പാടാനുള്ള കഴിവുണ്ടെന്ന് അവരുടെ ഉന്മേഷഭാവത്തിൽനിന്നു സ്പഷ്ടമായി. അതു ദൈവദത്തമായ ഒരു മികച്ച സിദ്ധിയെന്നുള്ളതിനു സംശയമില്ല. സുദീർഘമായ ഈ പാട്ടുകച്ചേരിയിൽ രണ്ടോ മൂന്നോ പ്രാവശ്യം എം. എസ്. എൻ. ടെന്റർ മി. സദാശിവൻ ഒരു തർജ്ജമസ്ഥലത്തിൽനിന്നു ചെറുപ്പമുള്ള പാൽ ഒരു തമ്പുരട്ടിൽ വെക്കുന്നുണ്ടെന്നു കണ്ടു.

ശ്രീമതി എം. എസ്. സുബ്ബലക്ഷ്മി ഇപ്പോൾ വളരെവർഷ

ങ്ങളായി മദ്രാസിൽ സ്ഥിരതാമസമാക്കിയിരിക്കുകയാണെങ്കിലും, മധുര സ്വാഭാവിനയാണ്. എം. എസ്. എൻ. മാരാപ്പു വീണവയനയിൽ അതിവിദഗ്ദ്ധരായ സുപ്രസിദ്ധരായ സംഗീതവിദ്വാന്മാരായിരുന്നു. അച്ഛൻ അഗാധ സംഗീതവിദ്വാനായ ഒരു ഭാഗവതരായിരുന്നു. അങ്ങനെയുള്ള സംഗീതവേദചെയിൽനിന്നു ഉയിരെടുത്ത ഈ പുത്രി ഇത്ര അന്യാഭാവമായ സംഗീതവാസനാ സിദ്ധിവിശേഷങ്ങൾക്കൊണ്ട് അനുഗൃഹീതയായതായ്ക്കുമല്ല. എം. എസ്. സുബ്ബലക്ഷ്മിയുടെ ഭർത്താവ് മ. സദാശിവൻ ഇംഗ്ലീഷ് വിദ്യാഭ്യാസമുള്ള ഒരു പത്രപ്രവർത്തകനാണ്. അദ്ദേഹം മുമ്പു വിവാഹം ചെയ്ത ഒരു ഭാര്യയും, ആ വിവാഹത്തിൽ ഒരു കുടിയും ഉണ്ടെന്നായിരുന്നു. “എം. എസ്.”യായുള്ള ദമ്പത്യവന്ധത്തിൽ സന്താനങ്ങളില്ല. മദ്രാസിൽ “ചെട്ടു പെട്ട” (സേതുപേട്ട) എന്ന സ്ഥലത്താണ് അവരുടെ വസതി. ദക്ഷിണേന്ത്യയിലെ സുപ്രസിദ്ധതമിഴ് ഹാസ്യവിനോദമാസികയായ “ചഡ്ഗി” മി. സദാശിവന്റെ പകയാണ്. അതിനു തമിഴുനാട്ടിൽ നല്ല പ്രചാരമുണ്ട്. അതിന്റെ അച്ചടിവേലകൾ നടത്തുന്നതിനായും മറ്റും ഏറ്റവും പരിഷ്കൃത രീതിയിലുള്ള ഒരു അച്ചടിശാലയും സ്ഥാപിച്ച് ഏറ്റവും വിജയപ്രദമായി പ്രവർത്തനം നടത്തിവരുന്നുണ്ട്.

ശ്രീമതി എം. എസ്. സുബ്ബലക്ഷ്മിയുടെ സംഗീതരീതി സാധാരണക്കാരെക്കാൾ അത്യാനുകരമായ ഒന്നാണെങ്കിലും, വിദ്വന്മാരുടെയും നിശ്ചിതദൃഷ്ടിയിൽ അതിനും ചില ചില്ലറ നൂനതകൾ ഇല്ലാതില്ല. ചില രാഗങ്ങളെ ഉടനീളം, അതതിന്റെ തനി ഭാവ സാമ്യങ്ങളുടെ

ഗ്രഹണിക്കു
വിശേഷം
നമ്പീശൻസ്
ദ്രാക്ഷാമൃതം
P K. Nambisan
Nambisan's Desiya
Vaidyasala
Kallai Road
CHALAPURAM,
Kozhikkode.

അമ്മയ്ക്കു പേടി പിടിക്കുമ്പോൾ അമ്മയുടെ കൈകളെത്തു കൂടി പേടിച്ച് കരയാൻ തുടങ്ങും. കാരണം പേടി ഒരു പകർച്ചവ്യാധിയാണ്.

നിങ്ങൾക്കു പേടിയുണ്ടോ? ഉണ്ടെങ്കിൽ ഈ ലേഖനം വായിക്കുക

ഏറ്റവും വലിയ സാംക്രമിക രോഗങ്ങളെക്കാളും പേഗത്തിൽ പകരുന്ന ഒരു വ്യാധിയാണ് ഭയമെന്നു വലുതായ വർഷങ്ങളെക്കൊണ്ടു തെളിയിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

വലുതായ ഭയപ്പാടുകളും നമ്മിൽതന്നെ ഉരുട്ടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

സമഗ്രതയോടെ വിശ്വരീതി വിടർത്തു കാണിക്കുന്നതിന് "എം. എസ്." നുള്ള കഴിവിന്റെ പരിമിതി അവരുടെ പാട്ടുകച്ചേരികൾ വിമർശന ബുദ്ധിയോടെ ശ്രദ്ധിക്കുന്ന സംഗീതജ്ഞന്മാർക്കു കണ്ടുപിടിക്കാൻ പ്രയാസമുണ്ടാകുന്നതല്ല. തനിക്കു പ്രത്യേക താല്പര്യവും സ്വാധീനവുമുള്ള ചില രാഗങ്ങളുടെ ചില മാംസ്യഭാഗങ്ങൾ മാത്രം ഏതെങ്കിലും മിന്നിപ്പുകാട്ടി, വലിയൊരു പ്രതീതി ജനിപ്പിച്ചശേഷം വിന്നാലെവരുന്ന കീർത്തനത്തിലേക്കു അവർ മാടിക്കടക്കുന്ന രീതി ചിലരെങ്കിലും സൂക്ഷിച്ചിരിക്കും. ചിലപ്പോൾ വിവിധ രാഗങ്ങളിൽ, മിക്കവാറും ഒരേ മാതൃകയിലുള്ള ആലാപനാവർത്തങ്ങളുടെ പ്രതീതിയും സൂക്ഷിച്ചാൽ കാണാവുന്നതാണ്. സൂക്ഷ്മമായി വിഭജിക്കുന്നതിന്റെ ലക്ഷ്യത്തോടു കൂടി വർത്തിക്കുന്നതെന്നു സാരം. വാസനാനിപുണരായ വിഭജനത്തിൽനിന്ന് ഉദ്ഭവിക്കുന്ന പ്രയോഗസാരസ്വതം നോക്കിയാൽ, ശ്രീ

മഹാരാജാവിന്റെ മനസ്സിൽ മുളച്ചതാണ്. ഇമ്മാതിരി "കള്ളപ്പേടി" കളുടെ ഉല്പത്തിസ്ഥാനം തേടിപ്പോകുന്നതു ജലദോഷം പകർന്ന രാരിൽ നിന്നെന്നുവേദിക്കുന്നതിനു തുല്യമായിരിക്കും. സൂക്ഷ്മം നോക്കിയാൽ ഇന്നു കാലത്തു നിങ്ങളുടെ മനസ്സിനെ ബാധിച്ച അ

മതി പട്ടാമ്പലത്തിന്റെയും ശ്രീമതി എം. എൽ. വസന്തകുമാരിയുടെയും സംഗീതം "എം. എസ്."ന്റെ സംഗീതത്തിന് ഉപരിയാണെന്നു ചില വിദഗ്ദ്ധന്മാർ പറയും. പക്ഷേ വിദഗ്ദ്ധന്മാരെന്നു പറഞ്ഞാലും, എം. എസ്.-ന്റെ സംഗീതത്തിൽനിന്നു ജനസാമാന്യത്തിനു ലഭിക്കുന്ന അനുഭൂതി വിഭജനം മഹാരാജാവിന്റെ നിന്നും ലഭിക്കുന്നില്ല. അതാണതിന്റെ മെച്ചം. ഒരു സിനിമ നടിയെന്ന നിലയിൽ ശോഭിക്കാൻ എം. എസ്. ചെയ്ത ശ്രമങ്ങൾ അത്ര വിജയപ്രദമായിട്ടില്ലെന്നു പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. തന്റെ സംഗീതയശസ്സിന്റെ പ്രഭാവപ്രദതയിൽ സ്ക്രീനിൽ ശോഭിക്കാൻ മാത്രമേ അവർക്കു കഴിഞ്ഞിട്ടുള്ളൂ. സംഗീതമാണ്, അഭിനയമല്ല, അവരുടെ ജന്മസ്വത്വം. കൂടാതെ "ഇശ്വരവാണി, കോകിലഗാന" എന്ന തമിഴ് ചലച്ചിത്രത്തിലൂടെ അതിനു സർവ്വമാ അർഹമായ ഈ പ്രേഷകഗായിക ഇന്ത്യയുടെ സംഗീതസാഹസികത്തിന്റെ അഭിമാനസ്തംഭമാണെന്നുള്ളതിനു സംശയമില്ല.

വാചസ്പത്യമായ ഉൽക്കണ്ഠയുടെ മൂലസ്ഥാനം ആയിരമായിരം മൈൽ അകലെ സ്ഥിതി ചെയ്യുന്ന ഒരു വന്റെ മനസ്സായിരിക്കും!

ഈ "കള്ളപ്പേടി" എത്ര ദൂരം സഞ്ചരിച്ച ശേഷമാണവസാനിക്കുന്നതെന്നും അതിനിടെ എത്ര പേരെ ബാധിക്കുമെന്നും കണക്കാക്കാൻ യാതൊരു മനശ്ശാസ്ത്രജ്ഞനും മുതിരുകയില്ല. മനുഷ്യരുടെ പേടി ഗുണങ്ങളിലേക്കും വ്യാപിക്കുമെന്നു ഗവേഷകന്മാർ മനസ്സിലാക്കിയിട്ടുണ്ട്. പേടിപ്പകർച്ചയ്ക്കു അതീതന്മാരായി ആരും തന്നെയില്ലെന്നു വേണം പറയാൻ.

അമ്മയ്ക്കു പേടി പിടിക്കുമ്പോൾ അമ്മയുടെ കൈകളെത്തുകൂടി പേടിച്ച് കരയാൻ തുടങ്ങുമെന്നു ജി. എച്ച്. പ്രിസ്റ്റൺ എന്ന മനോരോഗ ഭിഷഗ്വരൻ ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു. രാത്രിയിൽ കുട്ടികളെ ഉറക്കാൻ വലുതായ അമ്മമാർക്കും പ്രയാസം നേരിടുന്നു. അതിന്റെ യഥാർത്ഥ കാരണം അമ്മമാരിൽ തന്നെയോ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നതെന്നു വാസ്തവം നമ്മിലധികം പേരും അലോചിക്കാറില്ല. തന്റെ കയ്യിൽ രാത്രിയിൽ എന്തെങ്കിലും വിവരത്തോടുകൂടി അകാരണമായി അമ്മയുടെ മനസ്സിനെ കലുശലിപ്പിക്കുന്ന ഭീതി ശിശുവിൽ പകരുന്നതുകൊണ്ടാണു വലുപ്പമേ അതുണ്ടാകൂ എന്നു.

ഭയത്തിന് തൊട്ടു തികച്ചും പ്രജ്ഞാഹീനനായവൻ കഴിയുമെന്നു ലോഡ് ഹോൾട്ട്സ് എന്ന മനോരോഗവിദഗ്ദ്ധൻ ചൂ

ണ്ടിക്കാട്ടുന്നു. ഭയം ഓർമ്മയെ മറ വിപ്പിക്കും. പലതും മറന്നു പോ കാൻ കാരണം പേടിയാണ്. ഭ യം കൊണ്ടു ചിലർ സ്വന്തം പേ രു കൂടി മറന്നു പോയിട്ടുണ്ട്.

ഭയം ഉണ്ടാകുമ്പോൾ ഏറ്റവും വിചിത്രമായ ഒരു രാസദ്രവ്യം ഉ ള്ളവായും രക്തത്തിൽ സംക്രമിക്കു കയും ചെയ്യുന്നു. ഭയം വിട്ടുമാറുമ്പോൾ ഈ രാസദ്രവ്യവും അപ്ര ത്യാക്ഷമാകും. സജീവങ്ങളായ ശരീരാംശങ്ങൾ സങ്കോചിപ്പിക്കുന്ന ശക്തി ഈ വിചിത്ര ദ്രവ്യത്തിനു ണ്ട്. ഹൃദ്രോഗം, പ്രമേഹം, രക്ത സമ്മർദ്ദം, ഹൃദയമുട്ടൽ മുതലായ രോഗങ്ങൾ രോഗങ്ങൾക്കും നിദാനമായ ഘടകങ്ങളിൽ പലകിയ ഭയം യോജിക്കുകൾക്കു പ്രധാനമായ ഒരു സ്ഥാനമുണ്ടെന്നാണ് ടെവലി ശാസ്ത്രഗവേഷകന്മാർ പറയുന്നത്.

ഭയംകൊണ്ടുള്ള നിമിഷമരണങ്ങൾനാം സാധാരണ വിശ്വസിക്കുന്നതിൽ വളരെകൂടുതലാണെന്നത്രെ ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരുടെ അഭിപ്രായം. മരണകാരണം ഹൃദയസ്തംഭനമെന്ന് കരുതപ്പെടുന്ന കേസുകളിൽ പലതും ഭയംകൊണ്ടു മരിച്ചതായിരിക്കാൻ ധാരാളം ന്യായമുണ്ട്. ആപൽക്കരമല്ലെങ്കിലും ഭയജനകമായ ചില അനുഭവങ്ങൾ കൊണ്ടും വിഷമില്ലാത്ത പാവുകടിച്ചതുകൊണ്ടും ആളുകൾ മരണപ്പെട്ടതിന് പല ഉദാഹരണങ്ങളും ഒരമേരിക്കൻ മോശോശാലയിൽ സാവിത്രിയുടെ ഉദ്ധരിക്കുന്നു.

കടിച്ച പാവു വിഷമുള്ളതോ ഇല്ലാത്തതോ എന്ന് നിശ്ചയം വരുത്തേണ്ടത് വിഷമികിന്ത്യയിൽ സുപ്രധാനമായ ഒരു കാര്യമാണെന്ന് അദ്ദേഹം എടുത്തു പറയുന്നു. വിഷമില്ലാത്ത പാവുകടിച്ചും അനവധിയാളുകൾ മരണപ്പെടുന്നുണ്ടെന്ന് സുവിദിതമത്രെ.

കടുത്ത പേടിമൂലം തലമുടി വെട്ടുന്നു നരസ്സമോ എന്നത് ഒരു വി

വാദവിഷയമായിരുന്നു. അത് സംഭവമാണെന്ന് സൂര്യസിദ്ധരായ പല ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരും ഇക്കാലത്ത് വിശ്വസിക്കുന്നുണ്ട്.

സാധാരണ ബുദ്ധിയുള്ള ഒരു വന് ആത്മാർത്ഥമായി പരിശ്രമിച്ചാൽ തന്റെ ഭയപ്പാടുകളിൽ നിന്നും വിട്ടുതൽനേടാം. താഴെപ്പറയുന്ന ലളിതമായ ഉപായങ്ങൾ പലർക്കും സഹായകമായിത്തീരാം.

(1) നിങ്ങളുടെ ഭയപ്പാടുകൾ ഹാസ്യമായി വച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുക. അവ തുറന്നു പറയാവുന്ന ഒരു റമിത്രത്തെക്കുറിച്ചും കണ്ടുവിടുക. മറ്റുള്ളവരുമായി ചർച്ചചെയ്താൽ നിങ്ങളുടെ ഭയപ്പാടുകൾ യുക്തിഹീനങ്ങളും പരിഹാസ്യങ്ങളുമായി നിങ്ങൾക്കുതന്നെ തീരും.

(2) നിങ്ങൾക്കുപേടിയുള്ള കാര്യം തന്നെ ചെയ്യുക. “നിങ്ങൾ പേടിക്കുന്നതെന്തോ അതുതന്നെ ചെയ്യുക, അപ്പോൾ പേടിതന്നെ ചത്തു പോകുമെന്ന് നിശ്ചയം” എന്ന് പറഞ്ഞാൽ പരാം ശതകത്തിൽ ജീവിച്ചിരുന്ന അമേരിക്കൻ എഴുത്തുകാരനായ എമേഴ്സൻ പറഞ്ഞതിനോടു് ഇന്നത്തെ മനശാസ്ത്രകാരന്മാരും യോജിക്കുന്നു. യേൽ യൂണിവേഴ്സിറ്റിയിലെ പ്രൊഫസ്സർ സൊളാർഡ് പറയുന്നു.....

“നിങ്ങൾക്കു പേടിതോന്നുമ്പോൾ ഒന്നു നിന്നു ചിന്തിക്കുക. പേടിയുള്ളവർക്കു ചുറ്റുപാടിൽ നിന്നോടിച്ചോകുന്ന ശീലംകൈവെടിയുക. മറിച്ചു അതിനെ ഒന്നു പശ്ചാത്താപിക്കുക. ഭയത്തിനു കാരണമില്ലെന്നു ബോധ്യമായിട്ടും പേടിമാറുന്നില്ലെങ്കിൽ നിങ്ങൾ പേടിക്കുന്നതു തന്നെ അങ്ങു ചെയ്തുകൊൾക.”

മനസ്സിൽ ഭയമുളമായ ചില ഭയപ്പാടുകൾ നീക്കുന്നതിന് ഒരു വിദഗ്ദ്ധന്റെ സഹായത്തോടു കൂടി സാവധാനം പരിശ്രമിക്കേണ്ടതുമാണ്.

(3) നിങ്ങളുടെ മനസ്സിൽ ഭയവും ഉത്കണ്ഠയും വിട്ടൊഴിയാതെ നിൽക്കുമ്പോൾ വെറുത്തുകത്തിയിരിക്കാതെ എന്തെങ്കിലും പ്രവർത്തിക്കാൻ തുടങ്ങുക. വാലമെത്തുമ്പു അതിനെക്കുറിച്ചു നിശ്ചയിക്കുന്നതാണ് പലരുടേയും പേടിക്കും ഉത്കണ്ഠയും കാരണം. അധികം ആലോചിച്ചു മനസ്സു പുഴുങ്ങാതെ എന്തെങ്കിലും ശാരീരികയാസത്തിലേർപ്പെടുകയാണു ഇതിനു പറ്റിയ പേരായത്.

(‘സയൻസ് ഡൈജസ്റ്റീവ്’ നിന്ന്)

അടക്കമയിൽ

1. കപ്പ ഉപ്പു മാവ്

(കപ്പാവകൊണ്ടു് ഉപ്പുമാവുണ്ടാക്കുന്ന വിധം)

- കപ്പാവ $\frac{1}{2}$ റാ.
- മുചന്നുള്ളി $\frac{1}{4}$ റാ.
- പച്ചമുളക് 6.
- പറുകിയണ്ടി 10.
- ഉപ്പുനമ്പരിപ്പ് സ്വല്പം.
- തേങ്ങാപ്പാൽ $\frac{3}{4}$ കപ്പ്.
- നെയ്യ് ഒരു തുടം.
- ഇഞ്ചി ഒരു കഷണം.

മാർഗ്ഗം:—തേങ്ങാപ്പാലിൽ റവനച്ചു കാച്ചു നേരം വയ്ക്കണം. ഇഞ്ചി, പച്ചമുളക്, കറിവേപ്പില ഇവ ചെറുതായരിഞ്ഞു വയ്ക്കുക. ഒരു പാത്രത്തിൽ നെയ്യ് അടപ്പിന്മേൽ വച്ചു പറുകിയണ്ടി വറുത്തു, ചുവക്കുമ്പോൾ കോരിയെടുത്ത ശേഷം ഉപ്പുനമ്പരിപ്പും കൂടെ ചേർത്തു കുടുക താളിച്ചു് അരിഞ്ഞുവച്ചിരിക്കുന്നവ ചുട്ടു വഴറുക. വഴ

ചെറുകഥ

ലില്ലിയെപ്പറ്റിയോ, എഴുതാം

“എന്നെപ്പറ്റി ഒരു കഥയെഴുതാമോ?” എന്റെ മെത്തവിരിപ്പു ശരിയാക്കിക്കൊണ്ട് അവൾ ചോദിച്ചു.

“ലില്ലിയെപ്പറ്റിയോ?” ഞാൻ ചോദിച്ചു. “അതേ എന്നെപ്പറ്റി എഴുതിക്കൂടെ?” അവൾ വെട്ടിച്ചിരിച്ചു.

നക്ഷത്രം നന്നായി പരിശോധിച്ചു. വെയും കൂടെയീട്ട് ഉള്ളി ഉപ്പും ആവശ്യം ക്ലിക്ക് ലേൺ വെള്ളവും ചേർത്തു കുറച്ചുനേരം മൂടി പഴുക്ക. വെള്ളപ്പാറ്റി വാക്കുകയോ വെള്ളം വെള്ളം വെള്ളം.

2. തേങ്ങാപ്പാൽ റോഫി

ഒരു ചായ കോപ്പ കറുകിയ തനി (തല) തേങ്ങാപ്പാൽ.

1 രാത്രി പഞ്ചസാര.

എസ്റ്റർസ്.

കളിംഗ്.

മാർഗ്ഗം:-തേങ്ങാപ്പാൽ പഞ്ചസാരയും കൂടി ഒരു ചെറിയ ഉരുളിയിൽ അടച്ചുവെക്കുക. ഉള്ളിക്കൊണ്ടു തിരക്കും. ഒരു വിധം നല്ല പാലം കറുകിത്തുടങ്ങുമ്പോൾ വാങ്ങി സ്വല്പം കളിംഗും എസ്റ്റർസും ഒഴിച്ചു ഉക്കണം. തണുത്ത വെള്ളത്തിൽ കഴുകി തുണിത്തുണി വെച്ചിരിക്കുന്ന ഒരു വെള്ളത്തിൽ പ്രസ്തുത സാധനം ആരുന്നതിനുമുമ്പ് പരത്തിവെക്കുക. ലേൺ ഉറപ്പാക്കിയപ്പോൾ നീളത്തിൽ നെടുങ്കയം കറുകയും വിളാത്തികൊണ്ടു വാങ്ങു ചതുരക്കുളി ഉള്ളി വെള്ളം. തണുത്തപ്പോൾ മുറിച്ചു ചേർത്തുവെച്ചിട്ടുള്ള വെള്ളം വെള്ളം വെള്ളം.

“എഴുതാം നിശ്ചയമായും എഴുതാം” അവൾ വീണ്ടും ഉറക്കച്ചിരിച്ചു. നാണയത്തുകയുടെ കിലുകിലും പോലെയാണു ചിരി. അവൾ എന്റെ മുറിയിൽനിന്നും ഇറങ്ങിപ്പോയി.

X X X X

അതൊരു അസ്സൂരിയായിരുന്നു. ഞാനവിടെ രോഗിയായിത്തീർന്നു. ലില്ലി അവിടുത്തെ ഒരു നേഴ്സായിരുന്നു. അവൾക്ക് അച്ഛനും അമ്മയും ആരുമില്ലെന്നാണ് എന്ന് പറഞ്ഞത്. തീരെ ചെറുപ്പത്തിൽ അവളെ എവിടെനിന്നോ എടുത്തുകൊണ്ടു വന്നതാണെന്ന് ആരോ പറഞ്ഞുവെങ്കിലും.

കുറുപ്പ്, കൊല്ലാട്

എന്നു മാത്രമാണ് അവൾ പറഞ്ഞത്. ഇരുപതു വർഷവും ഒരു കന്യാസ്ത്രീമഠത്തിൽ അവളെ വളർത്തി. അവർ അവളെ പഠിപ്പിച്ചു. അവർ അവൾക്ക് ജോലിയും ഉണ്ടാക്കി.

അതേപ്പറ്റി പറയുമ്പോഴും അവൾ ചിരിക്കും. ഇങ്ങനെയൊരു ജീവിതം അതിനു മുമ്പും പിമ്പും ഞാൻ കണ്ടിട്ടില്ല. എപ്പോഴും ഉല്ലാസപൂർണ്ണമായ ജീവിതം. എന്തു പറഞ്ഞാലും അവൾ ചിരിക്കും.

‘ലില്ലി ഞങ്ങളുടെ മുറിയിലേയ്ക്കു വരുന്നതുതന്നെ ഞങ്ങൾക്കൊരു ശോസമായിരുന്നു. വരുമ്പോഴൊക്കെ എന്തിനേപ്പറ്റിയെങ്കിലും അവൾക്കൊന്നു പറയാനുള്ളതായിരിക്കും. ഒരോ മുറിയിലും കടന്നുവെല്ലുമ്പോൾ അവൾ അങ്ങിനെ ചിരിക്കുന്നതു കേൾക്കാം. ഒരു മാർഗ്ഗം

താമസം ആ നിഷ്കളങ്കമായ ചിരിക്ക്.

എന്തു പ്രയാസമുള്ള ജോലി ചെയ്യുന്നതിനും ലില്ലിക്ക് ഒരു മടിയും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. വിശ്രമമില്ലാത്ത അദ്ധ്വാനത്തിന്റെ ക്ഷീണഭാവം പോലും അവളുടെ മുഖത്തു കാണാനില്ലായിരുന്നു.

“ലില്ലി ഇങ്ങനെ ചിരി കുന്നത് എങ്ങനെയാണെന്ന് എനിക്കൊന്നു പറഞ്ഞുതരാമോ?” ഒരിക്കൽ ഞാൻ അവളോടു ചോദിച്ചു.

“ചിരിക്കുന്നതെങ്ങനെയെന്നോ. ചിരിക്കാനറിഞ്ഞുകൂടെ?” ഒരു കൊച്ചുകുട്ടിയെപ്പോലെ അവൾ ഉറക്കച്ചിരിച്ചുകൊണ്ടു നടന്നുപോയി.

X X X X

“എന്താ ഉറക്കമാണോ” ലില്ലി എന്റെ മുറിയിൽ കടന്നുവന്നു.

“അല്ല”

“അല്ലെങ്കിൽ ഉറങ്ങിക്കൊള്ളൂ.” അവൾ ചിരിച്ചു. അവൾ എന്റെ രലയിലെ എടുത്തു ശരിക്കുവെച്ച് എന്റെ തല അല്പം കൂടി ഉയർത്തി വെച്ചു.

“ഇതിൽ ഈ പൂക്കൾ തയിച്ചതാരാ?”

“ഒരു വെണ്ണ” വെക്ക, അവൾ ചിരിച്ചില്ല.

“അങ്ങു വിവാഹിതനാണോ?”

“അല്ല”

“അങ്ങേയ്ക്കു സഹോദരിമാരുണ്ടോ?”

“ഇല്ല.”

“പിന്നെ ഇതു തയിച്ചതാരാ?” അതായി വാങ്ങിയ ഒരാൾക്കും അവളിൽ കലശലായി.

“തയിക്കാനറിയാവുന്ന ഒരു വെണ്ണ” ഞാൻ മറുപടി പറഞ്ഞു.

ഒരു കാർമ്മാലത്തിന്റെ കറുപ്പ് പ്രസന്നമായ ആ മുഖത്തെ ആവരണം ചെയ്യുന്നതു ഞാൻ കണ്ടു. വെ

തന്നവൾ വെട്ടിച്ചിരിച്ചു. മുഖത്തു വ്യാപിച്ച ആ നിമൽപ്പാട് തുടച്ചു കളയുവാൻ അവൾ ബലപ്പെട്ടു കയായിരുന്നു.

“എന്തു ലിപ്തി?”

“സുന്ദരമായ പൂക്കൾ” ലിപ്തി ഉത്തരം പറഞ്ഞു.

ഞാൻ മറുപടി പറയുന്നതിനു മുൻപ് അവൾ എന്റെ മുറി വിട്ടിറങ്ങിപ്പോയി.

ഒരു കയ്യിൽ മരുന്നും മറുകയ്യിൽ നർമ്മോമിറ്റുമായി അത്പ്രദേശം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അവൾ വീണ്ടും വന്നു.

അന്നാദ്യമായിട്ടാണ് ഞാൻ ആ മുഖം മ്ളാനമായി കണ്ടത്. അതു തികച്ചു മർമ്മഭേദകമായിരുന്നു.

“എന്തു ലിപ്തി?”

“ങ്ങേ”

“എന്തു പറാടി”

“ഓ-ഒന്നുമില്ല”

“അല്ല. എന്തോളണ്ട്?”

“എനിക്കോ”

“അതേ. എന്താ ഉണ്ടായി.”

“ഇല്ല.”

“ഉണ്ട്” ഞാൻ ദൃഢമായി പറഞ്ഞു.

“എങ്കിൽ ക്ഷണമായിരിക്കാം.”

എനിക്കു വിശ്വസിക്കുമായിരുന്നില്ല. അന്നുവരെ ക്ഷീണിച്ചിട്ടില്ലാത്ത ആ മുഖം ഇങ്ങനെ ക്ഷീണിക്കണമെങ്കിൽ എന്തോ സംഭവിച്ചിരിക്കണമെന്ന് എനിക്കുതോന്നി. പക്ഷെ അവളതു സമ്മതിച്ചില്ല.

“ലിപ്തി” അതെന്നോടു പറകയില്ലേ?

“എന്ത്” എന്താണു പറയേണ്ടതു?

“ആരാ ലിപ്തിയെ അസഹ്യപ്പെടുത്തിയത്?”

“ഞാൻ തന്നെ” അനിയന്ത്രിതമായിട്ടായിരുന്നു ആ വാക്കുകൾ പുറത്തുപറഞ്ഞത്.

“എന്ത് ലിപ്തിയെ?”

“അതേ. ഞാൻ തന്നെ. എന്റെ

ജീവിതം.”

ആ വാക്കുകൾ ആദ്യമായിട്ടാണ് ആ അധരങ്ങളുച്ചരിച്ചത്.

“ലിപ്തിയുടെ ജീവിതമോ. അതു മധുരമല്ലേ?”

“അതേ. സ്വന്തം ജീവിതാശങ്കളെ ഇറക്കിക്കെട്ടിയിടുന്നതു മധുരമാണെങ്കിൽ”

“എന്ത് ലിപ്തിയുടെ ജീവിതം ഒരാനന്ദമല്ലെന്നോ? ഞാൻ അത്ഭുതം കൊണ്ടു പകച്ചുപോയി.

“ഹൃദയത്തിന്റെ സുന്ദരമായ വികാരങ്ങൾ അടച്ചുപിടിച്ച് ഭാവിയുടെ വെണ്മിടികളിൽ സ്വന്തം കൈകൾകൊണ്ടു തന്നെകരിയേക്കുന്നതു അനന്ദമാണെങ്കിൽ അത്ഭുതമായി പലതും ശ്രമപ്പെടുത്തിയെടുക്കുന്നത് അനന്ദമാണെങ്കിൽ എന്റെ ജീവിതവും ആനന്ദമാണ്.” അവളുടെ ഹൃദയത്തിലെ വികാരങ്ങൾ ചിറവിട്ടൊഴുകുന്നതുപോലെ തോന്നി.

“അപ്പോൾ ഈ ചിരി?”

“അതേ. ഈ ചിരിക്കൊണ്ടു തന്നെയാണ് എന്നെ ഇതിനു തെരഞ്ഞെടുത്തത്.”

“ലിപ്തി! അപ്പോൾ ഇതൊരു സേവനമല്ലേ?” വളരെ നേരം കഴിഞ്ഞു ഞാൻ ചോദിച്ചു.

“അതേ. സ്വന്തം ഹൃദയത്തിന്റെ വികാരങ്ങൾ പിടിക്കുളയുന്നതു സേവനമാണെങ്കിൽ”..... ഇനിയും എന്തെല്ലാമോ അവളുടെ ഹൃദയത്തിലിരുന്നു പിടയുന്നുണ്ടെന്നെനിക്കുതോന്നി.

അവൾ എന്റെ കൈപിടിച്ചു നാഡി എണ്ണുകയായിരുന്നു. കുറച്ചു നേരത്തേക്കു ഒരു നിശ്വേദനമുണ്ടുനിന്നു. എന്റെ ഹൃദയത്തിൽ അവളൊരു കൊടുങ്കാറ്റു സൃഷ്ടിച്ചു.

“ലിപ്തി! ലിപ്തിക്കൊരു കടപ്പാട്ല്ലേ?” അവസാനം ഞാൻ ചോദിച്ചു.

“ഉണ്ട്. വളർത്തിയതിനുള്ള ക

ടപ്പാട്.” സാമാന്യം ഉച്ചത്തിലാണവളതു പറഞ്ഞത്. അവളുടെ ഹൃദയത്തിൽ ഇനിയും എന്തൊക്കെയോ വിങ്ങിപ്പൊട്ടുന്നുണ്ട്.

ഒന്നും പറയാതെ അവൾ ഇറങ്ങിപ്പോയ്ക്കുളഞ്ഞു. അന്നാദ്യമായി.

“ലിപ്തി!” എന്നിക്കെന്നോ ചിലതുകൂടി അറിയണമെന്നുണ്ടായിരുന്നു.

“ഇല്ല.....ഞാനിനി ഒന്നും പറകയില്ല..... അവളവിടെനിന്നും പോയി.

അവളെപ്പറ്റിയല്ലാതെ മറ്റൊന്നിനെപ്പറ്റിയും എനിക്കു ചിന്തിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. ഒരായിരം കാഴ്ചകൾ എന്റെ ഹൃദയത്തിൽ ഒന്നിച്ചുകടന്നു. ലിപ്തിവീണ്ടും എന്റെ മുറിയിൽ വന്നപ്പോൾ മുഖിലത്തെ മ്ളാനത അവളിൽ അശേഷം പോലും കാണാനില്ലായിരുന്നു. അവളോടു പലതും ചോദിക്കുവാൻ ഞാൻ ബലപ്പെട്ടു. പക്ഷെ അവളെന്നിൽനിന്നും സമത്വമായി ഒഴിഞ്ഞുമാറി.

X	X	X	X
X	X	X	X

അന്ന് അസ്സത്രിയിൽനിന്ന് എന്നെ വിടുതൽ ചെയ്തു ദിവസമായിരുന്നു. യാത്രയ്ക്കു വേണ്ട ഒരുക്കങ്ങൾ ചെയ്യുന്നതിൽ ഞാൻ വ്യാപൃതനായിരുന്നു. ലിപ്തി ഒരു മിന്നൽ വിഗർഭപോലെ അവിടേയ്ക്കു കടന്നുവന്നു.

“അങ്ങിന്നു ചോകയാണല്ലേ?”

“അതേ.”

“എന്നെ മറക്കുമോ?” ഒരിക്കൽ കൂടി ആ മുഖം മ്ളാനമാകുന്നതു ഞാൻ കണ്ടു.

“ഒരിക്കലുമില്ല.”

“എന്നെ ഓർമ്മിക്കുമോ?”

“എന്നും.” ആ കവിർത്തടങ്ങളിൽ മ്ളാനത പരന്നു.

ഇനിയും എന്തൊക്കുടെ പറയുവാനുള്ളതുപോലെ അവളുടെ മുണ്ടുകൾ വിടർന്നു. പക്ഷെ പെട്ടെന്നുവ

ൾ അതമർത്തിക്കളഞ്ഞു. അവൾ പുറത്തേക്കു പോകുവാൻ ബദ്ധപ്പെട്ടു. പക്ഷെ ഒരു പുതിയ ഡെയ്യത്തോടെ അവൾ എന്റെയടുക്കിൽ അടുത്തുവന്നു. ഇടവിയ കണ്ണത്തിൽ അവൾ പറഞ്ഞു. “തയ്യിക്കുവാനറിയാവുന്ന ആ കൊച്ചുപെണ്ണിനോടെങ്കിലും എന്തെപ്പറ്റി പറയുമോ?”

“നിശ്ചയമായും” പണിപ്പെട്ട ഞാനുചരിച്ചു.

“സേവനത്തിന്റെ പുറംചട്ടയ്ക്കകത്തു കടപ്പാടിന്റെ നെടുംകോട്ടയ്ക്കുള്ളിൽ ഒരു യൗവനം ഇഞ്ചിഞ്ചായി തകരുന്നുവെന്നും”. വീണ്ടും ആ വല്ലവി.....! എന്റെ ഹൃദയത്തിന്റെ അടിത്തട്ടിലേക്ക് അതു തറഞ്ഞു ചേറി. ഒട്ടനേരത്തേക്ക് ഒന്നും പറയുവാൻ എനിക്ക് കഴിഞ്ഞില്ല.

“ലില്ലി-അതൊരാവേശമല്ലേ?” ഞാൻ തന്നെ ഓർമ്മിക്കാതെയാണെന്നതു പറഞ്ഞത്. പെട്ടെന്ന് അവളുടെ മുഖഭാവം പകരുന്നതു ഞാൻ കണ്ടു. ആ നീലനയനങ്ങളിൽ അശ്രു പൊടിഞ്ഞു.

“അതെ. അതൊരാവേശമാണ്. ജീവിക്കുവാനും വളരുവാനും വേണ്ടിയുള്ള ഒരാവേശം..... “സ്മൃതിരൂപം അതിന്റെ പൂർണ്ണരൂപത്തിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുകയായിരുന്നു.

ആ മൃഗപ്രായത്തിനു വേദനയുണ്ടാക്കിയതിൽ ഞാൻ എന്നെത്തന്നെ കുറ്റപ്പെടുത്തി.

“ലില്ലി! എന്നോടു ക്ഷമിക്കൂ. ഞാൻ വെറുതെ ചോദിച്ചതാണ്.” പക്ഷേ അവളതു കേട്ടില്ല.

“അതെ. ചിരിക്കുവാനും ചിന്തിക്കുവാനും വളരുവാനും വികസിക്കുവാനുമുള്ള ആവേശം ഉന്മാദമാണെങ്കിൽ ഞാനൊരു മോടിനിയായാണ്. അതിനങ്ങനെ കുറ്റപ്പെടുത്തിക്കൊള്ളൂ”. ആ ചുവന്ന കവിൾത്തടങ്ങളിലൂടെ കണ്ണുനീരിന്റെ രണ്ടു കൊച്ചുരവികൾ ഇരമ്പിവന്നു.

“ലില്ലി!”.....എനിക്കതു സഹിക്കാമായിരുന്നില്ല.

എന്റെ യാത്രയുടെ ഒരക്ഷണങ്ങളെല്ലാം പുത്തിയായി. അവളതുവരെ എന്റെ അരികിൽ തന്നെ നിന്നു. എനിക്കുള്ള വണ്ടി തയ്യാറായി. എന്റെ ഉപകരണങ്ങളെല്ലാം അതിൽ എടുത്തുവെച്ചു. വണ്ടിയുടെ അരികിൽ വരെ അവളെന്നെ അനുഗമിച്ചു. ഞങ്ങൾക്കു രണ്ടുപേർക്കും വളരെക്കുറച്ചു പഠനമെന്നുണ്ടായിരുന്നു. പക്ഷേ അരുമാരും ഒന്നും പറഞ്ഞില്ല.

ഞാൻ ഒരു യന്ത്രത്തെപ്പോലെ മുന്നോട്ടു നീങ്ങി.

“ലില്ലി! ഞാൻ പോകട്ടെ”. വണ്ടിക്കുള്ളിൽനിന്നു തല വെളിയിലേക്കിട്ടുകൊണ്ടു ഞാൻ പറഞ്ഞു.

“ഗുഡ് ബൈ”—അവളുടെ തൊണ്ടയിടി. വണ്ടി ഇരമ്പിക്കൊണ്ടു മുന്നോട്ടു നീങ്ങി. ഞാൻ തിരിഞ്ഞു നോക്കി. പക്ഷേ, വണ്ടി എന്നെ നിഷ്കരുണം വലിച്ചുകൊണ്ടു പോയി. ചിന്താപരമ്പരകൾ എന്റെ ഹൃദയത്തിൽ തിരതല്ലി. ഞാനെന്നോ പുലമ്പിക്കൊണ്ടിരുന്നു. പക്ഷേ അവളങ്ങനെ ചിരിച്ചു തിരി.....അവളൊരു സേവികയാണ്. അവൾക്ക് അവരോടു കടപ്പാടുണ്ട്”. അപ്പോഴേക്കും ഞാൻ വീട്ടിൽ എത്തിക്കഴിഞ്ഞു.

X	X	X
X	X	X

വർഷങ്ങൾ വളരെക്കുറച്ചിരുന്നു. എങ്കിലും ഇന്നു മാത്രമാണ് അവളോടുള്ള എന്റെ പ്രതിജ്ഞ നിറവേറ്റുവാൻ എനിക്ക് കഴിഞ്ഞത്. “ലില്ലിയെപ്പറ്റിയോ?” എഴുതാം. ഇതാ എഴുതിക്കഴിഞ്ഞു.

ശ്രദ്ധ.

വരിക്കാരോട്

അരുണ പതിവായി വരുത്തി വായിക്കുകയും സന്ദർശോചിതമായ നിർദ്ദേശങ്ങൾ നൽകി ഞങ്ങളെ സഹായിക്കുകയും ചെയ്ത മാനുവരി ക്ലാർക്കിൽ ഓരോരുത്തരോടും ഞങ്ങൾക്കുള്ള കൃതജ്ഞത പ്രകാശിപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു. ഈ വർഷത്തെ വരി സംഖ്യ 3 ക. താമസിയാതെ അച്ചുതറണമെന്ന് അപേക്ഷിക്കുന്നു.

X	X	X
---	---	---

ഏജൻസി

അരുണയ്ക്കു തിരു-കൊച്ചിയുടെ പചഭാഗങ്ങളിലും ഏജൻറുമാരെ ആവശ്യമുണ്ട്. പരസ്യം പിടിച്ചു തരുന്നവർക്ക് ആകർഷകമായ കമ്മീഷൻ നൽകുന്നതാണ്.

മാനേജർ, അരുണ, കോട്ടയം,
തിരുവിതാംകൂർ-കൊച്ചി.

X	X	X
---	---	---

അരുണയുടെ വരിസംഖ്യ

ഒറ്റപ്രതി 4 ണ.

ഒരു വർഷത്തേക്ക് 8 ക.

“STANDARD SELF SPRAY”

SPRAYING MADE
EASY.

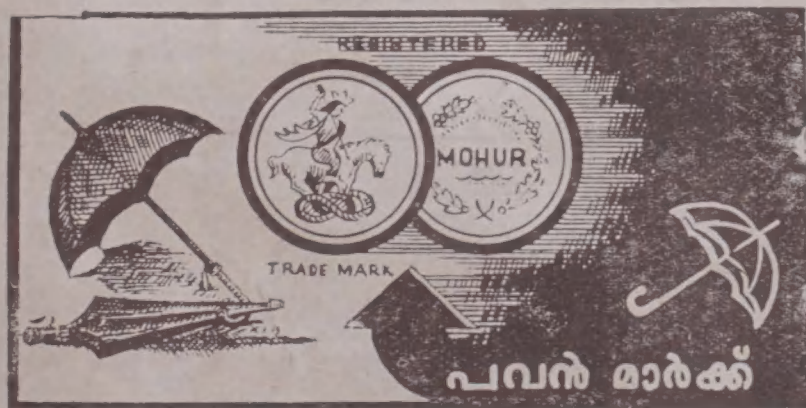
SPRAYING & PUMPING
DONE SIMULTANIOUSLY.

Manufacturers:-

STANDARD FURNITURE CO. LTD.

KALLAI (MALABAR)

ഉറപ്പ്, ഭംഗി, വിലസഹായം ഇത.പ്രദി ഗുണങ്ങളാൽ

ഏവരും തൃപ്തിപ്പെടുന്ന

“പവൻമാർക്ക്”

കടകൾ വാങ്ങി ഉപയോഗിച്ചിൻ.

THE KERALA UMBRELLA MART,

Mfrs. Mohur Brand Umbrellas

MOHD. ABDURAHIMAN ROAD,
KOZHIKODE.

Tel: Add: “AMBRELLAS.”

VEMBANAD CEMENT VEMBANAD CEMENT VEMBANAD CEMENT

From

Travancore-Cochin State

THE VEMBANAD BRAND CEMENT
is the best material of its kind. You get
this Brand; You help Indian Industry in
the various stage of production. You
can depend on VEMBANAD BRAND
PORTLAND CEMENT. Insist on it
for all your Building Programme.

VEMBANAD BRAND

TRAVANCORE CEMENTS LTD
REGISTERED OFFICE KOTTAYAM

CENTURY

FACTORY: NATTAKOM. KOTTAYAM

VEMBANAD CEMENT VEMBANAD CEMENT VEMBANAD CEMENT